

உ
கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சநதமான்மியம்

என்கின்ற

திருவையாற்றுப்

புராணம்.

இஃது

கற்றோரும் மற்றோருமாகிய பாவருக்கும்

எளிதிலே பூயன்படுமொருட்டு

• 4 வயாறு - ம - ஈ - ஸாமீஜோஸியரவர்கள்

தம்பி முத்தஸாமீஜோஸியர் குமாரர்,

ஸ்ரீ சாமர்சாஸ்திரியவர்களால்,

வடமொழியினின்று மொழிபெயர்த்து

மகவித்தவான், மீனாக்கிநீரம்பிள்ளையவர்கள்

மாணக்கராகிய,

வல்லமரநகரம்

தி. கந்தசாமி உபாத்தியாயரால்,

தென்மொழியில் வசனமாகச்

செய்து,

• 12 •

திருவையாறு ஜியோதீர்விலால்

அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

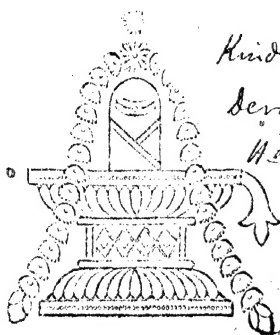
1885 பார்த்திவ ஸு கார்த்திகை மீ
COPY RIGHT (RESERVE)

விளம்பரம்.

வடமொழியிலுள்ள பிரதிகளி லொரேகையைப்
பாமல் பலவத்தியாயங்களாக பிரித்திருப்பதை யி
தத்தி லோரத்தியாயமாகச் செ ல்லப்பட்டிருக்கி

இப்புஸ்தகத்தில விவரிக்கப்பட்டிரு
க்கிற கருத்துநீர் முதலிய இரகஸ்ய மந்திரங்கள்
புகப்பட்டிருக்கின்றன.

பரமசிவன் தன்னேத்தான் அருச்சித்ததாக ஐ
திருவிழாவில் உச்சவம் நடத்திவருகின்றார்கள். அ
ச்சான்றாக புது மானிக்கவாசக ஸ்வாமிகளால் திரு
வந்தில் 'ஐயாறதனிற் சைவனாகியும்' என்று சொல்
பட்டிருக்கின்றது. அக்கதை வடமொழி லேசுத்திர
ணத்திலில்லை.

Kindly Sent by
Seraji Rao
H. Clerk of
the St. Inf
Court,
Mysore

உ
பா யி ர ம் .

ஆதிவநாயகர் வணக்கம்.

பூமேவு திருமேனும் கலைமகளு மகிழ்ந்துநையும் புகழையாற்றுப், பாமேவு திருத்தனிவீற்றிற்கும் தருளியளிப்பென பணிவோர்கட்குத், தூர்மேவுசொற்பொருளு முதுக்குறைவுமளவாத சுகமுதல்கு, மாமேவு மதிவேணி யாதிவநாயகனிருதாள் வணக்கஞ்செய்வாம். (க)

பஞ்சநதீசுவரீவணக்கம்.

திருவளருங்கடற் புலியோர்துரி சிறுக்குங்காவிரி குழிநுனவயாற்றில், அருமறைசொல்லறம் வளர்த்தகாயகியேரடமர்த்துயிர்தளளவில்போக, மருவலீனிதருளிப்பின் வலச்செவியிற்றூரகமா மனுவுரைத்துத், நுதரியமுத்தி யறவருள்செம்பொற்சோதிமூல் கருத்துங்வைப்பாம். (உ)

பாயிரம்.

தநுலாம்பிகை வணக்கம்.

வரியிறைவண்டினங் கொழுதிப்பகம் பொற்றாத்தளை
ந்துயர் செவ்வழிப்பண்பாட, விரிதருமென்றுணர் நறவ
ம்பொழிய முயலாவுபொழின மிளிரையாற்றிற், பரிவுறுப
ல் லகிலாண்டத நாயி கடனழை தேரங்கமறை பரவி வா
ழ்த்தப், புரிலொடுவா டறையவரைத்த நாயகிநூட்டிச்சாணம
பொற்றி வாழ்காம். (௬)

ஓலவிநாயகர் வணக்கம்.

பைந்தருவா னிதி ரணிமன் னிதியுலகத் திருந்துமுறு
பசிவா லிம்பர், வந்தமயா பையே ப வணவருத்த மருத்
ணர்வாய மறைநாடுக ளுந், சந்ததமுட பொலிகுருவை யா
ரையார்தென வாயுரு தனமுயமேவுரு, சுந்தரவண டிமிரி
தழி முடிசோலக கண்ட திரா டொழுதல் சொ லாம. (௭)

சுப்பிரமணியர் வணக்கம்.

வெண்டரங்க மெரிடவரி ளைககுலஞ் ஹோந்த
வரிவிடுகடர்ப்பூ, தண்டாளந் தரவயங்கும் வரம்பியருந்த
டம்பனைஞ் தருமையாற்றிற், கொண்டனிறத தரிபிர
மற கரியிராற குபதேசக குருவாயத் தோன்றித், தொ
ண்டாக்குந் கினிய வரந் தருகுமர வேளிநுநா டிதித்து வா
ழ்வரம் (௮)

ஜட்கொண்டேசுர் வணக்கம்.

மறையவர்கள் குலத்தித்து நானமறையா நங்க
மெலர் மிகழவினோதித், தறைபுகழன் டுடனடைந்த சுசரி
தனுப்த் திடவகிமுத் திலைசுலததாற், பிறைமெயிற்று மீற
லியுட டிழித்தருளி யையாற்றிற் பிறங்கு தென்வா, யுறை
தருமாட் கொண்டபிரான் மரைடியை டுதினமு முன்னி
வாழ்வாம். (௯)

பாயிரம்.

நந்திகேசுவரர் வணக்கம்.

மன்னுபுகழையாற்றி நருந்தவச்சி லாதமுடிமகவா
ய்வந்து, பன்னுநிக மாகமமெ லாமுலகந் தடைவெய்தப் ப
ரன்பாற்றோந்து, மின்னுமெழிற் கயிலையில்லீண் ணவர்
மகுடமுடிதழை வீற்றிருக்குங், கொண்ணுலவு நெடுஞ்சூ
ர் படைதரித்த நந்திகழ ல்குறித்து வாழ்வாம். (எ)

சத்தமாதரீகர்வணக்கம்.

தஞ்சமெனத் தொழுதேதது மிந்திரனுக் குபர்விசய
ந்தன்னைமல்கும் விஞ்சுகழியிராமி திகழுமகே ஸ்வரியழகு
மிளர்கொள மாரி, மஞ்சுறுநா ராயணிவ ராகியிந்தி ராணி
மகிழ்காளிபென்னும், எஞ்சலிலாப் புகழ்மருவுசத்தமாதரை
யுமன்போடேததி வாழ்வாம். (அ)

திருடிகள் வணக்கம்.

பல்வளமும் பொலிந்தோங்கு திருவையாற் றரும
றைகள் பரவமேவித, தொல்வினையின் றொடரறுத்த கவு
தமார்க்கும் விழிப்பொவிசு ராதிபற்கும், மல்குபெருநாழ்
ருளிப் பேரறறுமடி யவர்வறுமை மாற்றிநாளுஞ், செல்
வமொடு பல்வரமு நல்குசெழுங் கமலையடி சென்னி சே
ர்ப்பாம். (க)

அறுபத்துமூரீ வணக்கம்.

தந்தையடி சிதைத்துலகி னிந்தையற வரிபிரமர் தம்மா
ற் காணா, வெந்தையடி கண்டதிருச் சேய்ஞ்ஞலார்ப் பின்
னையடி யிறைஞ்சி யேத்தி, முந்தைமறை முடிமல னடி
யெய்து மறுபத்து மூவராய், சுந்தரஞ்சேர் திருத்தொண்
டையுமலர்கண் முடியிலுறத தொழுதல் செய்வாம். (ஐ)

பஞ்சமீசுவரர். தர்மபஸம்வர்த்தகர்.

பிரணதார்த்திஹரர். அறம்வளர்த்தநாயகர்.

ஐப்பியேசுவரர். திருவினி.

செம்பொற்றோதியரர்.

திருவினி.

உ

புராணவரலாறு.

—(*)—

நெடியகடல்கூழ்ந்த பெரியவுலகத்தில், திருநத
மாகியபலதளிர்களு மலர்களு நெருங்கிச்செங்கடூர்வெப்பு
ருமணிழலையுடையதும், அந்தரநாட்டமரமும் புகழுமழி
னையுடையதும், முடங்கியவுளையையுடைய சிங்கத்தோடு
கரியடானையும், முதிர்ந்தவலிமையையுடையபுலியோடுமர
னும், விரிந்தசிறகையுடைய கருடனோடு பாம்பும், பகைக
டிந்தென்று நட்புற்றிருக்கின்றமையால், தாருகாவன ரி
ஷிகளாலேவிய பரம்பையும் சந்திரனையும் பனகயறக்கொ
ண்ட பரமசிவன்செஞ்சடைக் காட்டையொப்பதும், தவ
த்தோர்கள்கோபத்தால் விராவினாசமாகும்வண்ணஞ் ச
பிக்கவும், அவர்களாலிகழவும், பகைவராலலைக்கவும், பவளம்
போன்ற விதழையுடைய விலக்குமிவசிக்கின்ற மார்பிற்று
ளபமாலையணிந்த திருமாலால் வேரோடும்பறிதததுமான
கற்பகவனமும் தனக்கொப்பில்லாததும், அசோகம் - பலா-
நர்வல்- குருந்து-அரசு-மருது- கரவீரம்-பாடலம்- மாவய
ம்-வடம்-மகிழ்-தெக்கு- கொன்றை- சோதி.சே-புன்னை-
வழை-கரம்பை- நார்தம்-வாழை- கல்வியாளர் போன்றும்
ணந்துதண்ணென் தசந்தனம்- யாவருக்கும்பயன்படுகின்ற

செல்வர்போன்ற தளிர்ந்துப்பழுத்தமா, உலோபர்களைப்
 போன்ற உடல்முழுதுங்கருக்குமட்டையையுடையபனை
 முதலானவிருஷங்களை யுடையதுமான னைமிசாரணியத்
 தில், மரவுரிதரித்தவரும், தெய்வத்தன்மையுள்ளவீழ்தியோ
 ருத்திராஷ்டம் புனைந்த மேனியரும், மறைமுதலானகலை
 யுணர்ச்சியுடையரும், சென்னவியாழியை காசஞ்செய்கின்ற
 பஞ்சாஷ்டரமியைந்த வுள்ளதையுடையருமான அத்திரி-
 த்திசி- காததியரயநர்-கனப்புச்சர்- அகஸ்தியர்-சுகர்-மாதே
 வர்-கண்ணுவர்- கருக்கர்-பிருங்கி - சதாநந்தர்- மார்க்கண்
 டர்- பிருகு-போதாயனர் - ஆபததம்பர்-இலகிதர்- சதீக
 ணர்-சுண்டில்லியர்- பரததுவரசர்-புலகர்- சந்திராகுடர்-பு
 ச்சகர்- புலத்தியர்-சரபரவி-கவுதமர்-சனற்குமாரர்-நாரதர்
 சம்பு-மாணி- மாண்டவியர்- அரபததர்- காசிபர்-விசுவாமி
 த்திரர்- கலைசகிருவகர்-கங்கி-கூசுமரண்டர் - மாதேவர்-கு
 சுரு-பார்க்கவர்- சண்டதர்-ஆசுவிலாயனர்- தால்ப்பியர்-கிரு
 தர்-சங்கர்- அகமருடனர்-பராசரர்-சனாதர்-கிருதர்-சனகர்
 வசிட்டர்-பிரசண்டர்-துருவரசர்- பருப்பதர்-சிலாதர்-தத
 தாத்நிரேடர்- சத்தி-தவுமியர்-சுமந்து-பபுரு-வாமதேவர்-
 சரபவகர்-வச்சர்- உபமன்னியர்- கண்டி- அரிதகர்- சவுன
 கர்- ஏவலர்-சுனர்-அசிதர்- விந்து-பாணினி-வீபண்டகர்-
 காலவர்-அங்கிரசர்-சாதாதபர்-சுனச்சேபர்- சுருச்சர்- இ
 ரைப்பியர்-வசு-திரணவிந்து-முற்கலர்-கபிலர்-அட்டவக்கிர
 ர்-காணர்-சுனகர்- உலோபசர்-பகவர்-கவுண்டின்னியர்-ப
 யிலவர்- உக்கிரவீரியர்-தூஷண-தூமாக்கினி-செ
 மதக்கினி முதலானமுனிவர்-உடிச்செய்தபாகமுடிவில்,
 சத்துவகுணம், ரூபரத்தின்ன வெண்பூதிதல்கிபமேனி

யும், பவனக்கொத்தெனத் திரண்டீண்டவேணியும், கோ
த்தணிந்த திருவக்கமாலிகையும், பரிசுத்தமாகிய வைந்தெ
முத்தையெப்பொழுது ந்தியானிகின்ற சிந்தையமுடைய
சூதமாமுனிவரர் வந்தார். வந்தவரை நைமிசாரணியவாசிக
ளாகிய அத்திரிமுனி முதலானவர்கள்கண்டு, இளங்கன்றா
னது தந்தாயிவரவு கண்டெதிரோடு ந்தன்மை போல்வி
ரைந்தெதிர்கொண்டு சிந்தையுண்மகிழ்ந்து வந்தனைபுரிந்
து முகமலர்ந்து அன்பினுலருக்கியபாத தீயமுதலாகமுறை
ப்படி செய்கடன்புரிந்து இனியவாசனத்திருத்திச், சந்திர
னைத் தாரகைக்கூட்டஞ் சூழ்ந்தாற்போற் சூழ்விருந்து, ஐய
னே! நின்வரவால் இச்சென்ம மெமக்குப் புனிதமாகியது.
இத்தினநற்றினமாகியது என்றுமுகமன்கூறி, மறைமுழுது
ணர்ந்த வியாசமுனிவரிடத்து மயக்கமறயாவு நன்குணர்ம்
தோம்! ரோமவரிடணன் காதலனே! இறையவனே! யாங்
களுய்யுமவண்ணம் பதினெண்புராணங் களுளொன்றான
பிரம்மமேகவர்த்த த்திலுள்ள பூமிதப்ஞ்சநத மான்மியத்தைத்
திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்றார்கள். அப்போது
நைமிசாரணியவாசிகளாகிய முனிவர்களைநோக்கிக் குறுந்
கைகொண்டு மலர்முகம்விளக்கிச் சடைமுடி துளக்கிநன்று
நன்றென்று வேட்டவர்மலங்களை வாட்டி வெம்பவத்தை
வீட்டி முத்திகொடுக்கின்ற பூமிதப்ஞ்சநத மான்மியத்தைத்
ஆதிசாலத்தில் சூரியவம்சத்திற்பிறந்த தேவவர்ம ராசனா
வன், பிரம்மனோத்தமரும் சிவபத்திரேஷ்டரு மான
சுமந்துமகரிஷியை நோக்கி ம்காசிலாக்கியகுண முள்ளமு
ஷிரேஷ்டரே! அறுத்தாறுகோடிதீர்த்த மகுத்துவத்து

டன், காவேரிநதியின் பெருமையையும், விருத்தாசலேஸ்
ரவர் பெருமையையும், மாயூரநாதர் பெருமையையும், தே
வரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளக் கேட்டானந்த மடைந் தேன்
இப்பொழுது ஸ்ரீமத்பஞ்சநதமாண்மியத்தைக் கேட்க மி
ருந்த விருப்பமுள்ளவனாக இருக்கின்றே னென்று சொல்ல
அரசனேனோக்கி அரசனே! அரசர்களுக்குரிய உலகவிவ
காரத்தைவிட்டு உலகத்திலுள்ளசகல சீவகோடிகளுக்கே
ட்டு ஆனந்தமடைந்து கடைத்தேறுமபடியான ஸ்ரீமத்ப
ஞ்சநத மாண்மியத்தை நீ கேட்க விருப்பமுற்றமையால்,
உன்னைப்பார்க்கிலும் உத்தமகுணத்தை உடையவர்களை
ருவரும் இவ்வுலகத்திலில்லை. இந்தப் பஞ்சநதமாகாத்மியசிர
வணபட்டுதிகனால் பாவருமுத்திருஷ்ட பதவியையடை
கிறார்கள். அந்த ஸ்தலத்தின் பெருமையைப் பூர்வபுண்
ணியமில்லாத வர்களறியமாட்டார்கள். பரமசிவனுனவர்
பிரிவின்றி எக்காலமும் அங்குவசிக்கின்றாரென்றும், அன்
றியுமந்தஸ்தலத்தின் பெருமையை ஆதிகாலத்தில் பார்வ
திதேவியார் பரமசிவனேனோக்கித் தேவதேவா மகாதேவா
பிராணாபாயகா- பஞ்சநதஸ்தலத்தின் மாண்மியத்தை எண்க்
குச்சொல்லியருளவேண்டுமென்றுகேட்க, அப்பொழுதுப
ரமசிவன் பார்வதிதேவியை நோக்கிப் பெண்ணே! பூர்வ
த்தில் காவேரிநரத்தில் வாசஞ்சொப்தவரும், பிராமணோத்த
மரும், வருணச்சிரமதருமத்தைவிடாத வரும், வேதவேதாந்
கப்பாசகதரும், திரிகால சிவபூஜா துநதாரும், திரிபுண்
டாக்கித் திருமேனியையுடையவரும், உருத்திராக்ஷமா
லிகாபரணரும், எக்காலமும் பஞ்சாக்ஷாமந்திரஞ் சேர்க்கி
ன்ற நாவையுடையவருமான நாதசன்மாவை அவர்மனை

பாணாகிய அனவத்தியாதேவி என்பவன் நமஸ்கரித்தெழுந்
துகின்று ஸ்வாமி உலகத்தில், தெரிசித்தனவில்முத்தியையு
ம், ஸ்நானத்தனவில் பாபவிமோசனத்தை யுங்கொடுக்கத்த
க்ககைத்திரங்களையும், தீர்த்தங்களையும், தங்கள்கிருபை
க்கிடமாகிய எனக்குத்திருவாய் மலர்ந்தருளவேண்டுமென்
றுகேட்க நாதிசன்மாவரணவர் தன் மனையாளாகிய அன
வத்தியாதேவியைப் பார்த்து பெண்கர்நாயகமே மரணத்
தால் முத்திகொடுக்கின்ற காகி, மேல்கடலோரத்திலுள்ள
திருகோகரணம், சோமநாதம், விருபாக்ஷம், திருக்கேதா
ரம், மல்லிகார்ச்சுனம், திருவேகம்பம், திருக்காளத்தி, விரு
த்தாசலம், அருணாசலம், ரிஷபாசலம், சீர்காழி, திருவிநி
ஞ்சை, வயித்தீஸ்வரன்கோவில், திருவெண்காடு, திருவா
ளூ, வேதாரணியம், கவுரிமாயூரம், திருவிடைமருதூர், கு
ம்பகோணம், ஸ்வாமிமலை, திருவாணக்கா, திரிசிராமலை,
மதுரை, இராமேசுவரம், முதலாக மற்றும்ள்ளஸ்தலங்களைப்
பலகால் தெரிசித்தடையும் டயனை யொருகால் தெரிசி
த்தனவில் கொடுக்கத்தக்க திருவைபாறு, திருப்பழனம், திரு
ச்சோற்றுத்துறை, திருவேதிமுடி, திருக்கண்டியூர், திருப்
பூந்துருத்தி, திருநெய்த்தானம், என்கிறபத்தனேத்திரங்க
ளுள் முதன்மையாயுள்ள திருவைபாற்றின் மான்மியத்
தையுனக்குச் சொல்லுகிறேனென்று நாதசன்மா அனவத்
தியாதேவிக்குச் சொல்லியவாறு உனக்குச் சொல்லுகிறே
னென்று பரமசிவனாவர் பார்வதிதேவியாருக்குச் சொ
ல்லியிருளினார். அவ்வண்ணமே உனக்குச்சொல்லுகிறேன்
நீ சிரத்தையாகக் கேட்கக்கடவாபென்றும்; சுமந்துரிஷி
பாணவர்தேவவர் மராஜாவுக்குச்சொல்லியிருளினார். அதை

இப்பொழுது உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேனென்றுகுதபு
ராணிகர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

பு ர ண வ ர ல ி று.

மு ற் றி ற் று.

க-வது துஷ்பிரவர்தி முத்தி
அடைந்த அத்தியாயம்.

வார்னாச்சிரம தருமத்தைவிட்டவனும் எப்பொழு
தும் பிறருக்குக்கெடுதிவிளைப்பவனுமாகிய துஷ்பிரவர்தி
யென்னுமோர் பிராமணனிருந்தான். அவன்அதிருபலாவ
ணியமுள்ளதன்றாயைத் தன்பிதா வில்லாத வேரார்நாள்அதி
மோக மயக்கத்தாற் புணர்ந்தான். அச்சமயத்தில் தன்பிதா
வானவர் வந்தார். வந்தவரை அம்மகாபாதகன் கண்டு கா
ம மயக்கத்தாற் பழிபாவங்கட்கஞ்சாமற் கோடெறியால்
வெட்டி அவர்உயிரைப்போக்கி முனபோல்வே தனதா
யைப் புணர்ந்தான். உபபயாஸம்ஸ்காரம் பண்ணிவைத்த
தாற்குருவும், அன்னதானம், அபயதானம், வித்தியாதான
ம், ஜெனனம், முதலான காரணத்தாற் பிதாவும், தவலே
ம் ஒழுககம், அதிதிபூஜை, சிவபூஜை, ஷேஷத்திர, தீர்த்தா
டனம், வேதமோதல், முதலானகாரணத்தால் பிராமணோ
த்தமருமான தனபிதாவைக் கொலைசெய்தநிமித்தம் பிரம
கத்தியும், யாவரும் மாதருபூனஜ செயவேண்டுமென்று
வேதத்தில் விதித்திருக்காததைவிட்டுத் தன்றாயைக் கற்பழி
த்துப் புணர்ந்ததால் மகாபாவமும் அவனைப்பற்றிக்கொள்
னஅதனாற் சித்தப் பிரமமயுண்டாகித் தந்தேசம், தன்சிர

கம், சுற்றத்தார் முதலானவர்களையும்விட்டு, அநேகதேசம் மலை, காடு, முதலானதுகளிற் றிரிந்து அவசனாயக் கருநிற மடைந்து பல், தாகததுடன் அலைத்து அனேககரலம் சென்றபின், திருவையாற்றில் காவேரிநதிக் கரையையடைத்து சிலகாலம் சென்றபின், அநேகஜனங்கள் மாகமாசத்தி ல் ஒருநாள் சூரியோதயததிற் குமுன கூட்டமாக ஸ்ரானஞ் செய்வவர்தார்கள். அவர்களைத் தூரத்திக்குரண்டு ஆரதம் காபாதகன்பின்சென்றான். அக்கரலத்தில் புண்ணியநதிபா கியகாவேரியில் ஸ்ரானஞ்செய்துகொண்டிருந்த ஓபிராமனோத்தமர் தன்னிரண்டு கைகளாற் சலத்தை முகர்து அவன்மேல்வீச அவனைப்பற்றியிருந்த பிரமகத்தியானது அவனைவிட்டு நீங்கித் திவ்விய சரீரத்தையும், கலகமில்லாத அறிவையுமுடையவனாகி, இங்குநாம் வர்வேண்டிய காரணம் யாதென்று ஆலோசித்ததுநிறகுநகாலத்தில, பூரவ புண்ணியத்ததீற் காவேரிசலமானது இம்மாகமாசத்திவன்சரீரத்திற் பட்டமைபாலுன்னப்பற்றியிருந்தபிரமகத்தி நீங்கியது. உன்னாற் செய்யப்பட்ட மாதுர்கமன முதலான கொடிய பாவங்களுக்காகும்பீராகமுதலான அசக்கியநரங் கங்களில் அநேக கற்பகாலங் கிடந்து நீ வாதனை அடையவேண்டியது. அப்பாவங்களை அதுபவியாமலிருக்கவேண்டினால் உன்மரணபரியந்தம் பஞ்சநதத்தில் வசிடத்தப்புண்ணிய தீர்த்தமாகிய காவேரியில் தினந்தோறும் திரிகாலஸ்நானஞ்செய்து பாமசிவதரிசனம் பண்ணிக் குருப தேசத்தாற் பஞ்சாஷ்டாசபம் தினமொன்றுககுப்பதினயிரஞ்சபித்து, நூறுபிரதக்ஷணமும், ஏகாதசருத்திராசபமும் ஏகவாரபோசனமும், வர்ணாச்சிரம தர்மாசாணமும், உறு

அ ° பஞ்சநதமான்மியம்

தியாகச்செய்வாயேல் உன்பாவப்பிராயச் சித்தமாகும். இல்லாவிடில் அநேக கற்பகாலம் காலவாதனை அடைவாபென்று ஆகாயத்தில் அசரீரி உண்டாயிற்று. அவ்வசரீரியைக்கேட்டு தத்தன்மரணபரியந்தம் அவ்வாறே திருவையாற்றில் வசித்துக் காவேரிஸ்நானமுதலானதும்செய்து, மரணமடைந்து, இந்திரலோகத்தைப்பெற்றுப் பின்பு, பூர்வ புண்ணியப் பிரபாவத்தால் நூறு சனனம் பிராமணனாகப்பிறந்து, கடைசியில் சந்திரபாசம் பெற்று, இந்திரியநிக்ரகஞ்செய்து விரகத்தாகப் பிறவாமுத்தியடைந்தான். துவன்பிரவர்த்தி மிகக்கொடிய பாவங்களைச் செய்தமையால் நூறுதரம் பிறந்து முத்தியடைய வேண்டியதாயிற்று. புண்ணியாத்மாக்கள் ஒரேசன்மத்தில் முத்தியடைவது சத்தியம்.

மு த ல ா வ து அ த் தி யா ய ம்

மு த் தி த் து .

உ-வது- சிவப்பிரியர்சாரூப

சாமீபமடைந்தவத்தியாயம்.

காவேரிதீரத்திற் பிறந்தவர்களும், அறுபத்துநாலுலக லைக்கியானங்களையறிந்தவர்களும், காலுவேதம்-ஆறங்கம்-மீமாஞ்சை-நியாயசாஸ்திரம்-பதினெண்புராணம், தர்மசாஸ்திரம்-முதலானவைகளை ஐயந்திரிபறவு ணர்ந்தவர்களு ம், காமக் குரோத லோப மோக மத மாச்சரிய மென்னும் அறுவகைக் குற்றங்களை நீக்கினவர்களுமாகிய சிவப்பிரியரென்றும், சுதர்மாவென்றும், இரண்டு பிராமணை

த்தமார்களிருந்தார்கள். அவ்விருவரிற் சிவப்பிரியர், திருவை
யாற்றில் காவேரியினஐந்துவருஷம்ஸ்நானஞ்செய்துமாக
மாசத்திற்குரியோதயகாலத்தில் கியமவிதிப்படிவீசேடஸ்நா
ன தான ஜப ஹோம தர்ப்பணதிகளுடன்மகாதவகசெய்
ததுமன்றிக்,கங்கையையுஞ்சந்திரனையுந் தரித்தசுடையை
புடையவருநீ- நீலகண்டத்தையுந் திரிநேத்திரத்தைபுமுடை
யவரும்-உமைகலந்த வாம்பாகத்தையுடைவரும்-பக்தசம்ரா
ஷைகருமாகியபரமசிவனைஅருச்சுனைசெய்தும்-சிவாலயத்தி
ற்றிருவிளக்கிடும்- ஏகாதசருத்திர சபத்துடன் நூறுபிரத
க்ஷணமும் தாரகமந்திரமாகிய பிரணவத்துடன் முப்பதினா
பிரம் பஞ்சாக்ஷரமும்- சாபாலஉபநிஷதத்திற் சொல்லி
யவிதிப்படி விபூதியுத்தூளனத்துடன்- திரிபுண்டரமும்,உ
ருத்திராஷாங்கோத்தஉபவீதமும், உருத்திராஷாமரலிகை
யுமுடையவராய்ச் சிவபணிசெய்தும், பஞ்சநத நாதர்பீ
தியாக அறுவகைச்சுவையுடன் பிராமண போசனமுஞ்
செய்துவந்தார். சுதர்மசுவானவர், வேதத்திற் சொல்லியவி
திப்படி சோமயாகமுதல் அனேகயாகங்கள்செய்து, யாக
முடிவில் பிராமணனுக்கு அன விவ்லாத சொன்ன தானத்
துடன் அன்னதானமுஞ்செய்து, தன்னாச்சொமத்தில்வசித்
தார். இவ்வாறுநெடுங்காலம்நடத்தி, அவ்விருவர்களும் ஏ
ககாலத்தில் மரணமடைந்தார்கள். அப்பொழுது இந்திர
னானவன்தன் தூதரைநோக்கி,அநேகதர்மங்களைச் செய்தபு
ண்ணியான்மாக்களாகிய சிவப்பிரியர், சுதர்மாவென்பவரி
ருவரையும்- என்னுடன் ஏகாசனத்தில்வீற்றிருக்க அழை
த்துவாருங்களென்று உத்திரவுகொடுத்தான். அப்பொழு

தேவதாதர்கள் நவரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுத்தேவ
மாதர்களால் விளங்குகின்ற விமானத்துடன் பூமியில்வ
ந்து அவ்விருவர்களையும் அழைத்துக் கொண்டுபோர் தரு
ணத்திற், கைலாசபதியாகிய பரமசிவனானவர் நந்தியெம்
பெருமானையழைத்து, நீ இப்பொழுதே சிவகணங்களு
டன்சென்று இந்திரனுலகத்திற்குச் செல்கின்ற சிவப்பிரி
யரென்னும் சிவபக்தரை நம்மிடத்திற்கழைத்துவா வென்
று கட்டளையிட்டருளினார். அவ்வாறே நந்திகேசுவரா, சி
வகணங்களுடன்சென்று, இந்திரலோகத்திற்கேகுஞ் சிவ
ப்பிரியர்-சுதர்மா என்பவரிருவரீற் சிவப்பிரியரை மாத்தி
ரம் அழைத்துக்கொண்டுவந்து திருவையாற்றிற்செம்பொ
ற்சோதியார்மருங்குவிடுத்தனர். உடனேபரமபதியானவர்
சிவப்பிரியருக்கு சாருப்பியமளித்தருகில் வைத்தனர். பின்
பு-தேவதாதர்கள் சுதர்மாவொருவரை மர்த்திரமழைத்து
க்கொண்டுபோயமராவதிக் கிறைவனாகிய இந்திரன்முன்வி
டுத்தும், சசிமனானாகிய சுரர்குலாதிபனே! தேவரீருத்தி
ரவிற்படி சிவப்பிரியர் சுதர்மாவிருவரையும் அழைத்துவ
ருமராகமததியில், நந்திகேசுவரர் சிவகணங்களுடன் வ
ந்து பலாத்காரமாகச் சிவப்பிரியரைமாத்திரம் அழைத்துக்
கொண்டுபோய்விட்டாரென்றுசொன்னார்கள். அழைக்கே
ட்ட வந்திரனுடனேவச்சிராயுத்தரனாக ஐராவதத்தின் மே
லாரோகணித்துப் பஞ்சநதத்தையடைந்து சிவகணத்தின்
மததியில் வேத்திரபாணியாக வெழுந்தருளியிருந்த நந்தி
தேவரைத்தரிசித்துச் சாவட்டாங்கமராக நமஸ்கரித்தெழுந்
துவாய்பொத்திக் கைகட்டினின்றான். சிந்தவந்திரனை நந்

திதேவர்பார்த்து இத்திரனே! சுகமாவென்று வினவி, இப்
பொழுதிங்கு நீ வந்தகாரியமென்ன? அசுரர்களாலேதாவ
திக்கமுண்டோவென்றுகேட்டார். இத்திரன், சுவாமி சி
லாதமுனிவர்புத்திரனே! எப்பொழுதஞ் சிவபூஜை தூரத்
தரணிய வடியேனுக் கசுரரால் யாதொருதொடராவியி
லலை. ஆதிகூலத்திறபரமசிவனாலெனக்குப்பட்டாவிடேஷக
ஞ்செய்து, புண்ணியாருமத்திற்குன் னுலகபதவியையளித்
துவாவென்றுகொடுத்தவுத்திரவீன்படியேசிவப்பிரியர்சுதா
மாவிருவரையுந்தாதர்களுன்னுலகத்திற்கழைத்துவருமார்க்
கத்திற் றாங்கள் சிவகணததுடன்வந்து, சிவப்பிரியரைமா
த்திரமிங்கழைத்துவந்த, காரணந்தெரிந்துகொள்ளவந்தே
னென்றான். நந்திகேசவாரித்திரனைப்பார்த்து இத்திரனே!
திருஷுவயாற்றிலவசித்தது, சசெம்பொற்சோதியாரைத்தியா
னித்துத் தெரிசித்தவரீகளுக்கு மீண்டுமென்னுலகத்திற் பி
றக்குமுன்பதவிமுதற்பிரமவிஷ்ணு க்கள்பாடிபுமருகமலல
அன்றியு மவர்களுக்கு க்கருப்பவாசம்- நாகம்- மகாபாத
கம்- பலகாரணத்தாற் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சேரும
பாதகம்- ஒருவனை அபரத்திரனாகச் செய்யும்பாதகம்-மல
பாதகம்-பிரகீர்னபாதகமுதலானதும்- இடையாதாகையா
விந்தச்சிவப்பிரியரைந்து வருஷகாலம் புண்ணியநதியாகி
ய கரவேரியில் ஸ்நானஞ்செய்ததோடு மாகஸ்நானமும்-
சிவனைக்கரியமுஞ் செய்ததாற் சிவலோகத்திற் சிவருப
த்திடன் சிவசமீபவாசமடைந்தனர். சுதர்மாவானவர், சி
வனைக்கரியமின்றிக் கேவலங்கர்மத்தைமாத்திர மனுஷ
டித்துவந்தவராகையா லதற்குப் பிரயோசனமான் வுன்னு

லகமாகிய சுவர்க்கலோதவாசங்கிடைத்தது. நீ இனிமே
ல வரவர்கள் செய்யுங்கருமத்தைத் தெரிந்துநடத்துவதோ
டு இதை எமன்முதலானவர்கட்குந் தெரிவித்து அரசுசெ
ய்யக்கடவாயென்று கட்டளை யிட்டருளினார். இந்திரான
வன் மகாலிங்கதரிசனத்தோடு நந்திகேசுவரரை வுணங்கி
விடை பெற்றுக்கொண்டு தன்னுலகமாகியவிந்திரலோகத்
தையடைந்துசுதர்மா வேடாசானத்தில் வீற்றிருந்தான்.

இரண்டாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

கடவுறு சுரதமகாராஜன்புத்திரனைட்
ந்தவத்தியாயம்.

அஸ்திநாபுரிபிலே சந்திராவம்சத்திலே பிறந்தவ
ரும் நான்குவருணச்சிரம ரக்ஷகரும், சத்திபசந்தரும், பா
கசீலரும், சதாதர்மசிந்தையைபுடையவருமாகியசுரதமகாரா
ஜனென்பவர்கெடுங்கால மாகசெய்து வந்தார். அவர்தன
க்குப் பின்னாக செய்வதற்குப் பிள்ளை யில்லாமல், அசு
வமேதத்தோடு புத்திரகாமேஷ்டிபாகமுஞ் செய்துஞ் சந்த
தியில்லாததினால் மிகுந்ததுக்க முடையவராய்க் கங்காதீர
மடைந்து அவ்விடத்திற் காபக்கிலேசஞ்செய்து மனோல்
புத்தோடு பாமதருமமான தவசெய்துசொண்டிருக்கும்
நாரதர்முதலான மகரிஷிகளைக்கண்டு நமஸ்கரித்தெழுந்
துகின்று, சுவாமி முனிசிரேஷ்டர்களை நான் அசுவமேதத்

(௨) ஈ-வது அத்தியாயம். ௧௩

தோடு புத்திரகாமேஷ்டி யாகமுஞ்செய்தும் புத்திரனில்
 லாதவனுனான். இதைத்திருவுளங்கொண்டு எனக்குப்புத்
 திரனுண்டாவதற்குக் காரணமும் நான் பூர்வஞ்செய்த பா
 வமுஞ்சொல்லி யருளவேண்டுமென் றிரந்துநின்றார். கங்
 காதிர்வாசிகளாகிய முனிவர்கள் அரசனைநோக்கி, அரச
 னே! நீ பூர்வுகனாய் என்றையும் பசுவையுந்தனியாகும்படி
 பிரித்துவிட்ட காரணமாலிந்தச் சன்மத்திற்பிள்ளை யில்
 லாதவனாய், அதனப்பிராயச்சித்தமரகக் கைலாய தரி
 சனஞ்செய்வாயேற் புத்திரனுண்டாவானென்றார்கள். கூ
 தராஜன் மன்னுருக்குவந்து மந்திரிவச மிராச்சியத்தை
 யொப்பிவித்துத் தான் அசுவாருடனாகக் கைலாசத்தேரிசநஞ்
 செய்வதற்குப்போனார். அவர்போனபிறகு அவருக்குச்சத்து
 ருக்களான அனேக அரசர்கள்வந்து பட்டணத்தை வளைந்
 து முற்றிகைபிட்டார்கள். அதைக்கண்டமந்திரி கூதராஜ
 னையழைத்துவரும்படித் தூதர்களை யனுப்பினான். அத்தூத
 ர்கள்காற்றிலுமதிகவேகமுள்ள, குதிரைகளிலேறி நெடுந்
 தூரஞ்சென்று, அரசனைக்கண்டு நடந்தசங்கதிகளைத் தெரி
 வித்தார்கள். அரசன் சற்றுநேரமாலோசித்து, கூத்திரியர்
 களுக்கு இராச்சியபாலனஞ்செய்தல்தான் பரமதர்மமென்
 றெண்ணித்தன்பட்டணமாகிய ஹஸ்தினாபுரியையடைந்து
 சத்துருக்களாகியவரசர்களோடு ஐந்துநாள் யுத்தம்பண்ணியு
 ஞ்செயிக்கமுடியாமற் பின்னோர் பாணத்தையெடுத்து, அ
 கோரமந்திரத்தைச்செயித்து, வில்லிற் பூட்டிப்பிரயோகஞ்
 செய்தார். அவ்வுஸ்திரமானது அக் கினிச்சுவாலாமலைகளை
 க்கக்கிக்கொண்டுபோய், சூசத்துருக்களை நாசமாகும்வண்.

ணந்திததுவிட்டது. அதன்பின்னரான், அனேகாருஷகாலமரசாக்ஷி செய்துகொண்டிருந்தும், புத்திரனில்லாமையால்மிகுந்தவிசனத்துடன் திக்குவிசயம்பண்ணப் போகிறவர் போற்றீர்த்தயாத்திரையை மனதிலுத்தேசித்து, அனேகதீர்த்தயாத்திரைசெய்து கடைசியாகக்காவேரிநதியையடைந்து, அந்தியினிருகரையிலுமுள்ள திவ்யியக்ஷேத்திரங்களைத்தொரிசித்துக்கொண்டு, ஜீவன்முத்திக்ஷேத்திரமாகிய திருவையாற்றையடைந்தார்.

அடைந்தவரந்தக்ஷேத்திரதீர்த்தமாகிய பஞ்சநதகாவேரியிற்சங்கற்ப பூர்வமாக ஸ்நானஞ்செய்து அனேகதானங்களுடன் க்ஷேத்திர சிராத்திமுஞ்செய்து, சிவதொரிசனஞ்செய்யத்திருக்கோயிலினுழைந்து, அங்குபரமப்பிரகாசமாகவிளங்கிக்கொண்டிருக்குஞ், செம்பொற்சோதியாரைக்கண்டு, பிரசக்ஷணமஸ்காரத்துடன், அருச்சுனசெய்தபின், அவ்விடத்திற்சம்பியாசம் பெற்று இரத்திரிய நிககிரகயோகத்துடன் ஜடாபஸம் ருத்ராக்ஷதாரியாகச் செம்பொற்சோதியாரைத் தியானித்துக்கொண்டு நின்றதூர்வாசமகரிஷியைக்கண்டு, கமஸ்கரித்தெழுந்து நின்றார். நின்றஅரசனைத்தூர்வாசமகரிஷியானவர் பார்த்து, இராஜனே! உம்முடைய நாட்டிலும் நகரத்திலுமுள்ள ஜனங்களோடு நீ ருஞ்சுகமோவென்றனர். அதைக்கேட்ட சரதமகாராஜா, தூர்வாசமகரிஷியைநோக்கி, சுவாமி! தேவரீருடைய அனுக்ஷிகாகத்தால், அனேககாலமிராச்சிய பரிபாலனஞ்செய்துவந்து, அவ்வாறேயெனக்குப்பிறகு பாஸனஞ்செய்யப்புகுத்திரனில்லாததுகத்தாற்கங்கார நியையடைந்து, அதிதீவரசிகனாகிய நாரதர்முனிமுதலான மகரிஷிகளைக்கண்டு,

௩-வது அத்தியாயம். ௧௫

உடியேன்குறையை விண்ணப்பஞ்செய்து கொண்டேன்
அவர்கள் நீ பூர்வத்திற்கன்றையுந் தாயையும் பிரித்ததோ
ஷத்தாற்புத்திரனில்லாத வனாபதற்குப்பிராயச்சித்தமா
கைகை லாபதரிசனஞ் செய்வா யேற் புத்திரனை யடைவா
யென்றாகள்.

அதைக்கேட்டபிறகென் பட்டணமாகிய அஸ்தினா
புரியையடைந்து, ஓராச்சியத்தை மந்திரி வசத்திலொடபு
வித்து, நான்கைலாசயாததிரை செய்யப்புறப்பட்டேன். அ
த்தருணத்திலென் சத்துருக்களனைகர் கோட்டையை வ
ளைந்துமுற்றிக்கையிட்டதை மந்திரிமார்களனுப்பிய தூத
ர்களா னெடுந்தூரம்போன நான்மெரிந்து திரும்பியஸ்தி
னாபுரியையடைந்து, சத்துருக்களைச்செய்த் தாசாகாழிசெய்
துவருங்காலத்தில், புத்திரனில்லாத துக்கத்தாற் றிக்குவி
ஐயஞ்செய்யப் புறப்படுகிறவனைப் போற் றிர்த்தயாத்தி
ரையை மனதிலுத்தேசித் தநேகதீர்த் தயாத்திரைபண்
ணிக்கடைசியாக க்காவேரி கதிக்கரையை யடைந்தந்
தியினி ருகரையிலுள்ள கேஷத்திரங்களைத் தெரிசனஞ்
செய்திப்பொழுதிந்த கேஷத்திரமடைந் தேனென்றார். அ
தைக்கேட்டதூர்வாசமுனிவர் அரசனே! உன்பாவலிவர்த்தி
யீன்பொருட்டுக் கைலாசதெரிசனஞ் செய்ய வேண்டியது
ஆவசிகமானதாற் கைலாசத்தையிந்தகேஷத்திரத்தில் வரவ
ழைக்கிறேனென்று, பரமபதியாகிய சிவபெருமானைத் தி
யானித்துத்தினமொன்றுக்கு முப்பதினாயிரம்வீதம் நாற்
பதுநாட்டஞ்சாக்ஷாஜபம்செயித்து க்குக்கடையிற்பரமசிவ
னை - உமைபாகனை - ருத்திரனை - சங்கரனை - பிரமவி
ஷ்ணு தேவேந்திராதிகளாற் பூசிக்கப்பட்டவனை - சூலபா

யசு

பஞ்சநதமா ந் மியம்

ணியே - அடியார்களுடையும் பாதபங்கயனே - பிர்மஞர்
 னிகளடையுமாத்மசௌபனே - ஸ்வானுபூதிப் பிரசித்த
 னே - சர்வசாகுதியனே - விசுவாதீதனே - மகரிஷி யுத்த
 மனே - முத்தொழின்முதல்வனே - சிவஞானத்தாற்சம்சா
 ரவாதைகளைக்கி மோக்ஷானந்தத்தை யளிப்பவனே - வே
 தவேதாந்த வுபநிடதத்தான் முறையிடப்பட்டவனே - அக
 ணீடபரிபூரண சச்சிதானந்த பரப்பிரமமே-சந்திரகுடனே,
 பஞ்சநதீசனே! என்று ஸ்தோதரிதம் பண்ணினார். அப்
 பொழுது பரமசிவன் - அம்பாள் - விக்கினேசுவரர் குமாரர்
 சமேதராக நந்தி தேவர்முதலான சிவகணங்களுடன் சர்ப்
 பாபரண வலங்கிருதராயும், நகசிகை பரியந்தம் விபூதி உத்
 தூர்நமும் அதன்மேல் உருத்திராக்ஷ மாலிகை பூண்டவ
 ராயும், ஒருகையிற் பிரமகபாலமும், ஒருகையிற் பிநாகமெ
 ன்னுமவல்லும், ஒருகையிற் சூலமும், ஒருகையில் மழுவாயு
 தமூர் தரித்துக் கைலையங் கிரியைபொத்த நிஷுப வாகனாரு
 டராய்ப் பிரசன்னமாகித் தூர்வாசராகில்வந்தார், வந்தவரை
 சங்கரா வதாரமாகிய தூர்வாசமகரிஷியானவர்கண்டு ஆ
 னந்தமடைந் தெழுந்து பிரதக்ஷண நமஸ்காரம் பண்ண
 பரமசிவனுனவர் பக்தசிகாமணியாகிய தூர்வாசரோ! உம்
 முடைய ஸ்தோத்திரத்தாலும் தவசாலும் பிரசன்னராஜோ
 ம். உம்முடைய மனதினினைத்ததைக் கொடுக்கின்றோம்.
 அதனைச் சொல்லு மென்றார். அந்தத்திருவாக்கைக் கேட்டு
 ததூர்வாசர் சுவாமி. தயாமூர்த்தியே! சமஸ்தயோகிபருக்
 குமுத்திகொடுக்கின்ற தேவரீர்தேரிசனத்தால் கிருதார்த்த

௩-வது அத்தியாயம். ௮௪

ஹேன், ஆனாலும் தேவரீரிடத்தில் யாசிக்கின்றேன்; மிகுந்ததருமமுள்ளவனும் புண்ணியகீர்த்திப் பிரதாபத்தை யுடையவனுமாகிய சுரத மகாராஜன் புத்திரனிமித்தமென்னேச்சரணமடைந்தான். அவனுக்குப் பூர்வத்தில்வந்த பாபவிமோசனமாகக் கைலாச தெரிசனத்தாற் புத்திரப்பிராப்தி நிச்சயிக்கப்பட்டது. இவ்வேகைலாசம் பேரவதற்குச் சந்தனாகவிருக்கின்றான். அவனுக்குக்கைலாசத்தை யிந்த்ஷேத்திரத்தில் வரவழைக்கின்றேனென்று பிரதிக்கினைசெய்து விட்டேன். ஆகைபாலிவ்வரசனுக்குக் கைலாசதரிசநத்தோடு புத்திரப்பேறு மளித்தருள வேண்டுமென்றார். பரமசிவன் நாதிகேசுவரரைப்பார்த்து நந்தியே! நீ அதிசேக்ஷரமாகச் சென்று, கைலாசபர்வதத்தை யிவ்விடங்கொண்டு வாவென்றுத்திரவுகொடுத்தருளினார். அவ்வண்ணமேநந்திகேஸ்வரர் சென்றுகைலாசநதைக்கொண்டுவந்து, ஆலயத்திற்குருமருங்கிறுநிழலிப பரமசிவனுக்குவிண்ணப்பஞ்செய்தார். உடனே பரமபதியானவர் தூர்வாசமுனிவரையழைத்து, தூர்வாசமுனிவரே! நம்முடைய வரையததிறுபக்கத்திலுங்கைலாசபருவதமானது ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளில் காஞ்சிவலிங்கசாரூபமாக, வெழுந்தருளியிருக்கின்றோம் புத்திரனில்லாதவர்கள் பக்திபிரத்தையாக அவ்விருண்டிடத்திலுநம்மை ததெரிசிப்பார்களானால், புத்திரினை யடைவதுநிச்சயம். அன்றியும்ந்த்ஷேத்திரத்தில், வாஸம்பண்ணப்பட்டசகலஜீவராசிகளுங் கைலாசவாசிகளேய

௨௮ பஞ்சநதமான்மியம்

ன்று சொல்லியதோடு, அரசனுக்குத் தெரிசனஞ்செய்வியு
மென்றுசொல்லி, மஹாலிங்கத்தில் மறைந்தருளினார். தூ
ர்வாசர் அரசனையழைத்துவந்து, வடகைலாயத்தென்கை
ல்யமிரண்டிடத்துஞ்ஜோதிசொருபமாகப் பிரகாசித்தின்
ற கருணாநிதியாகிய பரமபதியைக்காட்டினார். அரசன்கண்
டுமன்திலானந்தமடைந்து, பரமசிவனைத்தாவர்சங்கமசொ
ருபனே,விஷ்ணுவின்கண்ணிலங்கியபாதனே- பிரமன்சிர
பங்கனே,சிவசொருபனே,ஆலகாலவிஷபோசனனே, வே
தவேதார்த்தஆகமங்களாலறியப்படாதவனே,நாமருபமற்ற
வனே. எல்லாவற்றிற்கு முதன்மையானவனே, நிர்த்தோ
ஷகுணருபனே. திரிபுரார்த்தகனே, கைலாசகிரிக்குப்பூஷ
ணமாயுள்ளவனே-பஞ்சநதீசனே. ஜப்பியேசனே! என்று
ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார். பரமசிவன் அந்தோத்திரத்தி
ற்குமனமுருகி இலிங்கத்தின்மேற் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தி
யாகத்தோன்றிச்சுரமகராசனே! எமதனுக்கிகத்தாற்றீ
ர்க்காயுளுள்ளவனுஞ்சிவகைங்கரியப்பிரியனும்வேதவேதா
ங்கபாரங்கதனுமான வேராபத்திரனைச்சீக்கிரத்திலடைவா
யென்றுதிருவாய்மலர்ந்த நுளிமகாலிங்கத்தினுள்ளே மறை
ந்தருளினார். அரசன் ஆனந்தமடைந்து, தூர்வாச முனிவ
ரைநமஸ்கரித்து, ஷாட்குண்யபரிபூரணரே தேவாரீரனுக்
கிரகத்தாற் கைலாய தெரிசனத்துடன் பரமசிவதரிசனமும்
பெற்றேன். இனி யிவ்வுலகத்திலடையும் பலனொன்றுமி
ல்ல. அடியேனுக்குவிடைதந்தருளவேண்டுமென்றார். அ
வ்வண்ணமே தூர்வாசமுனிவருத்திரவுகொடுக்கப்பின்புஅ
ரசன் சதுரங்கசேனையுடன், தன்னகரம்போய்ச்சேர்ந்து,அ
ரசரட்சியைக்கைக்கொண்டு, நான்கு வருணத்தாருந் தத்த

மக்குரியவொழுக்கத்தினின்றும் தவறாது அரசாக்கிசெய்து
வந்தார். இவ்வண்ணிகழுங்காலத்தில், அவ்வரசன்மனை
யாள்கர்ப்பவதியானான். அப்பொழுதரசன் புன்சுவனசீமந்த
முதலியகருமங்கள்செய்தான். பூரணமானபத்தாவது மாதத்
தில் அவன்மனைவிலககனைபலம்- சந்திரபலம்-முதலான சுப
முகூர்த்தத்தில் நல்லபுத்திரனைப்பெற்றான். உடனே அரசன்;
அளவில்லாததனம்-தானியம்-வஸ்திரம்-ஆபரணம்-கோ, பூ
மிமுதலியதானங்கள்மனப் பிரீதியுடன் வைதிகப் பிராமணோ
த்தமருக்குக்கொடுத்து, அக்குழந்தைக்குச்சிவதத்தென்று
பெயரிட்டு அதன்பின்சாதகர்மா- அன்னப்பிரசனம் கர்ண்
வேதையென்கிற ஆண்டுநிறைவு- சவுனம்-உபநயனமுதலிய
கிரியைகளைக்குறைவறநடத்தி, வேதவேதாங்கம் தனுர்வே
தம்-ஆயுள்வேதம் யாஜ்ஞேயததங்குநிரையேததம்- இரதா
ரோகணம்- அஸ்வப்பரீட்சை, ரதநப்பரீட்சை, பரதசாஸ்
திரம்- இராஜரீதிமுதலிய அறுபத்துநான்கு கலைகியானமும
பதிநான்குவித்தையுங்கற்பித்து, அவ்வராச்சிய பட்டாபி
ஷேகமுஞ்செய்வித்துச் சிலகாலமானபின், இராச்சியத்தி
ற்புத்திரனை வைத்துவிட்டுச் சிலசேனையுடன் திருவையாற்
றையடைந்து, கரவேரிநதியில்ஸ்நானஞ்செய்து, பரமசிவ
னெழுந்தருளிய ஆலயத்திற்கு வந்து, தெரிசனஞ்செய்து அனே
கதிரவியத்துடனாறுகிராமங்களைத்தானஞ்செய்தான். அதன்
பின் வைகாசிமாதத்திற்குப் பூர்ப்பகஷத்திற் றுசாரோகணமுத
ல்ரகேதாச்சவஞ்செய்து, உச்சவத்தின் மத்தியகாலத்திற் பக்தி
பூர்வமாகஷ்டராசத்துடன் பிராமணபோசனஞ் செய்வித்
துப்புத்தாடாள் துசாவரோகணஞ்செய்து, தன்னகரம்போ

உயி பஞ்சநதமான்மியம்

யச்சேர்தான். சிலகாலஞ்சென்றபின்சிவபக்த்திசிகாமணி
யாகிய-சுரதமகாராஜன் பரமகருணாகிரியாகிய, பரமசிவ
ன்றிருவடியிற்கலந்தனன். சுரதமகாராஜன் சிவலோகம
டைந்தபின் புத்திரனாகிவந்ததமகாராஜன் அரகாக்ஷி செ
யதுவருங்காலததிற் றன்குலகுருவாகியதௌமிய மகரிஷி
பிடத்திற்பஞ்சநதிஸ்வராஜாக்கிரகததாற் றுண்பிறந்ததைக
கேட்டு, பஞ்சநதக்ஷத்திரமவந்து, பஞ்சுனிமாசஞ்சக்
கிலபக்ஷத்திற்றுசாரோகணமுதல் ரதோச சவம்வரையி ற
செய்துமுடித்து, ததிருமபததன்னகரததையடைந்து. தன்
யின்னையாகியசவகரமகாராஜனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செ
ய்துவைத்துச் சிவலோகத்தையடைந்தான். அதன்பின்சங்
கரமகாராஜன் திருவையாறதையடைந்து, சித்திரைமாதம்
சக்கிலபட்சத்தில ரதோச்சவஞ்செய்துவைத்துததன்னகர
ததையடைந்தான்.

ந - வ து அ த் தி ய ர ய ம .

மு ற் றி ற று .

ச-வது சுசரிதன் மெபயம்நீங்கிமுத்தி

அடைந்த அத்தியாயம்.

கௌதமீதீரதேசத்திற்குதவசென்னும்பிராயண
ன் - கசிலையென்னுமணையாளோடு ஒழுக்கம் ஆசாயமுத
லியனாகித் குறைபாடின்றி இல்லறநடத்திவந்தனர்- அ

வர்செய்த நற்றவபேறாக மனையாளோரான் குழந்தை யைப்பெற்றனள். அக்குழந்தைக்குச் சுசரிதனென்று நாம மிட்டு வளர்த்துவருங்காலத்தில் அத்தேயத்தில் மிகுந்தபஞ் சகாலம்நேரிட்டது- அப்பஞ்சத்தில் மிகுவருத்தமடைந்து அவ்வுரைவிட்டுத்தன்மனையாளையும்புத்திரானையு மழைத்து க்கொண்டு அனேகதேசங்களைக்கடந்து வரும்போதுமார் க்கமத்தியிற் சுதவசியென்னும்பிராமணன் மரணமடைந் தார். உடனே அவர்மனையாள்-சூலையென்பவளும் அனு மரணமடைந்தாள். சுசரிதன்-தாய் தந்தை யிருவருக்குஞ் செய்யனேயுடையகிரிபைகளை முடித்துவிட்டு மிகுந்த துக்கமு டையவனானேக நாடுநகரங்களெல்லாங்கடந்து சிவாலய ங்களாலலங்கரிக்கப் பட்டவிருகரையையுடைய காவேரிந தியை யடைந்து அங்கங்குள்ள சிவாலயங்களையெல்லாந் தெரிசித்துக் கடைசியில் திருப்பழணம்வந்துகாவேரிஸ்நா னஞ்செய்துநித்தியசுருமங்களைமுடித்துஅங்குள்ள பிராமண ளில்லத் திலையமேற்றுண்டு வழிநடைசுசிரமத்தா லோர்வி ருஷத்தினடியில் மிகுந்த துக்கமுடையவனாய் நித்திரைசெ ய்தான். அப்பொழுது-கோரூபமும் வக்கிரதந்தங்களையு முடைய வோர்புருஷன் கனவிறோன்றி இன்றைக்கைந் தாநான் நீமரணத்தையடைவாயென்று சொன்னதைக்கே ட்டெழுந்து மரணபயததால் மெய்மறந்து அவசனாய்ப்புல ம்பிக்கொண்டு காவேரியினோரமாக நடந்துதிருவையாற் றையடைந்து அங்குள்ளகாவேரியில் ஸ்நானஞ்செய்து வ ர்ணாச்சிரம தர்மத்தை முடித்துக்கொண்டுவருகையில் சிவா லயத்தின் நெற்குவாயலிவிருந்த கிருபானோக்கத்தையுடை யவருந் தன்பிரமகாந்தியான் மூன்றுலகங்களை விளங்கவை

த்தவரும்- ஜீவகோடிகளுடைய பயத்தைநீக்குபவரும் -
 வேதவேதாங்க த்தினிச்சயத்தை யையந்திரிபறவுணர்ந்தவ
 ரும்- விபூதித்த திருமேனியரும்- நெற்றியிற்றிரிபுண்
 டரத்தையுடையவரும்- உருத்திராக்ஷமாலிகரபரணரும்-
 சடாமகுடத்தையுடையவரும்- கரம்வெகுளிமயக்கமெ
 ன்னுமுக்குற்றம் நீங்கினவரும்- பஞ்சேந்திரியநிக்ஷிரகரும்-
 ஜகத்குருவும்-சிவப்பிரஸாதத்தை யுடையவருமான வசித்
 டமகாமுனிவரைக்கண்டு கண்ணீர் பெருகவிட்டுக் கோ
 வென்றவறி அடியேனைரக்ஷித்தருளவேண்டுமென்று தி
 ருவடியில்விழுந்தான். உடனே யோகத்திலிருந்த மன
 தைத்திருப்பிக் காலில்விழுந்தவனை யிரண்டிகையாலுந்தூ
 க்கி நீயாவன்? எவ்விடத்திலிருந்து வருகிறாய் - உன்பேர்
 யாது? நீ பெவராற்பயமடைந்தாய்- அந்தப்பயத்தைப்பரம
 சிவப்பிரஸாதத்தாற் போக்குகின்றோம்- நீ அஞ்சாதாயாவ
 ற்றையுஞ் சொல்வாயென்று வசிஷ்டமகர்முனிவர் உரைக்
 கச் சுசரிதன் றைரியமடைந்து சுவாமி முனிசிரேஷ்டரே!
 யான் கெனதமீதீரதேசத்திலிருந்த சுதபசியின்புத்திரன்-அத்
 தேசத்தினின்றந்த பஞ்சகாலத்தை நீக்கவேண்டி யென்றாய்
 தந்தை யிருவருடன்பாணும்வந்தேன். மார்க்கமத்தியி லெ
 ன்றாய்தந்தை யிருவருமாணமடைந்தார்கள். அதன்பின்யு
 ன்வெகுதேசங்களைக்கடந்து திருப்பழணத்தை யடைந்து-
 அங்குள்ள பிராமணுளில்லந் தோறுமையமேற்றுண்டு நெ
 ற்தூராஞ்சுற்றி வந்த விளைப்பாலோர்மரத்தினடியி னித்தி
 ரைசெய்தேன். அப்பொழுதுகோரருபத்தையுடையகோ
 ர்புருஷனென் கணவற்றோன்றி இன்றைக்கைந்தாநான்.
 நீ மரணத்தையடைவாயென்று சொன்னதைக்கேட்டுப் ப

யந்தெழுந்து வந்துதேவரீரைச் சரணமடைந்தேன டியே
 னேரகூழித்தருள வேண்டுமென்றான். வசிட்டமுனிவர் -
 ஞானதிருஷ்ட்டியா லவன்கருமத்தைத் தெரிந்து- சுசரிநீ
 ின்! நீ பூர்வசென்மத்திற் குருமுன்னிலையாற் றெறிந்து
 கொள்ளாம னீகற்றகல்விப் பலத்தால் வேதார்த்தம் உபநி
 டமுதலிய சாஸ்திரங்களைத் தெரிந்தமையால் ரௌரவம்
 கும்பீரக முதலிய கொடிய நரகங்களில் மாணிடவருஷ
 த்தி னூறுவருஷமதிகவாதையடைந்து பின் கர்மசேடத்தாற்
 கழுதையாகப் பத்துச்சென்மமும்- நாயாகப்பத்துச் சென்
 மமும்-அடைந்து பிறகு ஒருஜன்மம் கழுகு- ஒருஜன்மம்
 கரகம்- ஒருஜன்மம் நீசன்- ஒருஜன்மம் சங்கரஜாதி- ஒரு
 ஜன்மம் சூத்திரன்- ஒருஜன்மம் வைசியன். ஒருஜன்மம்
 கூத்திரியனாகப் பிறந்து இந்தசென்மம் பிராமணனாகப் பி
 றந்தாய் இதுமுதல் பீனிரெண்டு சென்மம் பிராமணனாகப்
 பிறந்து சென்றசென்மங்களி லடைந்த அற்பாயுள்போல்
 இந்தஜன்மத்திலும்இனிவருஞ் சென்மங்களிலு மற்பாயுளே
 யடைவாயென்று சொன்னார். சுசரிதன்-ஐயாமகரிஷியே!
 தங்களைப்பார்க்கிலும்என்னை இரகூழிக்க வேறொருவரையு
 ங்கரணேன்-இப்போதுநான்^{இடை}டைந்த பயத்தைப்போக்கிய
 டியேனை இரகூழித்தருளவேண்டுமென முனிவர்-உனைநு
 ரகூழிக்கிறேன் பயப்படாசேஎமனைஜெயிக்கும்மந்திரத்தை
 யுனக்குபதேசிக்கின்றேன்- இன்றுமுதல் காவேரியாற்றில்
 கரீலைஸ்நானமும் பகற்காலமுழுவதும் இந்தகூத்திரத்தி
 லுள்ளனெவாலயத்தை என்னமாகப் பிரதகூணமும் இர
 த்திரி அஸ்தமனமுதல் உதயபரியந்தம் பஞ்சாகூர செப

மும்- மௌனமாக ருத்திரபாராயணமுஞ் செய்தால் எமன் உன்னிடத்தில்வரமாட்டான்- ஒருகால், வந்தாலும் பஞ்சந தீசுவரர் அவனைசசம்மாரஞ்செய்வார் நானுமிங்குதானேயி ருக்கிறேன்- நீ கொஞ்சமாயினும் பயமடையாதேயென்று சொல்லிதன்னஞ்சிரமத்தையடைந்தார்.

சுசரிதன் வசிஷ்டமகாமுனிவர் சொல்லியவாறு ஸ் நானஜபமுதலானதுஞ்செய்து நான்குநாட்சென்றுஐந்தா நான்மததியானம்ஸ்நானஞ்செய்து, திருக்கோயிலுக்குவர வுததேசித்துப் புறப்படுகையில், காவேரியின்றெற்குக்க ரையைப்பார்த்தான். அங்குஎருமைக்கடாவிலேறிஅப'மி'நு த்துவுகரலமிருத்துவ, சுரமுதலானரோகங்களுடனும், கரு த்தபெருத்த,கோரத்தங்கையுடையகங்கருடனும்,அடி கட்டி-பிடி,யென்று பயங்கரமானவார்த்தைகளைச் சொல்லி க்கொண்டு வந்தஎமதருமராஜனைக்கண்டு,பயந்து அந்தோ! நானென் செய்வேனென்று கதறிக்கொண்டு வசிஷ்டமக ரிஷியினுச்சிரமத்தை ரோக்கியோடினான். அந்தச்சத்தத னைக்கேட்டவசிஷ்ட,முனிவர் ஆச்சிரமத்தைவிட்டுவெளியி ல்வந்து எமன் வந்துவிட்டான் போலுமென்று தன் மனது னினைத்து, சுசரிதப் பிரமசாரியை ரக்ஷிக்கவேண்டு மெ ன்றுகாவேரியைரோக்கி ப்போகையில்மத்தியிற்சுசரிதனை க்கண்டு, நீயலறிக்கொண்டுவருகின்ற, காரணமென்ன வென்றுகேட்குச்சுசரிதன் சுவாமி!காவேரியின்றெற்குக்க ரையிலெருமைக்கடாவின்மேலேறித் தன்சேனைகளுடன் எமன் வருகிறதைக்கண்டு பயந்து தேவரீரீடத்தில் வருகின் றேனென்றுசொல்ல, வசிஷ்டமுனிவர் தன்னிருகையா லுஞ் சுசரிதனைத் தடவிக்கொடுத்ததுப் பயப்படாதேயென்

(௩) ச-வது அத்தியாயம். ௨௫

ஹசொல்லி யவனுடன் தெற்குவாயிலில்வந்து டஞ்சாஷா
 செபஞ்செய்யென்றுசொல்லிததாஹுஞ் செவத்தியானததுட
 ன் பஞ்சாஷா மந்திரஞ்செய்ததுத தெற்குவாயில் வநிந்
 தார். அக்காலையில் எம்ன் கடாவாகனாருடனாகத் தெற்கு
 வாயலுக்கருகில் வருப்போது வசிஷ்டமுனிவர் கம்மமக
 டேவலமாகவேண்ணியிவனைப்பிடிப்பான் போலுமிருக்கி
 னதென்று நிசெயஞ்செய்துபாமொன் உனமபாகனே.
 மாயாதீதனே- அப்பிரமேயனே. மூவருக்குமுன்னேநீனே-
 சூலாயுதபாணியனே- அன்பர்களுடைய ஆன்பகலையரி
 ககப்பட்டவனே- அடியவர்க் கபாயமளிப்பவனே- சத்திய
 மாகக் கததைநிலைஹத்தப்பட்டவனே- சத்தியஞானாத
 னேநீன்றுஸ்தோததீரம் பண்ணிரார் அப்பொழுதுபரம
 சிவன்நந்திகேஸ்வரரை யழைத்து,நந்தியே! எமனிடத்தி
 றபயந்த வசிஷ்டமுனிவர்மாணாக கருணசுகரிதனை இரகூழி
 க் குமபொருட்டி எமனை சம்மாரஞ்செய்வா யென்றுஆ
 கஞாபிகக,நந்திதவர்கையிற் சூலாயுதங்கொண்டு சுசரித
 ன்காணுமபடி மூன்னாகவந்து சூலாயுதத்தைப் பூமிமீலான
 றியதன்மேற் கையைவைத்துக்கொண்டு நின்றார். அக்கா
 லையில் எம்ன்மகிஷாசூடனாகத் தனசேனையுடன்வந்து நக்
 திதேவராயுந் திரணமாகவேண்ணிக் கையிலிருந்த பரசத
 தைச்சுகரிதன்கழுத்திற் போட்டுததெண்டாயுதததாலடித்தி
 முக்க நந்திதேவர்எமனைப்பார்த்து, அடா எமனே! பரமசி
 வனுத்திரவாலிச்சுகரிதனை இரகூழிக்கநான்வந்திருக்க ஆதை
 தீசற்றுமெண்ணுமற் கையிலிருக்கப்பட்ட தெண்டாயுதத்

தூலடித்துப் பாசத்தைக்கழுத்தில் வீசியழுக்கின்றதைநிறுத்தி உன்னுலகத்தை நீயடைவாயென்றுசொல்ல, அவ்வார்த்தையைச் சற்றுக்கவனியாமலிருந்ததை நத்திதேவர்தேரிந்து, ஊழித்தியையொத்த கோபததுடன் கையிலிருந்தகுலத்தாலவன்மார்பிற்குதறிப் பூமியிற்சாயத்தார். எம்ன்மரணமடைந்தான். பெரியோரிடத்திற்பகைத்தாற“பிறங்கல்கல்லிய கோலொப்பா”னென்ற பழமொழிக்குச்சான்றாயினான். அதன்பின் சுசரிதன் மரணமடைந்தவெமனைக்கண்டு பரமசிவனைநோக்கி, யிந்திரன்முதலானதேவர்களாற்றெறிசெங்கப்பட்ட பாதபங்கபனே - விஷ்ணுமுதலான தேவர்களாலுஞ் செய்க்கமுடியாத திரிபுரசம்மாரணே - உலகத்தைத்தகித்துக்கொண்டு வந்தஆலகாலதையுண்டவனே - புலியதனே யுடையாகவுடையவனே - சர்ப்பாபரணத்தைபுணரிந்த மெய்யனே - என்மேல்வைத்த கருணைநோக்கத்தாற்காலசங்காரனே - பஞ்சநதிகனே! யென்றுஸ்தோததிரம் பண்ணப் பரமசிவன் தெற்குவாயலின்மேல்பாகத்திலெழுந்தருளித் தன்னைத்துதிசெய்த சுசரிதனைப் பார்த்து, சுசரிதனே! யுனக் குப்பிராணதானஞ்செய்த வசிஷ்டமகரிஷியைப்பிதாவாகவும், ஞானாசாரியராகவு, நீயெப்பொழுதுந்தியானி. எம்மாற்றேகாபிக்கப்பட்டா லாசாரியர்தீர்ப்புரர் ஆசாரியரற்கோபிக கப்பட்டாலெம்மா லுந்தீர்த்தலரிது நற்குலத்திற் பிறந்தகன்னிகையை விவாகஞ்செய்துகொண்டுகிரகஸ் தாச்சிரமத்தை யடைந்துதருமத்தைசெய்தே வப்பிரீதியாகிய பிரமசரியாச்சிரமத்தோடு தியானத்தையும், யிதிர்ப்பிரீதியாகிய புத்திரனையுமடைந்து மூன்றுகடமைபு

ச-வது அத்தியாயம், 1 உள

நீர்ந்தவுடன் உன்மனைதமோஷததிற் செலுத்தினாலே
 தார்த்தமான வெமதுசொருபதை யடைந்துபின் னெம்
 மையடைவாயென்று சொல்லி, வசிஷ்ட மகரிஷியைநோ
 கி, வசிஷ்டமுனிவரோ! யிந்தசகசரிதனை உமதுபுத்திரனை
 ப்போல வெப்பொழுதும்பாலநஞ்செய்துநற்குலத்திற்பிற
 ந்தவோரகஜ்ஜனிகையை விவாகஞ்செய்வியுமென்று சொல்
 லி; மரணமடைந்து பூமியிற்றிடாத பெமனருகிற்சென்று
 தமதுகிருபா நோககததார்ப்பாரததுச சிவிகுமட்டிசெய்தா
 ர். நித்திரை தெளிந்தெழுந்தவன் போலெமனெழுந்து பர
 மசிவனை, மகாதேவனை - அபித்திபமாய, அசுததமாய், அ
 னைகதுக்கசொருபமாய், ஆச்சரியகரமாய்முள்ள பிரபஞ்
 த்தினிர்மாணததிற்குக் காரணபூதமாயும், அநாதியாயும்,
 உரகீகுமனததிற் கெட்டாதாயுமுள்ள அவிரதைவென்று
 சொல்லப்பட்ட மாயைய நிர்த்தகிககுச சூத்திரதாரிய
 னே! விஷ்ணுமுதலானதேவர்களாலசகசியர் களாகவும், பிர
 மாவின்வரத்தாற்கருவமடைந்தவர்களாகவும், ஆகாயசாரியு
 ள்ளதிரிபுரததில்வசிக்கப்பட்டவர்களாயுமுள்ள அனேககோ
 டியசுரர்களைச்சங்கரித்துஜெய நிர்த்திமங்களததாற்சோபித
 முள்ளமகாதமியததையுடையகலேசகலதேவாகனரலும சு
 ரர்களுலுந்தூக்கப்பட்ட மந்தரகிரியென்னு மததாற்கலக
 குண்ட ஸ்ரீராப்தியிலுண்டான ஐழித்தீக்குச்சமமான ஆ
 லகாலவிஷ்சுவாலையாற் றகிக்கப்பட்ட விஷ்ணு, பிரமா
 இக்ரண்முதலான தேவர்களுக்கபயப் பிரதானங் கொடு
 க்கப்பட்ட காகமலததில் அவ்விஷத்தைக்கருகெல்லப்பி
 ரமாணமாக எடுத்துக்கொண்ட சூத்தகண்டனை திர

உஅ பஞ்சநதமாண்மியம்

ணத்தையும், வாயுவையுஞ், சருகையுஞ், ஜுஸ்தையும் ப
 சித்துகொண்டு தவம்பண்ணப்பட்ட சனகாதிமுனிவர்க
 ளுடைய மனதையுங் கலக்கும்புஷ்பபாண ததைததரித்தமன்
 மதனுடைய வழகுபொருந்திய சரீரத்தை நாசஞ்செய்த
 அக்கினிக்கண்ணே நெற்றியிலுடையவனே - அதிகபயங்க
 ரமானதும் பனிரெண்டுமணிகளேத தரித்த மூத்தையு
 டையதும், வித்தபருவதங், கந்தமாதன பருவதமுதலான
 பருவதங்களுக்குச் சமானமுமான மகிஷத்தின் மேலாரே,
 கணிததுத் தெண்டாயுதத்தைக் கையிற்றரித்துச் சித்திரகு
 ப்தன், அபமிருத்து, காலமிருத்து, சுரமுதலான சேனைக
 ளுடனுவந்த வெ மனைக்கண்டுபயந்த மிருகண்டுபுத்திரனான
 மாரக்கண்டேயருக்குப் பிராணதானஞ்செய்தவனே-யாக
 ராஜனே- சகலவேதகர்மா, ஸ்மிருதிகர்மா விவைகளுக்கத்
 தியக்ஷணாயிருக்கப்பட்டவனே - சக்கிதாநந்தவிக்ரகனே
 அவமதித்ததககன் ராகநாசஞ்செய்தவனே - அவன் சிரச்சேத்
 நேன் - பிருகுமகரிஷியினுடைய, மீசையைக்கொய்தவனே -
 பரியாசஞ்செய்தசூரியனுடையபற்களை யுதிர்த்தவனே - சுர
 ஸ்வதியின் மூக்கையறுத்தவனே - இலக்குமிநாயகனாகிய வி
 ஷ்ணுவின் கண்ணு லருச்சிக்கப்பட்ட திருப்பாதனே - பகா
 சுரனுடைய கண்ணைக்கெடுத்தவனே - அந்தகாசுரனுக்கந்
 தகனே - விருபாக்ஷனே - பிளகபாணியே - யானைத்தோ
 ற்போர்வைவனே - சிரமாலையுடையவனே - பஞ்சநதீச
 ணன்! யென்று ஸ்தோததிரஞ்செய்து சுலாமி! எளியேன்
 இயைப்பிறை பொறுத்தருளவேண்டுமென்றான். பரமபதி
 பர்னவர் காணே! உன்பிறைகளைத்திட்டுப் பொறுத்தோ

மெமதுததிரவிறகு மாறுபட்டவர்களெவரோ ஷ்வாகஞ்சு
 குககெகிதியுண்டாகுமாதலால், இதுமுதனீ பாபிகளைவிசா
 ரித்தத தெண்டனைசெயவாய. பாபநாசமாயுள்ள வெமது
 ஷ்ஷததிரமாகிவிநதபபஞ்சநதத்திலவசிப்பவாகள உன்னு
 லகததிறகு வரப்பட்டவர்களல்லர். இநதபபஞ்சநதஷ்ஷததி
 ரததில், பாராகழமாநததருவாதிரை நக்ஷததிரததிலுமகரக்ஷி
 கராகிதியும, மாசிமாதமகநக்ஷததிரததிலும, பங்குனிமாச
 ம உகதிரநக்ஷததிரததிலும, சித்திரைமாசஞ் சித்திரைநக்ஷ
 ததிரததிலும, வைகாசிமாதம விசாக நக்ஷததிரததிலும, கு
 ரிபசாதிரகிரகணம், அமாவாசை, பெளநமி, வியதீபாத
 ம, அததேரதயமகிரதயம், பனிரெண்டுமாத சங்ஷரந
 கி ஏகாதசிமுதல்ப மறறுமுள்ள புண்ணியகாலங்களிலு ம
 நுணுததததிரகுமுன் காரேரியில் ஸநானமும அனேக
 தானகளுஞ்செ ஷ இயங்கருபமாயுள்ள வெமமைததெ
 ரிசித்தவர்களுக்குக் கொப்பவாசம் நே யா து. இவ்வேக்ஷ
 கதிரததில் புண்ணியம் உவரதிகு ம. நென்றதோ - இது
 போலப் பாபமமவிரதநிராகு ம. ஏதாவது நகருகிலுங்
 காவரியிலுமலமுததிர விஸாரணஞ்செயக்கூடாது. செ
 வர்களாகு நகவநாணியாகு ம இவ்வேக்ஷததிலெம்
 மத தெரிசனஞ்சொபவாகளுக்கம், துலாமாந்நிபது
 நானுமருணுததததிரகு ம. காரேரியிலுநானஞ்செயபவா
 களுக்கும், பெளநமியிலுங் காத கிணகமாதததிலுங் தீபதா
 னஞ் செந்தவாகளுக்கும் மாதாசிராததம் பிதிரிராதக
 னுச்செயதவர்களுக்கும் நகவநாணை கிடையாது. கணப்
 பொழுதேது ஷ்ஷததிரததில் உசித்தவாகளுன்னு
 லகம்வரமாபட்டார், கார்தலாலிதனை டேபபெழுதுருசிந்

தித்துன்னுலகத்தை யடைவாயென்று விடைகொடுத்திலி
ங்கத்தின்மறைந்தருளினார். அதைக்கேட்டு மென்றன்னுல
கமடைந்தான். அதன்பின் வசிட்டமுனிவா மாணுககன
ன சுசரிதலையழைத்துக்கொண்டு தன்னாசிரமத்திற்கென்
று சிலகாலஞ்சொற்பின் நற்குலத்திற் பிறந்தவோரபெண்
னைசுசரிதனுக்கு விவாகஞ்செயவித்து, கௌத்திரிதேச
த்திறகனுப்பினார். சுசரிதன்றன் றேயத்திற்குப் போர் ம
னையாளு ள்கூடிவாழ்ந்து, ஓர்பத்திரனைப்பெற் றவனுக்
குபாயனத்தோடு வேதாப்பியாசமுஞ் செய்வித்து, அவனை
கவிகததிலவைத்துத் தான் பஞ்சநதமடைந்து, சிலகாலமங்
குவதிநறு பின் விதேகமுத்தியடைந்தான்.

சு — வ து அ த தியாயம்

முறறிற்று.

௩-வது இலக்குமிதேவிவரலாறு

ரைத்தஅத்தியாயம்.

அனவதிபாதேவியானவன் தன்னாபகனாகியநா
தசன்மாவை நமஸ்கரித்தெழுந்தருளினுந், சுவாமி! பஞ்சநத
கௌத்திரால! ததிர சிவபெருமானுக்குத்தரபாகததில
க்குமிசந்நிதானமிருப்பதற்குக் காரணஞ் சொல்லியருள
வேண்டுமென்றுவினவ, நா தசன்மா பெண்ணே! இந்த
கௌத்திரததில், முத்திரிடையவேண்டுமென்றனே கரிவதி

களுஞ்சந்நியநிகளுங்கிரகஸ்தர் களும் பிரமசாரிகளுந்தவச
செய்துகொண்டனேகவருஷகாலமாகவிருந்தார்கள். அக்
காலத்திற்பஞ்சகாலமுண்டாயிற்று. கௌதமரிஷியானவ
ரசகலஜனங்களுமன்ன தாரிதிரமடையாதிருக்குமபொ
ருட்டிப், பரமசிவனைச்சரணமடைந்து, ஆனந்தசொருப
னை-சுயம்பிரகாசனே. சித்ரூபனே - அவித்திடாதீதனே -
மூன்றவஸ்தைக்கும் சாக்ஷியானவனே - காயத்திரியியான
வமிவைகளின்றர் ப்பரியபூதராயுள் ளபஞ்சநதீசனேயென்
றுதுதிபண்ணினார். பரமசிவன் றன்னுலயத்திறகுத்தரபா
கத்திலிலககுமியை ஸ்தாபித்து, அநதிலகக் குமிதேவியைப
பார்த்துப் பஞ்சநதத்தில் வசிப்பவர்களுக்கன்னதனபானா
திவஸ்துகளேக குறைவின்றிககொடுத்த வரவேண்டுமெ
ன்று சொல்லிக்கௌதமரிஷிக்குப் பிரததியக்ஷமாங்குகௌ
தமரே! எமதாலயத்தின்றுததரபாகத திலுள்ள விலக்குமிதே
வியை, நீராவாதனைசெய்வதோடு மறதரிஷிசனேயும்! ராத
னஞ்செய்யும்படி, செய்யுமென்று சொல்லி மகாலிங்கத்த
தின் மறைந்தருளினார். அதன்பின் கௌதமரிஷியானவா
சோட சோபசாரங்களுலும் வஸ்திராபாணங்குதடிஷுப
தூபதிபனைவேத்தியததுடன் நனந்தாரும் பூசித்துவந்தா
ர். பிறகுஅமராவதிப்பட்டை நதிலாசாக்ஷிசெய்கின்றவீர்தி
ரின் அகரூபத்திரவததைச சங்ககமுடிவீற்றனகுலகுரு
வாகிபவியாழபகவானேநாககிசுவாமி! அகரர்வாதையெ
ப்பொழுதுதீ நீக்குமெனவதற்குவியாழபகவான் சுரர்குலா
திபனே நீ! பஞ்சநதிக்ஷத்திரமடைந்து, காவேரிநதியில்
ஸ்நானஞ் செய்து, பரமசிவனைத்தேசிரித்து, அவருக்குத்தர

'பாகத்திலிருக்கும் கௌதமரிஷியாலாராதிக்கப்பட்டவீஷ
க்குமிதேவியை, ப்பத்திரசிரத்தையாகப் பூசித்தாலகரர்வா
கையினின்றும் நீங்குவாயிதுசததபமென்றுசொல்ல, வி
நதிரமடனே பஞ்சநதக்ஷேத்திரமடைந்து,காவேரியில்ஸ்
நானஞ்செயது, செம்பொற்சோதியாராததெரிசித்து, த
குதிசெய்து,சுவாமி! என்சததுருக்களை நாசஞ்செய்யவே
ணமிமென்றுவேண்டிககொண்டான் அப்பொழுதுபரம
சிவன்பிரசன்னமாகி,இந்திரனே!யெஃதனுக்கிரகத்தாலகா
ர்சுணாசமடைவார்கள்.இந்தவாலயததிஸெதுசொருபமாக
உள்ள விலககுமிதேவியை யாராதனை செய. செயபாவிடி
லோஅபஜபமுஞ செல்வநாசமுமுண்டாகும். உலகசதிற்
றையியல்லாவரசர்கள், யுத்தகாலத்தில்விஜயமடையமா
ட்டராகளாகையாறறைய மவுசியம்வேண்டியது.தை
ரிபயில்லாத நீ ஐசுவரியவிசையைமததிர முடையவரு
கையால இலககுமிதேவியைப்பூசைசெய்வாய் பராகிரம
த்தைவிரும்பினவனவிஷ்ணுவை யுஃதததுவ ஞானகதைவி
ரும்பினவனபரமசிவனையும், றோகமில்லாத்ருகசவிரும்பி
னவன்குரியனையும், அழகைவிரும்பினவனமலமகனையும்
பூசைசெய்ய வேண்டியது தர்மசாஸ்திரவ் திராகையாற
செல்வத்திலிசசையு டையநீசீதேவிரைய பூசைசெய்யவே
ண்டியது.அநறியிவ்விடகதிரு சததமாதரகலோட பிரகிஷ்
டைசெயதுபூசைசெய்வாய்.உன ஞற்பிபிதிவூடைசெய்யப்
பட்டசததமாதர்களைப்பூசிப்பவர்கள்நமஸ்கர்பவங்கள்வி
யாதியாலுந்தரிததிரததாலுஞ் சததுருககளாலுந் தீயகிரக
னாலுமரசர்களாலுந்ருடாகளாலும் வாதையுடையமா
ட்டரர்களைன்று சொல்லிப,பரமசிவன்மகாலிங்கத்தினை

ஹைந்தருளிநார். அதன்பின்பு, இந்திரனிலக்குமி தேவியால
யததிற்குவந்து, தேவீசநிதியிற் பூசைக்காக விசுவகர்மாவி
னாகுபமொன்றுவெட்டு விதது, அதிலுண்டாகிய ஜலத்தி
ற்றேவா மிருதத்தைக் கலாதுநிரப்பி, அதை வழுதஜலத்
தாலபிஷேகஞ்செய்து, வஸ்திரம்-ஆபரணம்-சாதனம் - கு
ங்குமம்-புஷ்பம்-இவைகளாலலங்கரித்து, மதுரமுள்ளஅ
ன்னங்கள் தாமபூலம்முதலியநிவேதாங்களுஞ் செய்துடக
திடாறசகலலோகஜனனீ - க்ஷீராபதிபுத்திரி- விஷ்ணுமாரா
பிடங்கொண்டானினாகுதி-சமஸ்ததனவித்திபா கொருபி
ணி-அடியவர்களிசசைப்படியாவற்றையுமளிப்பவளே! நீ
ன்பொங்கிஷத்தை விட்டொருகாலும் நீங்காதிருக்கவேண்
டுமென்றுதுதிக்கஇலக்குமிதேவி பிரசன்னமாகிஇந்திரனே
! என்னுடையபிரசாதத்தானீவிரும்பிய பாவையுமடைவா
யென்றுசொல்லிமறைந்தாள். பின்னர் இந்திரன்விஸ்வகர்
மாவரல் நிருநுதிமூலையிற் சத்தமாதர்களைப் பிரதிஷ்டை
செயவிதது, பிரகஸபதிபகஷ்ணாலாவாகனமும் சுபமுகூர்த்த
த்திறபூசைநிவேததிபாதிக்களுஞ் செய்துதுதித்தவுடன் சத்த
மாதர்களை பிரசன்னமாகி, இந்திரனே! யுத்தத்திலுனக்குவெ
ற்றித்தருவன்றோம். நீ இப்பொழுதே தேவலோகஞ்சென
றுஅசுரர்களையுத்தத் திற்கழை யென்று சொல்லிமறைந்தரு
ளிநார்கள். அதன்பின்னிந்திரன்தேவலோகம்மடைந்து, முப்ப
த்துமுக்கோடிதேவர்களைச்சகாயமாக வைத்துக்கொண்டு
அசுரர்களையுத்தத்திற்கழைத்தான். அசுரர்கள் மிகுந்தகோப
ங்கொண்டு, பட்டணத்திலொருவருமின்றி யுத்தத்திற்குவ
ந்தார்கள். அப்பொழுது பரமசிவபிரசாதத்தாலு மிலக்கு

மிதேவியனுக்கிரகத்தாலுஞ் சத்தமாதர்கள் சகாயத்தாலும் அசுரர்களைவென்று, தன்பட்டணத்திலரசாஷிசெய்திருந்தான். ஆதலாலிலக்குமிதேவியைப்பூசித்து; அந்தவாலயத்திலிருக்கப்பட்டதீர்த்தத்தில்ஸ்நானஞ்செய்பவர்கள்வறுமையின்றிப்புக்திரினையடைவார்கள். சத்தமாதர்களைத்தெரிசித்தவர்கள் சத்துருபயமுதலானகொடிய துஷ்பமடைபவர்களார்கள்.

தி - வ து அ த் தி ய ர ய ம்.

மு ற் றி ற் று.

சு - வதுகௌதமர்வரமடைந்த

அத்தியாயம்.

பூர்வத்திற்கௌதமரிஷியானவர் பஞ்சநதஸ்தலத்திற்குறிபிகாஸநானஞ்செய்து, சிவார்ச்சனைதினமொன்றுக்குப் பதினாயிரம்பஞ்சாஷா ஜபம்ருத்திரஜபஞ்சிவாலயப்பிரதெக்ஷிணஞ்சோமவாரவிரதம் கிருத்திகைசசோமவாரத்தில்விசேஷமகாபிஷேகத்துடன் நீவேத்தியந்தீபமாலேமுதலான பணிவிடைகள் செய்து, ஆகாரமின்றி வாயுபக்ஷணஞ்செய்துகொண்டு, இந்நிரியலிக்கிரகத்துடன் பஞ்சாக்கினிமததியிலொருவருஷகாலம் தவசுசெய்துவந்தார். இவ்வண்ணநிகமுநாளிற் பஞ்சநதீஸ்வரர் விபூதிருத்திராஷாதாரியாய்நாகரபாணம்-சிரமாலே- இவைகளைத் தரித்து, விக்னேசுவரர்-குமாரர். அபபாள் சமேதராய் நிஷபாரூடராய்நந்திமுதலான கணங்கள் புடைசூழ்ந்து, தோத்திரஞ்

செய்யக்கூடாது. கௌதமர் பரமசிவனைத் தெரிசித்துச்
 சுயம்பிரகாசனும், தன்னைப் பார்க்கிலும் வேறொன்றல்லாத
 வனும், சிறத்திசடசத்திககுக் காணமானவனும், அத்து
 விதம், பனும், தன்சத்தஜெகமாயும் ஜெகததுசத்த தா
 ருயமுனவனும், சூரியன்-சந்திரன் - அக்கினி யிம்மூவர்க
 ளையுந் தன்காந்திபாலவிளக்கப்பண்ணுகிறவனும். சர்வசா
 க்ஷியாயுள்ளவனும் ஆனந்தசொருபனுமான வன்னைப்பிர
 தியுக்கூடமாகப் பார்த்தேன, அடியேனை ஈட்சித்தருளவே
 ண்டுமென்று நமஸ்கரித்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்தாரா, அப்
 பெருமூர்த்தபரமபிரானவர்களைத் தமர்! உம்முடைய தவசா
 லுமஸ்தோககிரததாலுமானந்த மடைந்தோம். உமக்குவே
 ண் ஸ்ரீ பரமபெற்றுக்கொள்ளலாமென்றா, கௌத
 மர்! முளவர்களு மாசசரியில்லாதவாகளுமா
 னயோகிகளா நங்காண்பதற்கரிய தேவரீரைக்கண்டவென
 கருவேறெனனபசையிருக்கின்றது என்று சொல்லப்பரம
 சிவன் மிகுந்தவானந்தமடைந்து, மனவிஷ்டத்தைச் சொல்லு
 மென்றா, அதைக்கேட்ட கௌதமர் சுவாமி! எனக்குத்தே
 வரீருடைய திருவடி டைவிட்டீங்காதபததியுஞ் சமஸ்தவிஷ்
 யங்களில் வைராகியமும் உண்டாகவும், என்னுச்சிரமமா
 கிய அன்னாவதார ஸ்தலத்தில் அத்தியூசை பண்ணக்குறை
 வின் மிவயல்களில் விளைகின்ற நெல்லெல்லாமரிசியாக விளை
 யவும், மலமுத்திராதி விசர்க்கஞ்செய்யுந் தப்பஞ்சரத்ததியு
 ள்ளமணலெல்லாம் சிவலிங்க சொருபமாகத் தோன்றுவா
 தாலும், காவேரியற்கெய்தால் மகரபாதம்மென்று சாஸ்தி
 ரங்களெல்லா முறையிடுவதாலும் அசசமா யிருப்பதனாற்
 சோற்றுத்துறையில் யான் வசித்துத் தினமொருதரம்வந்

து, உங்கள் தெரிசனஞ் செய்துகொண்டுபோகவும் வரந்த
ரவேண்டுமென்றார். பரமசிவன் நீர்கேட்டவாடெற் தந்தோ
டுழன்று சொல்லி மறைந்தருள்ளார். கௌதமர்காவேரிஸ்ந
னத்தோடு சிவதேரிசனமுஞ்செய்து, திருச்சேரற்றுத்துறை
யையடைந்து, அவ்விடத்தில் விளகின்ற நெல்லெல்லாமரிசி
யாகவிளையப் பஞ்சகாலத்தில் வருந்திய நான்குவருணத்தா
ருக்குங் குறைவின் றி யன்னதானஞ் செய்தலோடு அவரவ
ர்கள் சுபாசுபங்கட்குஞ் சொன்னதானமுஞ் செய்துவந்தார்.
இவ்வண்ணம் பணிபுரண்டு வருஷகாலம் குறை வின்
றிக் கௌதமர் நடத்திய அன்னதானத்திற் புசித்த ப்பஞ்சகா
லங் கித்ததங்கள் தங்களுந்ருக்குத் திரும்பினபிமா ணர்வளிற்
சில அடையாக்கியர்கள் கௌதமரடைந்தவரத்திற் பௌரமை
கொண்டு, கௌதமர் கோவதை செய்தாரென்று பொய்சி
ந்தை சொன்னார்கள்; அதைக்கேட்ட கௌதமர் அதிகோப
ங்கொண்டு பொய்சிந்தை சொல்லியவர்கள் வேதங்கெட்டுச்
சங்குசக்கரங்களைற்ருபட்டுச் சாதிகெட்டுச்சூத்திரசம்பிர
தாயத்தையடைந்து, வடகலை தென்கலையென்று மயக்குற்
றுமகாபாடிகளாகக் கடலீர்களைன்று சபித்தார். அச்சாபு
மடைந்தவர்க ளின்று மிவ்வுலகத்தில் ஐயங்காரென்று திரி
கின்றார்கள்.

சு - வது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

எ - வது சதாநந்தனார் தவசித்தியடை
ந்தவத்தியாயம்.

பூர்வத்தில் சதாநந்த முனிவர் தன் நந்தைபாடிய,

(ச) எ-வது அத்தியாயம். ௩௭

கௌதமரிஷியை நோக்கி ஐயர்! உலகத்திலுனேக ஷேத் திரங்கனிவிருக்கின்றனவே அவைகளிலெந்த ஷேத்திரத்திற்காலதாமதமின்றிப் புண்ணியவிருத்தியோடு பஞ்சாஷாசித்தி கிடைக்குமதனை யடியேனுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்குத் தவசித்திகரமாவுள்ள ஷேத்திரஞ்ஜப்பியேசுவரம்; எல்லாநதிகளிலுமுத்தமநதிகாவேரி; அந்தஸ்தலத்தில்வாசமாத் திரததான்மறுஜனனமில்லாது முத்திகிடைக்கின்றது. பரமசிவன் மரணகாலத்தில்வலதுசெவியிற்றாசுமந்திரமாஸ்யபிரணவத்துடன்பஞ்சாஷாமந்திரத்தை யும்உபதேசிக்கின்றார். அந்தஸ்தலத்திற்றனுர்மாதம்ஆருத்திராநஷேத்திரத்திலுமற்றமாசப்பருவங்களிலுஞ் சங்கராந்தி முதலிய புண்ணியகாலங்களிலும் ஜப்பியேசுவரராகிய பரமசிவனைத் தெரிசித்தார். கைலாயமடைவது நிச்சயம். ஆகையானீயந்த ஸ்தலத்தைபடைந்துதவசுசெய்வாயென்றுத்திரவுத்தார். சதாரந்தர்திருவையாற்றையடைந்து, காவேரிஸ்நானஞ்செய்து நித்தியகருமங்களை முடித்துக்கொண்டு பரமசிவதெரிசனஞ்செய்து, அதுஷ்டாஸ்தி காலங்களுஞ் சிவதெரிசன காலங்களுநீங்கலாக மற்றக்காலத்தில் காவேரியின்வடகரையில் இடதுகாலேக் கீழேயூன்றிக் கைகளையாசாயத்திற்றாக்கி, நாவிற்பஞ் சாஷாமந்திரத்தையுச்சரித்து ஒருவருஷகாலம்வரையிலுந்தவசுசெய்தார். அக்காலையிற் பரமசிவன்இந்திரனைப்போல வேடம்பூண்டு வெள்ளையானீமேலாரோகணித்துச் சதாரந்தரிஷியினருகில்வந்தார். சதாரந்தரெதிர்கொண்டு வணங்கி ஆசனம், அர்க்கியபாந்தியம், ஆசமயே முதலானவுபசாரங்கன் செய்தார்-இந்திரவே

டங்கொண்ட பரமசிவன் கௌதமநந்தநரோ! நீர் இச்சித்தவ
ரங்களைக்கேளுந்தருகின்றோமென்றார் சதாநந்தர்நகைத்து
இந்தியனே! தேவோத்தமரானமகாதேவனிடத்திற் றத் தியா
ல்முததியலைய விரும்பியநான் அநித்தியமாகிய வுன்பதவி
யைவிரும்பவில்லை; இஃதன்றிப்பிரமவிஷ்ணுவையுமொரு
பொருளாகவெண்ணவில்லை, யெக்காலத்தினு மெனதுன்ன
ங்குடிகொண்டபரமசிவனிழிந்த வெப்பிறவிதரினுமதில்வி
ருப்பமுடையனென்றார். அதைக்கேட்டிந்துவேடங்கொ
ண்டபரமசிவ னுள்ளததிலானந்தமடைந்து வெளியிறகோ
பங்கொண்டவர்போற்சதாநந்தரோ! திரிலோகாதியபாக
வஞ்சகலதேவர்களாலும்வணங்கப்பட்டவனாகவுமுள்ளநா
ன்உனக்குள்ளுலகத்திலமாதபானம், பஞ்சதருநீழலில்வீ
ற்றிருத்தல், கிருதாசி, மேனகை, ரம்பை, ஊர்வசி, திலோ
த்தமைமுதலான தேவமாதர்களாற்போகங்கிடைததல்முத
லியவைகளைக் கொடுக்கவந்திருக்க; அதைவிட்டுப் பூதபயி
ரோத பிசாசகணவகங்குழமயானததில்வசிப்பவனும், திகம
பரனும், மண்டையோட்டிலிரந் துண்பவனும்; உன்மதத
னும், நிரக்குணனுமானபரமசிவனைமூடனாகியநீ தியானிக
கின்றாய், அவனைவிட்டிணிமேலாகினு மென்னைத்திபானி
யென்றுசொன்ன செவிகடும்வார்த்தைகளைக்கேட்டு, அதி
கோபத்துடன் தேவர்களிலதமனான வந்திரானே! சிவபத்தசி
ரோஷ்டனான அளகாபுரிக்கிறை வனுக்குஎண்ணிறந்தசெல்
வத்தைக்கொடுத்தவரும், கூரோப்தியில்மந்திரபருவதத்தை
மத்தாகநாட் டியமிர்தமதனம் பண்ணுங் காலததிலதிவிரு
த்துண்டாகியஆ லகாலவிஷததையமி ர்தம்போலுண்டுந்

ளையிர கூழித்தநீலக்கண்டரும், தகூப்பிரஜாபதியாகஞ்செய்த
காலத்தில் வீரபத்திரரால் அதைநாசஞ்செய்தவரும், விந்தப
ருவதத்தைப்பூமியிலழுத்தி, இவ்வலன் வாதார்பியைக்கொ
ன்று சமுத்திரத்தைக் குடங்கையிலடக்கி யாசமனம்பண்
ணிய சூம்பமுனிக்கு அதுக்கிரகம் பண்ணினவரும், அ
ற்பாயுளையடைந்து எமனாற் பீடிக்கப்பட்ட மார்க்கண்
டேயருக்குச் சிரஞ்சீவிகொடுத்துக் காலனைச் சம்மாரஞ்
செய்தவரும், திரிபுராதிகளால் வருந்திய மூவுகைத்தையு
ங்காத்துத் திரிபுர ஸம்மாரஞ் செய்தவரும், சிவாவென்
றொருதர நாவிலுச்சரிப்பவர்களுக்குச் சகலசம்பத்தையும
ளிப்பவருமான பரமகருணாகிதி யுன்னாற்கேவலனென்றுநி
ந்துக்கத்தக்கவரோ? அப்பரமசிவன்நிர்க்குணரென்றும், நிர்த்
தேகியென்றும், நாமரூபமற்றவரென்றும், மற்றவிஷ்ணு
வாதிதேவர்கள் சகுணர்கென்றும், உன்வார்த்தையால
நீயேதேன். அசுரர்களினின்றுமுன்னை ரகூழித்துக்கொள்
ளச்சத்தியில்லாத நீயெனக்கென்னவர மளிக்கப்போகிறாய்.
நீ யிங்குவந்தது அசுரர்களறிநதாலுன் மனையாளேக்கவர்க்
துகொண்டுபோய்விடுவார்களாதலால் இந்தக்ஷணமேயிவ்
விடம்விட்டுன்னுலகஞ் சேரென்றுசொல்லி யந்தோ! சிவநி
ந்தைசெய்யப்பட்டவர்கள் நாவை யறுப்பவர்களுக்கிருப
த்தொருதலைமுறை சிவலோகமும்- சிவநிந்தைசெய்யப்பட
டடவிடத்திலிருப் பவர்களுக்கு நாகமுங்காணியாகுமே
யென்று இருகரத்தாலும் செவிகளைப்பொத்திய வ்விடம்
விட்டகன்றார். இந்திரவேடம்பூண்டுவந்த கருணாகிதியாகி
ய பரமசிவன் - இந்திரரூபத்தைவிடுத்து, மான், மழு, தமரு

கயிவைகளைக் கலகலிவஞ், சந்திரன், கங்கை, ஊமத்தைமலர்களிவைகளைச் சிரசிலும், நாகபாணத்தை மெய்யிலுந்தரித்து, உமாசமேதராய்சிஷ்பவாகனத்தின் மேல் சதாநந்தர் முன்புதோன்றினார். சதாநந்தர்-மிகுந்தவாகனத்ததுடன் சிஷிகைகூப்பிபின்று தேசங்காலந் திக்கு பேதத்தாற்பேதத்தையடையாதபரமபதியே! அஞ்ஞாநிகளால் லறியப்படாதவரே, சர்வசாட்சியென்றுஞ், சுத்தனென்று, மாயையாற்கட்டுப்பட்டவனைப் போலநடிக் கின்றவனெயென்றும், தன்வித் தையால் அவித்தையைநகிக்கச் செய் கின்றவனெயென்றும், சின்மயமாகியதன்னிடத் தின்மாயைகற்பிதமென்றும், அவித்தைக்காரியமாகியபிரபஞ்சத் தைவித்தையால் நரசஞ்செய்ய ப்பட்டவனெ யென்றும், சகலத்திற்குமிருப்பான தனக்குநாசமில்லாதவனெயென்றும், வேதவேதாந்தங்களால் முறையிடப்பட்டவனே! சுவாமிபரமசிவா! தேவரீர்கிருபாகடாஷுத்தரம் சம்சாரமாகியபெருங்கடலினின்றும் மடியேனைக் கரையேற்றியென் சென்னவினதையினிமுளைக்காது செய்தருளவேண்டு மென்றடியற்ற மாம்போற் பூமியில்விழுந்தார், விழுந்தவரை பரமபதியானவர் இருகாங்காளவந் தூக் கிச்சதாநந்தரே! உம்முடையதவசாவந்தோத் திரத்தாலுமானந்த மடைந்தோம். வேண்டியவர்களைத் தருவோமென்றார். சதாநந்தர்சுவாமி! ஏப்போதுந்தேவரீர் பாதபங்கயத்திலென்சின்னத்திருத்தலும், தேவரீர் செகருபத்தியானத் தன்றிவேறோர் தியானமில்லாமை யும் தங்கள் நாமசங்கீர்த்தனத்தில்கிவாசமும், தங்கன்கதாசிரவணத்தி லென்னநிவுபிறழா திருத்தலும், தங்கள் மூர்த்தபேதத்தைத் தெரிசிப்பதி லென்கண்ணிருத் தலுந்துர்ச்ச

ஞன்சேர்க் கையின்றியிருத்தலும் உள்ளந்திரியவெளியிந் திரிய நிக் கிரகம்,வைராக் கியம்நித்தியகர்மநனுஷ்டானம் வேதாத்யயனம் காமக் குரோதாதிநீங்கல்முதலானசற்கு ணங்களை யுடையபெரியோரிடத்திற் சேர்க் கையுந் தந்த ருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கப்பரமபதியானவர் சதா நந்தரே! நீர்வேண்டியவாறே யாந்தந்தோமென்றுசொ ல்லி ப்பிரமகத்தி முதலானகொடிப்பரவங்களை யெல்லா நரசஞ்செய்யப்பட்ட இந்தப்பஞ்சநதக்ஷேத்திரத்தில் நீர்எ ப்பொழுதும் வசியும் இதைஸ்தலத்திலிருக்கப் பட்டவரு டையயோகக்ஷேமத்தை யாம்வகிக்கின்றோம். புண்ணிய காலங்களில்காவேரிஸ்நானஞ்செய்து எம்மைத்தரிசிக்கின் றவர்களுக்கு சிவலோகங்கிடைப்பது நிச்சயம் இந்தஸ்தல த்திலுற்பவித்த சகலஜீராசிகளுமெம்முடைய சொருபமே யன்றி வேறல்ல மரணகாலத்திற் றுரகமநதிரமாகிய பிர ணவத்துடன் பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தை வலதுசெவியிலுப தேசிக்கின்றோம்.

இந்தஸ்தலத்திற் சிவராத்நிரி புண்யகாலத் தீஸ்யாரா யினுமு பவாசங் கண் விழிப்புசசிவாலயப் பிரதெக்ஷணம் பஞ்சாக்ஷரஜெபத்துடன் ருத்திரஜெபம்முதலியவைகளைச் செய்துஇரவைப்போக்கியருனோதயத்திற்காவேரியில்ஸ் நானஞ்செய்துஅனுஷ்டானமுதலியநித்தியகருமத்தைமுடித் துஎம்மைதெரிசித்துச்சிவராத் திரிவிருதாங்கமாகப்பிராம ணபேரசநமும்சொனதானமுஞ்செய பவர்களுக்குமாதா வின்கொப்பவாச ங்கிடையாது. ஜீவர்கன்கடைத்தேறும் பொருட் டெமதாராதனைக் குவேண்டியசாமக் கிரியைக

னையளித் தாற்சிவலோகங்காணிடாகும். இதற்குச்சான்றாகவோர்கதை சொல்கின்றோம். பூர்வத்தில் மகரபாதகஞ் சூகக் காஞ்சிதேயத்திற்பிறந்து அநேகவேசைமாதர்களுக்கு நாயகனாயிருந்ததுர்ப் போதனென்னு மோர்பிராமணனிருந்தான். அவனந்தத் தேயத்திலுள்ள பிராமணனைப்பொயவழிக் குப்பொய்ச்சரக்ஷிகளால் வருத்தப்படுத தியவர்கள் தீரவியத்தைக் ; கிரகித்து, அதைவேசியருக்குபயோகப்படுத்திக் கொண்டு வந்தான். அச்சங்கதியை யவ்வூரிலுள்ள அரசனறிந்து, அத்தூர்ப் போதனைததன்றேயத் தைவிட்டுக்கிணன். அதன்பின் அத்தூர்ப்போதன் அனேகதேசங்களிற்சஞ்சரித்து, அங்கங்குதிருடி யவ்வூரிலுள்ளவர்களை லவமானமடைந்து பின்திருவையாற்றை யடைந்தான். அவனடைந்தவன்னு சிவராத்திரியாகையாற் பகற்கால முழுதும்போசனமில்லாமல் இரவுபோசன வபேகையாற் சிவாலயத்திற்திரிந்துகொண்டிருக்கும்போது சிவரம்சமடைந்த தூர்வாசர் அவனைக்கண்டு ஞானதிருஷ்டியால் மகரபாதகனென்றறிந்து யருகழைத்து. பபிராமணதமனே! நீ அனேகபாதகங்கள்செய்திருக்கிறாய் உன்னைப் பிடித்துக் கொண்டுபோவதற்கு எமதுதாக்களுன்னருகில் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களைப்பாரென்று அவனகண்ணுக்குத் தெரியுமபடியனுக்கிரகம்பண்ணினார். அததூர்ப்போதன்எமதுதார்களைக் கண்டுபயந்து, சுவாமி யடியேனைரக்ஷித்தருளவேண்டுமென்று தூர்வாசர்பாதத்தில்வீழ்ந்தான். தூர்வாசமகாரிஷியானவா பயப்படாதேயென்று சொல்லியவனைக் காவேரியில்மூழ்த்தும்படியென்று பாபநாசஞ்செய்யும் பஞ்சரக்ஷாமந்திரத்தை யுபதேசித்துத்தன்னருகில்

எ-வது அத்தியாயம். ௪௩

ருந்து செபிக்கும்படியிறுத்தினார். அவ்வாறேமகரிஷியின்
ருகிலிருந்து மந்திரஜெபம்செய்தான். இரவுநீங்கினவுடன்
தூர்வாசர்தூர்ப்போதனைப்பார்த்துத்தூர்ப்போதனை!யுன
ககு நூறுவயதென்றுகற்பிதமாயிருந்த ஆயுள்பாவதான
சிததுபபோயிருந்தது. இப்பொழுதுஈஸ்வர தெரிசனத
தாலும், பஞ்சாஷ்டாமந்திரமகிமையாலும், காவேரிஸநா
னபுண்ணியததாலும்,மென்னைத்தெரிசிததபலத்தினாலுமபூர்
னாயுளுண்டாயிற்று. இதைக்கண்டவெமதூதர்களுேடி
பபோயவிட்டார்கள். என்னுடன் ஸ்நாதத்திற்கு வாவென்
றவனையழைத்துக,கொண்டுபோய்க் காவேரிஸநானமுரு
சிவதெரிசனமு ஞ்செய்துவைத்துத், தன்னாசிரமஞ்சென
று,பாரணமுடித்து த்தன்னுச்சிட்டான்னததை யவனுண்
னுமபடிசெய்து, உம்மரணபரியந்தம் பஞ்சநத்ததிலவநிய
ககடவாயென்றுத்திரவுபண்ணினார்.அவ்வாறேதூர்ப்போ
தனபஞ்சநத்ததில்வசித்து, மரணமடைந்தான். ஓவனேநட
தியினாற்சிவலோகத்துக்கழைப்பித்து, சகாரூபியமளித்து
சசிவகணங்களுக்கதிடதிபாககி ட்பிருங்கிர்ஷிகணநாதரே
ன்னும்பெயரத்தனம். ஆகையாற்சதாரநாதரே!ரீர் இந்தப
பஞ்சநத்ததிற்றானை, வதியுமென்று மகாலிங்கத்திலமறை
ந்தருவினார். அநன்பிசைதாரநாதர்,ஜீவன்முத்ததினசையப
டைந்து, தன்னநதாரதமாவில மாயாகற்பிதமானஜகமனை
ததும்பொயயெனறுகண்டு, பிரமஞானியானார்.

எ வ து அ த தி ய ர ய ம்.

௨ ற றி ற் று.

அ - வது ஜப்பியேசுவரமென்று பெயர் வந்ததற்கு காரணமுரைத்தவத்தியாயம்.

அன்வத்தியாதேவியானவள் தன்காதலனாகிய நாத சன்மாவைவணங்கிவிட்டு, சுவாமிபஞ்சுந்தத்திற்குஜெப்பி பேச்சுமென்றுபெயர்வந்தகாரணஞ் சொல்லியருளவே ஸ்மிமென்றுகேட்க நாதசன்மா பெண்ணே! பூர்வத்திலி மோர்க்கிரிபருவதச் சாரலிற்றவஞ்செய்த கோரதபசிவ த்தியானத்துடன், தினமொன்றுக்குப்பதினாயிரம் பஞ்சா ஷ்டாமந்திரஞ்செயித்து, மந்திரசித்தியாகாமல்இமயமலைச் சாரலேவிட்டு,ச்சிவக்ஷேத்திரங்கலையடைந்து, ஒவ்வொரு க்ஷேத்திரத்திலும் நூறு நூறுவருஷமிருந்து,தவஞ்செய்து மந்திரசித்தியாகாமல் மிகுந்ததுக்கத்துடன்மந்திரபருவதஞ் சென்று, அவ்விடத்தினூறுவருஷமிருந்து, ஜெபஞ்செய்து ஞ்சித்தியாகாமல் அத்சோகத்துடன்பாபசிவனை நோக்கித் துகமடையுங்காலத்திற் கோரதவசியே! காவேரியினுத் திரபாகத்திற் புண்ணியக்ஷேத்திரமாயும், பாபநாசமாயு ஞ் சித்திக்ஷேத்திரமாயுமுள்ள இருவையாற்றையடைந் துஅந்தக்ஷேத்திரத்திலிருக்கின்ற வாலயத்தில்மூலஸ்தான த்திற்குமேற்கில் ஆதிவிநாயகருக்குஞ் சத்தமாதர்களுக்கும் த்தியபாகத்திலிருந்து, தவசுசெய்தால்மந்திரசித்தியாகு மெ ன்று ஆகாயத்திலோரசரீரியுண்டாயிற்று. அந்தவசரீரிக் கோர்நமஸ்காரஞ்செய்து,மந்திரபருவதத்தைவிட்டுத் திரு வையாற்றையடைந்து,காவேரிஸ்நானஞ்செய்து,ஆலயத்தி னுண்வந்து, சிவதெரிசனஞ்செய்து, கௌதமர்முதலா னம கரிஷிகளையுந்தெரிசித்து, அங்கெழுந்தருளிய தூர்வாசம

கரிஷியைக்கண்டு, நமஸ்கரித்தெழுந்துபயபக்தி விசுவாசத்துடனின்றி, ஐயாமகரிஷியே! மறுபிறவியைப்போக்கத்தக்கசிவப்பிரசாத மெவ்விதமுண்டாகு மென்றுகேட்க அதற்குஅத்திரிமகரிஷியினந்தனராகிய, தூர்வாசர்கோர தவசியே!கற்பொடிகளையாகாரஞ் செய்துகொண்டுபரம சிவனைசொல்லப்பட்ட இடத்திலிருந்துதவகசெய்தாற் றீக்கிரத்தில்திரிமகரிஷியையலாமென்றார். கோரதவசியவ் விடஞ்சென்று, கற்பொடிகளையாகாரஞ்செய்துகொண்டாறுமாதகாலந்தவகசெய்கையில், பரமசிவன் பிரசன்னமாகக்கோரதவசியே! உன்னுடைய அரியதவத்தாலானந்தமடைத்தோம். உனக்கிஷ்டமானவரத்தைக்கேட்பாயாகவெனக்கோரதவசிபரமகருணாநிதியே! தேவரீரிடத்தில்பத்தியுந் தேவரீர்பிரசாதமுமடியேனுக்கு வேண்டுமென்றார். பரம பதிபானவர் நீவிரும்பியவாறேதந்தனம். எமதம்சமாகியதூர்வாசரிடத்திலெப்பொழுதும் விசுவாசமுள்ளவனாக விருவென்றுசொல்லிமறைந்தருளினார். கோரதவசிஜெபத்தியுடையதையாற்றஜப்பியேச்சாமென்று பெயருண்டாபிற்று.

அ - வ து அ த் தி ய ர ய ம்,
மு ந் தி ந் து.

௬-வது பஞ்சநதமென்று பெயர்வந்த தற்குக்காரணமுரைத்த அத்தியாயம்.

அனவத்தியாதேவி நாதசென்மாவைவணக்கின்

று சுவாமி! ஜெப்பியேச்சுரத்துக்குப் பஞ்சநதமென்று பெயர்வந்தகாரணமுரைத்தருளவேண்டு மென்றுகேட்க, நாதசன்மா பெண்ணே! கோரதவசியானவர் கற்பொடிக னேயுண்டு, தவஞ்செய்தகாரணத்தாற்சிலாதமுனிவரென்ற பெயரையும்பரமசிவனால் வேண்டியவரத்தையும் பெற்று த்தூர்வாசமுனிவரிடத்திற்சென்று, தான் பரமபதியாலனு க்கிரகம்பெற்றதைச்சொன்னார். தூர்வாசர்சிலாத முனிவ ரையாலிங்கனஞ்செய்து, கோரதவசியே! பவித்திரமாயும், பாபநாசமாயுந்தூர்ச்சொர்ப்பன தோஷஹரமாயும், அசுவ மேதமுதலானயாகங்கனா லுண்டாகும்புண்ணியபலத்தை யும், ஸான்குவேதாத்யயனபலத்தையும், கங்கைமுதலாக அ றுபத்தாறுகோடிதீர்த்த ஸ்நானபலத்தையும், கொடுப்ப தாயுமுள்ள இந்தக்ஷேத்திரத்தில் வாசஞ்செய்து ஜெப்பி யேச்சுரமென்கின்ற நாமசங்கீர்த்தனஞ்செய்தாற்பரமபதி யானவர்பாவத்தைப்போக்கி, நித்தியானந்தத்தையளிப்பார். ஆதலாலிந்தக்ஷேத்திரத்திற்றானேவசிப்பாயென்று சொல் லஅவரைப்பார்த்துக் கோரதவசி சுவாமி! பாபநாசஞ் செய் துநாகத்தைப்போக்கி, முத்தியளிப்பாரென்றீ ரேபாபமெ னு? நாகமெவ்வளவினது, அவைகளையடியேனுக்குத்தெரிவி த்தருளவேண்டுமென்றார். தூர்வாசமகரிஷி பிரமகத்தி, சுரா பானம், பிராம்மணத்திரவியங்கவர்தல், மாதூர்மனம்பண் ணப்பட்டவர்களுடன்சேர்தல், இவைமகாபாதகம்தாயை யொத்தமாதர்களுடன்புணர்தல், தன்பெண், உடன்பிறந்த வள், புத்திரன்மனையாள். இவர்களுடன்புணர்தல், இராஜ வம்சத்தாருக்கும் வைசியவம்சத்தாருக்கும் துன்பம்விளைந்

தல், யாகத்திற்குக்கெடுத்செய்தல், விழுப்புமாதர்கொர்ப்பயா
தரைப்புணர்தல், ஆத்திரேயகோத்திரத்திற் பிறந்தபிராமண
னைக்கொலைசெய்தல், பிராமவிஷ்ணுருத்திர மூர்த்திவிக்கிரக
ங்களையுடைத்தல், இவைகளதிபாதகம். பிறர்வீளை பூமியை
யபகரித்தல், சிறியதகப்பன்மனையாள், அம்மான்மனையா
ள், இராஜன்மனையாள் மாதாமகர்பாரிமை இவர்களைப்பு
ணர்தல், பிறர்மனையாளிடத்தில் அவர்கள்நாயகன் போல
வேடம்பூண்டுபுணர்தல், இவைகள் பிராசங்கபாவம்; வே
தத்தைவிடுதல், மாதாவின் நங்கை, பிதாவின் நங்கை, அத்தைம
கள் இவர்களைப்புணர்தல், நெற்றியிற் றிரிபுண்டமும்சீரா
த்தில்விபூதியுத்தூளனமு மில்லாதிருத்தல், அன்னியபுண்ட
ரங்களிலாசைப்படுதல், சங்குசக்கரத்தாற்குடுபடுதல், இ
வைகள் சமபாதகம். ரித்வீக அத்தியாபகன், சேரத்திரியப்பிரா
மணன், சினேகன் இவர்கள்மனையாளைப்புணர்தல், தன்ம
னையாளுடன் சேராதிருத்தல், தன்மனையாளுக்குப் பரங்க
யர், சகோத்திரமாதர், பிராணகன்னிகை, நாலாமாச்சிர
மமடைந்தமாதர், தன்னையடைக்கலமடைந்தமாதர், இவ
ர்களைப்புணர்தல், தூர்க்காதி தேவதைகள் விக்கிரகங்களைப்
பேர்த்தல், யாவரையுநிந்தித்தல், பாசண்டமதஸ்தருடன்
சேர்தல், இவைகள் முக்கியோபபாதகம். கிராமத்திற்கு யிடு
தல், அசத்தியஞ்சொல்லுதல், கோட்சொல்லல், குருவுக்கு
த்துன்பம்விளைத்தல், வேதத்தைமறத்தல், பரான்னம்புசித்
தல், தாய், தந்தை, தங்கை, மனையாளைத்தன்ருதல், உண்ண
க்கூடாதபதார்த்தங்களையுண்ணல், பிறர்பொருள்கவர்தல்
பரதாரகமனஞ்செய்தல், குலகோத்திரவீனனுக்குயாக ன்

செய்துவைத்தல், திரவியங்கொடுத்துவேதங்கற்றல், திரவியம்வாங்கிக்கொண்டு வேதம்சொல்லிவைத்தல், வேதத்திற்சொல்லிய கருமங்களை விடுத்தல், யாவராலுரிந்துக்கப்பட்டவனுக்குக் கருமஞ்செய்துவைத்தல், விருஷங்களை வெட்டிவிறுச் சேவனஞ்செய்தல், ஆபிசாரயாகஞ்செய்தல், தனக்குமாத்திர மன்னஞ்சமைக்கச்செய்தல், பிரமசரிய வாசசிரமத்தைவிடுத்தல், பஞ்சமகாவெக்கியத்தைவிடுத்தல், சோமயாகமுதலிய யாகங்ளைவிடுத்தல், புத்திரவுற்பத்திசெய்யாதிருத்தல், நாஸ்திக சாஸ்திரங்களைக்கற்றல், கெட்ட நடவடிக்கை யிலிருத்தல், மத்தியபாநஞ்செய்யுமா தருடன் சேர்தல், இவைகள் கௌனோபபாதகம். பிராமணர்களுக்கு ரோகமுண்டாகும்படிசெய்தல், கஞ்சா. கள் முதலானவைகளைமுகர்தல், உலகத்தாருக்கு மாறுபடநடத்தல், மிருகத்துடன் புணர்தல், பூமியில் இந்திரியத்தைவிடுத்தல், ஏகாதசி- இருபருவங்கள்- விதிபாதம்- நாயிற்றுக்கீழமை- சிரத்ததினம் . மரபப்பிறப்பு- இவைகளிற் புணர்தல், இவைகள் சாதிப்பிரம்ச கரபாதகம். சிராமக்கலஞ்செய்தல், ஆரணியத்தையழித்தல், மிருகங்களைவதைப்படுத்தல், சிராமத்திற்றீயிடுதல், பொதுத்திரவியத்தைபாசஞ்செய்தல், இவைகள் சங்கீர்னகரண பாதகம். சாதியீனர்களிடத்தி ற்றிரவியம்- அன்னம் வரங்குதல், யாவருநிந்திக்கின்ற சேவனஞ்செய்தல், வியாபாரஞ்செய்தல், பொய்சொல்லல், சூத்திரனுக்கு யாகஞ்செய்துவைத்தல் இவைகள் அபாத்திரிகரீண பாதகம். பக்ஷமிருகங்களுக்கு கண்ணி வலை யிடுதல், சூதாடுதல், கள்ளுடன் அன்னங்கலந்துண்ணல் இவைகள் ம

[௫] சுவது அத்தியாயம்" ௫௯

ஸ்ரீரங்கபீர்த்தம். சுருதி-ஸ்மிருதி-புராணம்-இதிகாசம்
இவைகளிற்சொல்லிய சந்திராவந்தனத்தைக் குறித்தகால
த்திற்செய்யாமல் அகாலத்திற்செய்தல், ஓளபாசனம்-வை
சுவதேவம்-பிரமவெக்யம்-அதிதிபூசை-தேவாரச்சீனை
முதலானபஞ்சமகாவெக்யத்தை விடுததல், சிவ விஷ்ணு
நாமசங்கீர்த்தனஞ்செய்யாதிருத்தல், மேற்சொல்லியவைக
ள் நீங்கலாக மற்றப்பாபங்களைச்செய்தல், இவைகள் பிரதீர்
ணபாதகம், தெண்டனைக்குரியவரைவிடுததல், தெண்டனை
க்குரியரல்லாதவரைத் தெண்டித்தல், பிராமணக்கிராமத்தி
லிறைவாங்கல், யுத்தத்திற் புறங்காட்டிப் பயந்தோடல்,
அரசாகஞக்குரிய விசேஷமகாபாதகம். குறைபடிக்கல்
லால்விற்பல், வைசியருக்குரிய பாதகம், மாமசம், கள், விற்
றல், பிராமண மாதரைப்புணர்தல், காரரம்பசுப் பாலுண்
ணல்குத்திரர்க்குரிய பாதகம், நீசனைச்சேர்தல், நாயகனு
டைய பணிவிடைககாரனை புணர்தல், கொப்பக்கெடு
திசெய்தல், நாயகனுக்குக் கெடுதிவிளைத்தல், மருமகன்-கு
லகுரு, இவர்களைப்புணர்தல், மரமன்மாரியைநிந்தித்தெதிர்
ததுப்பேசுதல், கொழுநன்மார்களை மலசுபிடஞ்செய்த
ல், மாதர்களுக்குரியபாதகம். இப்பாவங்கட்குப் பிராயச்சி
த்தமாகப் ப்லாசகம், தானம், காரணம், உக்கிரம், பபேரத்த
ரம், சந்திராகுவம், மகாசந்திராபிதம், பதுமம், பதுமவதி,
மாயாவிதம், பீஷுணம், விகாணம், வக்ரீர்தீச்சநகம், வசுசி
ரகேரணம், சுதீர்க்கம், வர்த்துலம், இரும்புவாய்களைபுடை
யனாகக்கள்கொத்தல், கிருமீபேர்சனம், சத்தபௌமம், அ
ன்குடபௌமம், ரௌவம், இத்திரியபௌமம், சீலேந்திரம்,

இன்னும் நான்குநிஷங்கனம். கப்ச்சங்கம்சமிமங்க. பித்த

வாய்க்கால், நாய்மாம்சபக்ஷணம், புன்னுமம், வன்னிச்சு
 வாலாப்பிரவேசம், சும்பீபாகம், தாமிகரம், சல்மலீவீரு
 ஷம், நெருப்பாறு, அசிபத்திரவனம், இக்கெந்திரம், செ
 க்கு, அமேததியமடு, முதலான நரகங்களில், முதலாவதாகி
 ய மகாபாதகத்துக்கு நூறுகற்பகாலமும், இரண்டாவதாகி
 ய அதிபாதகத்திற்குத் தொண்ணூறுகற்பமும், மூன்றாவ
 தாகிய பிராசங்கிகபாவத்திற்கு எண்பதுகற்பமும், நான்கா
 வதாகிய சம்பாதகத்திற்கு எழுபதுகற்பமும், ஐந்தாவதாகி
 ய முக்கியோபபாதகத்திற்கு அறுபதுகற்பமும், ஆறாவ
 தாகிய கௌணோபபாதகத்திற்கு ஐம்பதுகற்பமும், ஏழா
 வதாகிய சாதிப்பிரும்சகரபாதகத்திற்கு நார்பதுகற்பமும்,
 எட்டாவதாகிய சங்கீர்ணகரணபாதகத்திற்கு முப்பதுகற்
 பமும், ஒன்பதாவதாகிய அபாத்திரீகரணபாதகத்திற்கு இரு
 பதுகற்பமும், பத்தாவதாகிய மலாவகபாதகத்திற்கும் ப
 தினைனாவதாகிய பிரகீர்ண பாதகத்திற்கும் பத்துக்கற்ப
 மும்கிடந்து, எமதூதர்களால் காச்சியவிரும்புச் சங்கிலிக
 ளாற்கால்கைகளைக்கட்டி, உருண்டையாக்கி அக்கினிமடு
 விற்போடப்பட்டும் இருப்புலக்கை - பிண்டிபாலம் - தேர
 மரமுதலான வாயுதக்கனால் வாதைப்பட்டும், கொதித்த
 வெண்ணைக் கொப்பரையிற் போடப்பட்டும், உருக்கிய
 தாம்பரத்தையு மீயத்தையும் வாயில்விட்டுக், கத்திபாற்ச
 தையைக்கழித்து, அக்கினியில்வாட்டி சஞ்ஞாணமாக்கிமறுப
 டியுமுயிருண்டுபண்ணப்பட்டும், புழுத்தமாம்சக்கிணற்றி
 ிற்றன்னாண்டும், கரும்பாலையிலுஞ் செக்கிலுமரைபட்டும்,
 உரலிலுலக்கைவாலிடிபட்டும், கத்தியால்வெட்டுண்டும்'

கூ-வது அத்தியாயம்... ௩௧

வெட்டுக்காயத்தில் உப்புச்சலத்தைவார்க்கப்பட்டும், செருப்புமணலிற் புரட்டப்பட்டும், மலையுச்சியினின்றும்மீழேதள்ளப்பட்டும், இந்திரியம்-பித்தநீர்-கோழை-மலம் இவைகளைப்போசநஞ் செய்விக்கப்பட்டும், பாவசேஷத்திற்குப் பூமியிற் செனனத்துக் கணுப்பட்டபடுவார்கள்.

பூமியில்வந்து கொடி-செடி-பக்ஷி-மிருகம்-சண்டா னன்-சங்கர ஜாதி-குண்டகோளகன்-சற்குத்திரன்-வைசியன்-க்ஷத்திரியன்-பின்புஅங்கவீனத்தரித்திரப் பிராமணனாகவும்-பின்னுத்தமப்பிராமணனாகவும்பிறந்து, மோக்ஷத்தை யடைகின்றார்களென்று சென்னார். அதைக்கேட்ட கோர தவசி ஐயாமுனிசிரேஷ்டரே! இந்தப்பாவங்கட்கு வேறு பிராயச்சித்த முண்டோவிலையோ அதனைச்சொல்லவேண்டுமென, த்தூர்வாசர் சிவக்ஷத்திரங்களிற்பனிரெண்டி வருஷம்வசித்துப்பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்ளவேண் டும். இந்தப்பஞ்சதக்ஷத்திரத்தில் ஆறுவருஷம்வசித்துப் பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொண்டால்மகாபாதகமுதற்சகலபா வமுந்நிவர்த்தியாகும். பிராயச்சித்தமாவது, திரிகாலகாவே ரிஸ்நாந்நூற்றெட்டுவீதிப்பித்தக்ஷணத்துடன் சந்நிதியினூ ற்றெட்டுநமஸ்காரம், பிச்சையேற்றொருவேளையுண்ணல் இரப்பகல் சேரம்ப னித்திரையின்றித்தினமொன்றுக்கு ப்பதினாயிரம்பஞ்சா மந்திரஞ்செபித்தலாம். இவைசெய்யச்சத்தியில்லாதவர்கள் தன் மாணபரியந்தம்இந்தக்ஷத் திரத்தில்வசித்தல் வேண்டுமென்று, சொல்லியருளினார்.

கோரதவசி ஐயாமகாமுரிவரே! புன்னாம நாகத்தின் விபரத்தை யின்னமொருதரம் அடியேனுக்கு விரித்துரைக்

௫௨ பஞ்சநதமான்மியம்

கவேண்டுமென, த்நூர்வாசர் அதுமேழுமேழுமுருக்கிய தா
ம்பரச்சுவாலையையுடையது. புத்திரனில்லாதவர்கள் தே
வவருஷத்தி னூறுவருஷமதிலிருந்து வாதையடையவே
ண்டியது. புத்திரனையடைந்தவர்க ளுத்தப்புன்னுமத்திற்கு
ப்பேரவதில்லையென்றார், சிலாதமுநிவர் சுவாமி! தேவரீர
னுக்கிரகத்தால் வேறோர்நரகத்தையு நானையையமாட்டே
ன். புன்னுமநரகத்தை மரத்திரமடைபாதிருக்க வனுக்கிர
கஞ்செய்யவேண்டுமென, த்நூர்வாசர் சிலாதமுனிவரே!
நீர் புன்னுமநரகத்திற்குப் பயப்படுவீராகில் நற்குலத்திற்பி
றந்தேவார்பெண்ணை விவாகஞ்செய்துகொண்டு, கிரகஸ்
தாச்சிரமத்தைபடைந்து தர்மத்தைச்செய்யுமென்றார், சி
லாதமுநிவர் தூர்வாசரைநோக்கி சுவாமி! பெனக்குத்தா
யத்தைபுறவினர் பாவருந்தேவரீரே- பாதலாற்றாங்களை
பெனக்கு விவாகஞ்செய்து வைக்கவேண்டுமென, த்நூர்
வாசருடனேபுறப்பட்டு வசிஷ்டராச்சிரமத்தை யடைந்து
வசிஷ்டமுனிவரே! யுமதுதங்கையை யெமதுமாணுக்கனா
கிய சிலாதமுநிவருக்கு விவாகஞ்செய்துதரல் வேண்டுமெ
ன, அதற்கு வசிஷ்டமுநிவர் சம்மதித்துத்தன் றங்கையாகி
ய சாருலக்ஷணையைக் கன்னிகாதானவிதிப்படி விவாகஞ்
செய்துகொடுக்க, த்நூர்வாசர் சிலாதமுநிவரையும் அவர்ம
னையாளையும் இல்லறநடத்தும்படிக்கிரகத்துக்கனுப்பித்தன்
னுச்சிரமஞ்சென்றார், பின்னர் சிலாதமுநிவர்மனையாளோ
டு இல்லறநடத்துநாளில் அவர்மனையாளாகிய சாருலக்ஷ
ணையோரண்குழந்தையைப் பெற்றனன், அக்குழந்தைக்
குச்சைலாதிபென்றுபெயரிட்டு, மூன்றாவதுவயதிற் சென்

ஈழம், ஏழர்வதுவயதி லுபந்யனத்தோடு வேதாத்யயனமு
தல் சாஸ்திராப்பியாசமுஞ் செய்துவைத்தார். அச்சைலா
தி ஐப்பியேச்சுவரமடைந்து ஓர்காலேப்பூமியிலுன்றி யிரு
காங்களையுமரகாயத்திற்றுக்கிச் சூரியனேநோக்கி அத்துவி
ரும், சுயம்பிரகாசரும், பரிபூரணச்சிதாநந்த சொரூபரு
ம், முத்தெநூழின்முதல்வரும், சாக்ஷிசொரூபன சுமுத்த
தியாகிய மூன்றவஸ்தைக்கும் சாக்ஷியாயுள்ளவருமானபா
மசிவனைத் தியானித்த நெஞ்சத்துடனின்னு தவஞ்செய்தா
ர். அப்பொழுது பரமசிவன் ரிஷபாருடராகப் பிரசன்ன
மாஞ்சிஸிவ தமுரிவர் வரப்புத்திரரேயென்றுவிளித்தார். அ
தைக்கேட்டுக் கண்களோவிழித்துப்பார்த்து ஸ்தோத்திரத்து
டன் நமஸ்கரித்தெழுந்துநிற்க, பரமசிவன் சைலாதியே! பு
மக்குவேண்டியவரங்களைக் கேட்பீராகவென்றார். 'சைலா
தி சுவாமி! தேவரீருடைய சந்நிதானத்தைவிட்டெப்போ
து நீங்காதிருக்கும் வார்த்தைநுவவேண்டுமெனப் பரமசிவ
ன் ஆனந்தமடைந்து சூரியபுகரணித்தீர்த்தம், கெங்கா
தீர்த்தம், சந்திராகிரணத்திலுண்டான அமிர்தநதி, கௌரிய
ம்மையின் ஸ்தனத்தினின்றுமுண்டான பாலாறு, கந்திவா
யநுரைத்தீர்த்தமாகிய ஐந்துதீர்த்தங்களை லபிஷேகஞ்செ
ய்விததுத்தனக்குச்சமானமான சொரூபத்தைக்கொடுத்ததுக்
கணங்களுக்காதிபத்தியஞ்செய்யப்பட்டி நந்திகேசுவரரென்
னுநாமமிட்டுத்தன்னையும்நந்திகேசுவரரையும்உமையானவ
ள் வேறுபாடறிவதற்கு முகத்தைவாரனரூபமாக அமைந்
து இரத்தினவேத்திரங்கொடுத்து, நந்திகேசுவரரோடு அ
ந்கர்க்க்தான்மாணர், நந்திகேசுவரர் பட்டாபிஷேகத்துக்கு

ஐந்துநதிகளுண்டானமையாற் பஞ்சநதமென்று பெயரு
ண்டாயிற்று. அவ்வைந்து நதிகளும் பின்வரப்பட்ட கா
வேரிநதியில் மறைந்து விட்டன.

க - வ து அ த் தி ய ர ய ம் .

மு ற் றி ற் று .

ய - வது காவேரிவரலாறுரைத்த
அத்தியாயம்.

பூர்வத்தில் அகஸ்தியமுநிவர் தன்மாணக்கருட்
ன் பரமசிவனைத்தெரிசனஞ்செய்வதற்குத் திருவெண்காட்
டிற்கிலகால்மவசித்திருந்தார். அவர் அங்குவசிப்பதைச் ச
முத்திரராஜன்கேள்வியுற்று, அவரிடம்வந்துமஸ்கரித்தெ
ழுந்து, சுவாமி! தங்களைத்தெரிசித்து மிகுந்த சிலாக்கியம
டைந்தேனென, அகஸ்தியமுநிவர் சமுத்திரராஜனைப்பா
ர்த்து, உனக்கு நம்மாலாகவேண்டிய விஷயத்தைச் சொ
ல்வாயென்றார். வருணராஜன் ஐயா முநிசிரேஷ்டரே! உ
லகத்திலிருக்கின்ற கங்கைமுதலனாக நதிகளுக்கு யான்நா
யகனாகவிருந்தம், சிவப்பிரசாதத்தாற் கவேரராஜரிஷிக்கு
ப்புத்திரியாகப்பிறந்து, சையபருவத்தில் வசிக்கின்ற கா
வேரியை விவாகஞ்செய்துகொள்ள விச்சையுடையவனாக
விருக்கின்றேன். அது தங்களனுக்கிரகத்தா னிறைவேறு
மென்றெண்ணி நானிவ்விடம் வந்தேனென்றான். சும்ப
முநிவர் உன்னிச்சைப்படிசெய்வோமென்று சொல்லிக்க
வேரராஜரிஷி ஆச்சிரமம்வந்தார். அவரைக்கவேரராஜரி

யி -வது அத்தியாயம். ௫௫

ஷிகண்டு, அனேகவுபசாரத்துடன் அதிதிபூஜைசெய்வித்
துத்தங்கள்வரவைத் தெரிவித்தருளவேண்டுமென, அகஸ்
யதிமுனிவர்; தங்கள் பெண்ணைச் சமுத்திர ராஜனுக்கு வி
வாகஞ்செய்விக்கவந்தேன். அதைமறுக்காமற்செய்விக்கவே
ண்டுமெனக் கவேராராஜரிஷி மனமிசைந்து தன்புத்திரியா
கியகாவேரியை யழைத்துக்கொண்டு அகஸ்தியரோடு பஞ்
சந்தகேஷத்திரமடைந்து மூவரும்பஞ்சந்தியிலு மூழ்கிசிவ
தெரிசனஞ்செய்துகொண்டு பிரயாணப்பட்டார்கள். அப்
பொழுது காவேரி அவ்விடத்தைவிட்டுவரச சம்மதமில்லா
தவளாகவிருக்க, அதைத்தெரிந்த அகஸ்தியர் கவேராராஜ
னிவ்விருவர்களுங் காவேரியைக் கையைப்பிடித் திழுக்கக்
காவேரி பரமசிவனைத் தியானித்தமுதான். அந்தச்சத்தத்
தைக்கேட்டுப் பரமகருணநிதியாகிய சிவபெருமான் பிரச
ன்னமாக, அச்சிவபெருமானைக் காவேரிதெரிசித்து, சுவா
மி! நான்அனாதை, உம்மையே சரணமென்றடைந்தவன்
என்னை யிருவருங் கையைப் பிடித்திழுக்கிறார்கள்; நான்
பேராவதற்குமனமில்லாமல் நதிருடமாகஇவ்விடத்திலிருக்
கவிச்சிக்கின்றேனென்றுசொன்னான். பரமசிவன்காவேரி
யே! நீ அஞ்சாதேயென்று சொல்லி, அகஸ்தியரைநோக்கி அ
கஸ்தியரே! காவேரியையழைத்துக் கொண்டுபோம் விஷ
யங்கள்யாவுந்தெரிந்தோம். உம்முடைய கோரிக்கையைநா
ம் நிறைவேற்றுகின்றோம், பலாத்காரஞ் செய்யவெண்டா
மென்றுசொல்லிக் காவேரியே! ஒருவருக்குப்பெண்பிற
ப்பநூல்மிகுந்ததுக்கமாகும், அந்த்த்துக்கம்பெண்ணிவிவா
கஞ்செய்து கொடுத்தாற்றா னிவர்த்தியாகும்; ஆகையால்
வவாகஞ்செய்து கொடுக்கவேண்டியது பிதாவின்கடமை.

நீரோ எவ்வனப்பருவத்தை யடைந்திருக்கின்றாய்; பிதர் குலத்துக்குப் பழிவராமல்மீயெமது வார்த்தையைக்கேட்க வேண்டியது. சமுத்திரராஜன் ரத்தினாகராகவுங்கங்கை முதலானநகிகளுக்கு நாயகனாகவுமுள்ளவன், அந்தச்சம்மந் தஞ்சிலாக்கியமுடையது; ஆகையால்உனக்குள்ளுநூற்றொ ருகலைகளில்நூறுகலையோடு இந்தஊத்திரத்திலிருக்கின் றபஞ்சநதியையுங்கலந்து, பஞ்சநதத்தில்வசித்து, ஒருகலை யுடன் அகஸ்தியரோடு திருவெண்காட்டை யடைவாயெ ன்றுசொல்லி அகஸ்திடமுநீவருக்கும் விடைகொடுத்தும் றைந்தருளினார். அதன்பின் அகஸ்தியர், க்வேரராஜன், இ வ்விருவருடன் காவேரி யேகம்சத்துடன்திருவெண்காட் டையடைந்தான்.

இந்தச்சங்கதியைச் சமுத்திரராஜன் நின்று திருவெ ண்காட்டிற்குவந்து, நல்லமுகூர்த்தத்தில் சாஸ்திரவீதிப்ப டிவீவரகஞ்செய்துகொண்டு சுகமாகவாழ்ந்தான். க்வேர ராஜரிஷி தன்திடமாகிடசைய பருவத்திற்குப்போனார். சமுத்திரராஜன் அகஸ்தியமுந்வரைவணங்கிச் சுகரம்! தங் கன்னுக்கிரகத்தாலென்னிச்சைநிறைவேறியது. இவ்வள வுகூலந்தாமதமானது இன்னதென்றடியேனுக்குத்தெரிவி த்தருளவேண்டுமென, அகஸ்திடர்நடந்த சங்கதியைத்தெ ரிவித்து நூறம்சத்துடன்காவேரி பஞ்சநதத்தில்வசிப்பதை யுஞ்சொன்னார். சமுத்திரராஜன்மறுபடியும்அகஸ்தியரை வணங்கிப்பஞ்சநதத்திற் காவேரியுடன் சேர்ந்திருப்பதற்கு த்தரவுத்தருளவேண்டுமெனஅகஸ்திடர்அவ்வண்ணமேவி டைகொடுத்தார். சமுத்திரராஜன்தேவருபமாகப்பஞ்சந த்துத்தையடைந் துபரமசிவனுத்திரவால் ஆஸ்யத்திற்குவாயு

மூலையிற்றுகளருபமாகவிருந்து காவேரியுடன் கூடிவாழ்கின்றான். காவேரியானவன் பஞ்சநதியையுந்தன்னுட்கலந்து நம் சத்துடன் திருவையாற்றில் வசிக்கின்றமையால், அந்தஸ்தலத்திற் காவேரிஸ்நானஞ் செய்பவர்கள் மோக்ஷமடைவது சத்தியம்.

௨௩-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

௨௪-வது சிவதாசப்பிராமணன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

முன்னோர் காலத்தில்கரையோடியாகிய சிவதாசனென்னுமோர் பிராமணன்தீர்த்தயாத் திரையுடன் சிவனோட்திரங்கனையுந்தொரிசித்து சசித்தர்களாலுந்தெவர்களாலும்கிஷிகனாலும் பூசிக்கப்பட்டுயாவருக் குமரந்த த்தையளிக் கத்தக் கசிவன்முத்திகோஷத்திரமாயிய பஞ்சநதத்தையடைந்துகாவேரிஸ்நானஞ்செய்து விபூதிருத் திராக்ஷந்தரித்துரித்தியகருமங்களைமுடித்து கோஷத்சிரசிராத்தஞ்செய்து ஆலயத்தியல்வந்துகணேசர், சுப்பிரமணியர், காலபைரவர், லக்ஷ்மணதேவி, சத்தமாதர்கள், பரமசிவன், உண்மையம்மை முதலானவர்களைத்தொரிசித்துக் கொண்டு, ஐந்து வருஷ காலம்வரையில் ஜெப்பியேச்சுர மண்டபத்திலிருந்துதினமொன்றுக்குப்பதினாயிரம் பஞ்சாக்ஷரமந்திரஞ் செயித்துக் கொண்டிருந்தார். இருந்தவர்காசியிலம்மணமடைந்தரல் முத்திடைக்குமென்று வேதாகமங்கள் சொல்வதையறிந்து, காசிக்குப்போகப்புகழப்பட்டு அனேககாடுகளைக்க

௩௮ பஞ்சநத மான்மியம்

டந்து, விந்தமலைச்சீரலிற் றோரும்பொழுது யானைகளை விழுங்கும் ஏரண்டப்பகூழி சிவதாசப்பிராமணையெடுத்தி விழுங்குங்காலையில், சிவதாசன் பரமசிவா, சங்கரா, மஹாதேவா! என்னோகூழித்தருளவேண்டுமென்றுதோத்திரம்பண்ணப்பரமசிவன் இருபைகூர்ந்துதான் இராஜவேடந்தரித்துத்தன்னுடை, யரிஷபத்தை அசுவமால்வமைத்து அதன்மேலாரோகணித்துக் கையிற்குந்தாயுதத்துடன் வந்து, சிவதாசப்பிராமணனே! பயப்படாதேயென்றுசொல்லி, யேரண்டபகூழியைக் கழுத்தில்வெட்டித்த ள்ளினார். பகூழியால் விழுங்கப்பட்டிவாதையடைந்த பிராமணன்மூர்ச்சையாகிக்கீழே வீழ்ந்தான். விழுந்தவனை யிராஜவேடங்கொண்ட பரமசிவன் தடவிக்கொடுக்க அப்பிராமணன் மூர்ச்சைதெளிந்து, ஆபத்துக்காலத்திற் பந்துவாகவந்த அரசனே! உனக்குச்சகலசம்பத்து முண்டாக்கக்ட்வதென்று ஆசீர்வதித்து நான்பரமசிவனைத் தியானித்துக்கூப்பிட வந்தநீ யாவெனன்று திரும்பவும் அவரைப்பார்க்க முன்னிராஜனாகக் காணப்பட்டவர் பரமசிவனாகத்தோன்ற அவரைஸ்துதிசெய்தார். அப்பொழுது பரமசிவன் சிவதாசனே! நீஆபத்துகாலத்திலென்னை நினைத்தமையா லுன்னை ரகூழிக்கவந்தேன், நீயெங்கேபேகின்றாயென்றார்.

சிவதாசன் காகியில்மாணமடைந்தால் முத்தியென்று அவ்விடம்போகின்றேனெனப் பரமசிவன்கேட்டுத் துஷ்டமிருகங்களாலும், ஏரண்டப் பகூழிகளாலுஞ் சங்கடமாகிய இந்தமார்க்கமாகக் காசிக்குப்போவது மிகவுமரிது. காவேரியின்வடகரையிற் சிவகேசுத்திரங் களிலெல்லாம் உத்தமமான பஞ்சநதகேசுத்திரத்தில் ஜெனனத்தாலுமா

ணத்தாலும், தீர்த்தனத்தாலும், தெரிசனத்தாலும், ஸ்மரணத்தாலும், வாசத்தாலும் பரவத்தைநீக்கி முத்திகொடுக்கின்றோம். ஆகையானதிரும்பிப் பஞ்சநதத்தையடைந்து அவ்விடத்திற்குள்ளே வாசஞ்செய் யென்று சொல்லச், சுவதாசன் சுவாமி! ஏரண்டப்புகழியால்வாதையடைந்துசுகத்தில்லாதநானெவ்வாறு பஞ்சநதம்சேருவேனென்றான். பரமசிவன் அவ்விடத்திலிருந்த ஓர்மடுவில் சிவதாசப்பிராமணனை முழுஞ்செய்யு சொல்ல அவ்வண்ணமே யந்தமடுவிற்கிவதாச ப் பிராமணன் மூழ்கிக் காவேரியின் மத்தியிலே மூந்தார். எழுந்தவர்தெற்குவாயிலிற் பரமசிவனைக்கண்டு ஸ்தோத்திரஞ்செய்யப் பரமசிவன் சிவதாசா! காசிக்குச்சுமானமரண பஞ்சநதத்தைத் திரமிதுதான். இந்தவிடத்தில் உன்மரணபரியந்தம் வசித்தால்முத்தி கொடுப்போமென்று சொல்லி மறைந்தருளினார். சிவதாசன்மரணமளவும் பஞ்சநதத்திலிருந்து முத்தியடைந்தான்.

௨-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று

௨-வது துர்த்தமன்முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

பூர்வத்தில் தாய்தந்தைகளால் நன்னெறிக்கு வராதவனும், எல்லாவுயிர்க்கும்வஞ்சனைசெய்தவனும், சூதாடிகிறவனும், பொய்சொல்லுகிறவனும், நின்றநிலையில்முத்திரம்பெய்கிறவனும், பிறரைக்கண்டு நாணுமற் காட்டெடுமைக்கடாவைப்போற்றுகளுடன்புணர்பவனும், காம

தூனாகப்பாடுகிறவனும், கையிற்கத்திமுதலான ஆயுதம்பிடி
தவனும், போசனத்தின்பிறகு வயனஞ்செய்துகொள்பவ
னும், சமயத்துக்குத்தக்க வேடந்தரித்துத்திருடுகிறவனும்,
வைதிகப்பிராமணன்போனடித்து மேசஞ்செய்பவனும்,
வழிப்பறியெய்திவனுமான துர்த்தமனென்னுமோர் பி
ராமணனிருந்தான். அவன் அனேகபிராமணிகள் கூட்ட
மாகக்கூடித்தங்களுக்குவேண்டிய திரவியங்களை பெடுத்து
கொண்டு பஞ்சநதத்தில் துலாக்காவேசிஸ்வரானஞ் செய
யப்போவதைக்கண்டு, வீழ்ந்துத்திராஷமும் கையிற்ப
வித்திரமுமமேலேயோகவேஷ்டியுந்தரித்துமந்திரஞ்செயி
க்கின்றவன்போல் வாயின் முனுமுனென்று செபித்துக்
கொண்டு பிராமணர்கள் கூட்டத்துடன் சேர்ந்துவந்தான்.
அவனை அவர்கள் ஸீயார்? என்கிருந்தெங்கே போகின்றாயெ
ன்று கேட்க, துர்த்தமன் பிராமணேந்தமர்களே! நானே
தாயதந்தை பந்துமுதலான வொருவருமில்லாதவன், அனா
தை, மிகுந்ததுக்கத்தால் அனேகதேச சஞ்சாரஞ்செய்துவ
ருகையில் மகாயோகியொருவர் எனக்கோர் மத்திரோப
தேசஞ்செயது, பஞ்சநதத்திலிருந்துசெய்த்தால் மந்திரசித
யஞ்சம்சாரதுக்கநாசமும் கிடைக்குமென்று சொன்னபிர
காரம் பஞ்சநதத்திற்குப் போகிறேனென்று மிகவுணக்கத
துடன் சொல்ல அவ்வார்த்தையை யவர்கள்கேட்டு மகா
யோக்கியனென்றுகினைத்து, ஐயாரீர் துக்கப்படவேண்டா
ம், நாங்களும் பஞ்சநதத்திற் றுளோர்மாதம் வசிக்கப்போ
கின்றோம், என்களுடன் தாங்களும் வசித்திருக்கலாமெ
ன்றுசொல்லி யழைத்துக்கொண்டு பஞ்சநதத்திற்கு வந
துர்கள்.

அவர்கள் மதுரைக்கு வந்தபின்னர் மாசாரம்யமசைகையர்

ற்குடிக்கூலிக்கோர்வீடுவாங்கி யதிலன்றிராத்திரி வசித்து
வீடியற்கால்ந் தூர்த்தமனை க்காவலாகவைத்துவிட்டு ஸ்நா
னத்திற்குட்டோனார்கள். அத்தருணத்திலவர்கள் வைத்தி
ருந்தபொன்முடிப்பை யெடுத்துக்கொண்டோடினான். ஓ
டும்பொழுதிவனிடத்தி லோரனுமானந்தோன்றி யிராஜ
சேவகர்கள் பின்னொட்டர்வதை யிவன்கண்டு காவேரியிற்
சனக் கூட்டத்துடன் போய்மூழ்கினான். சேவகர்களும் போ
ய்மூழ்கி, அவனைப்பிடித்து க்கரையிற் கொண்டுவந்துபரி
சோதித்துப் பொன்முடிப்பைக்கண்டு, அத்துடன் அரசனிடத்
திற் கொண்டு போய் விடுத்தார்கள். அரசன் விசாரனை
செய்து திருடனென்றறிந்தும், பிராமணனை ன்கின்றமா
னத்தால் அவனிடத்திலிருந்த பொன்முடிப்பைமாத்நிரம்
வாங்கிக் கொண்டுவிட்டுவிட்டான். விடவே தூர்த்தமன்ப
ஞ்சநதீந் தைவிட்டு மறுதேயம்போய்விட்டான். அதன்பின்
ஸ்நானத்திற்குப் போன பிராமணர்கள் வீட்டிற்குவந்து து
ர்த்தமனைக்காணாமல்தங்கள் தங்கள்மூட்டையைப்பரிசோ
தித்துப் பொன்முடிப்பில்லா திருக்கக் கண்டுமிகுந்த துக்க
த்துடன் அரசனிடத் தில்வந்து முறையிட்டார்கள். அரச
னவர்கள் சொல்லியதைக்கேட்டுநடந்தசங்கதிமுழுதூந்தெ
ரிவித்து,ப் பொன்முடிப்பையவர்களிடங் கொடுக்க அதை
வாங்கிக் கொண்டுபிராமணர்கள் அரசனையாசீர்வதித்துத்
தங்களிடம்பேரயச் சேர்ந்தார்கள். இது நிற்க, அன்னிய
தேசசஞ்சாரஞ்செய்து திருடித்திரிந்த தூர்த்தமன் சிலகால
ஞ்சென்று மரணமடைந்தான். அவனையெமதூதர்கள் அ
ழைத்துக் கொண்டுபோகும் பொழுது; பரமசிவன் காவே
ரியிற்பயத்தால் முழுகினவனானும் துலாமாசத்திற்பிராந்
க்காலத்திற் காவேரிஸ்நானம் பண்ணிய புண்ணிய த்தாந்

சிவலோக மடையவேண் டியதென் றெண்ணி, நந்திதேவ
 ம்முதலான சிவகணங்களை யலுத்து ப் பரப்மில்லாத தூர்த்
 தமனை யெம தூதர்களைழைத்துப் போகிறார்கள்; அவர்களை
 விலக்கித் தூர்த்தமனை யெ மதிடமழைத்துவரக்கடவீர் களெ
 ன்றுகட்டளையிட, அவ்வண்ணமேயழைத் துவந்துவிடுத்தா
 ர்கள். அவனுக்குக் கணாதிபத்தி யந்தந் துதன்னுலகத்தில்வை
 த்தருளினார். இந்தச் சங்கதியை யெமன் றெரிந் துபரமசிவ
 னிடத் தில்வந்துசுவாமி! பஞ்சநதத்தில்வசிப்பவர்களை மாத்
 திரம்என்னுலகத்திற்கழைத்துப் போகக்கூடாது. மகாபா
 பியாயன்னியதேசத்திற்றங்கிய தூர்த்தமனை யென்னுலகத்
 திற்குத் தூதர்கள் பிடித்துக்கொண்டு வருகையிற் சிவகண
 ங்கள்வந்தழைத்துக்கொண்டு வந்த காரணத்தையடி யேனு
 க்குத்தெரிவித்தருளவேண்டு மென, ப் பரமசிவன் எமனை!
 யொருவனெவ்வித காரணத்தினாலாவது காவேரிஸ்நானஞ்
 செய்வானேல் முக்தியடைவது நிச்சயம். இந்தத் தூர்த்தம
 ன் துலாமா சாரம்பகாலத்திற் காவேரிஸ்நானஞ் செய்தவ
 னாகையாற் கணாதிபத்தியங்கொடுத்துச் சிவலோகத்திலிரு
 த்தினோம். காவேரிஜலசம்பந்தமான காற்றொருவன்மே
 ல்விசினாலும் அவன்பரவியல்ல: இத்தநீயறியக்கடவாயெ
 ன்றார். எமனதைக்கேட்டுத் தன்னுலகம் போய்ச்சேர்ந்
 தான்.

௨௨ - வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று

யிங்-வது அத்தியாயம் . ௬௩

யிங்-வது துவ்பிரக்குப்பிராமண
ன்முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

பூர்வத்தில்; அதர்மனும், விடனும், வேசிகள்கூட்டு
றவுள்வனும், மாதாபிதா குருமுதலானவர்கள் வார்த்தை
யைக்கேளாதுவனுமான துவ்பிரக்குன்னுமேர்பிர
மணனிருந்தான். அவன்றன் மனையாளேத்தள்ளிப்போட்
டி, ஓர்விலைச்சியை வைப்பாட்டியாக வைத்துக் கொண்டு,
அவன்வீட்டில் மாம்சபக்ஷணத்தோடு சாப்பாடுஞ்செய்து
கொண்டு வெகுகால மவ்விலைச்சியுடன் சேர்ந்திருந்தான்.
இப்படியிருக்குங்காலத்திற் பஞ்சநதத்தினடக்குஞ் சித்தி
ரைமாசோச்சவம் பார்க்க வனேகஜனங்கள் போவதைக்
கண்டு, அந்தவிலைச்சியுடன் துவ்பிரக்குனும் பஞ்சநதத்து
க்குப்போனான். அவன்போன அன்றைத்தினம் ரதோச்ச
வமாகையால் ரதாருடராகவந்த பாமசிவனைத் தெரிசித்து
அன்றிராத்திரி பல்கணங்கள் நித்திரைசெய்தவீதியில் விலை
ச்சியுடன் அவனும்நித்திரைசெய்தான். பாதிராத்திரியில்
அனேகந்தி ருடர்கள் கத்திமுதலான ஆயுதங்களுடன்வந்துவீ
தியினித்திரைசெய்தசனங்களைக் கொலைசெய்ததோடு இவ
ர்களையுங்கொன்று, திரவியங்களைக் கொள்ளையடிக்கிறதெ
ய்தியை யரசன்கேள்வியுற்றுப் படையுடன்வந்து சண்டை
செய்து இறந்தவர்கள்நீங்க மற்றத்திருடர்களைப் பிடித்து
ச்சிறைச்சாலையிலடைத்துத் திரவியங்களையாவார்கள்கை
யிற்கொடுத்துப் போனான். இறந்தவர்கட்கெல்லாஞ் சிவ
லோகங்குடையததோடு துவ்பிரக்குனுக்கும், விலைச்சிக்கு

௬௮ - பஞ்சநதமான்மியம்

ஞ்சிவலோகங்கிடைத்தது. ஆகையறப் பஞ்சநதத்திற் பக்தி
யில்லாமல் வசித்தவர்களு முக்தியுடைவார்கள்.

யந - வ து அ த் தி ய ர ய ம் .

மு த் தி த் து

யச-வது பாவிகள் சென்மம்டைவ தையுரைத்த அத்தியாயம்.

அனவத்தியாதேவிநாதசன்மாவைவணங்கிச்சுவாமி! ஜீ
வர்கள் பாவசேஷத்தானாகத்தினின்று நீங்கிப்பூமியில்வந்து
என்னசென்மமடைகின்றார்களா எதைச் சொல்ல வேண்டு
மென்றுகேட்க; நாதசன்மா:- பெண்ணே! பிழைகத்தி
செய்தவன், கழுதை-பன்றி- ஒட்டகம்-யானை- பசுதி- மா
ன்-நாய் மாம்சந்தின்னுஞ்சண்டாளனாகவும், குருதார கம
னஞ்செய்தவன் மலத்தையுண்ணும் பன்றி-நரி-காகம்-க
ழுதை-திருடனாகவும், சுராபானஞ்செய்தவன் கோட்டா
ன்-எறும்பு-ஈ-கொசு-மூட்டுப் பூச்சி- பிணஞ்சுமும் வெட்டி
டியானாகவும். பொன்றிருடினவனும் அவனுடன்சினேகி
த்தவனும்-எலி-குரங்கு-தவளை-ஆமை-புழு-புறா-அன்னம்
கொக்கு-எருமை-கோமாம்சந்தின்னும் பறையனாகவும், பி
ராமணன்சொத்தை யபகரித்தவன் பிரமராகூதனாகவும்,
தானியங்களைத் திருடினவன் பெருச்சாளியாகவும், தண்ணீர்
திருடினவன் நீர்க்காகமாகவும், வெண்கலந்திருடின
வன் தேவவருஷத்தி லாயிரவருஷம் அன்னமாகவும்,
நெய்திருடினவன் நாவரப்பொருளாகவுங் கீரியாகவும், இ

யச - வது அத்தியாயம். • கூடு

லேகாய் கறிகள்திருடினவன் மயிலாகவும், வாழை-நாரத்
 தை-பலா-தேங்காய் திருடினவன் சிறுகுருவியாகவும், மா
 ம்சந்திருடினவன் கழுகாகவும், எண்ணெய் திருடினவன்
 சிரீவாகமாகவும், பட்டுவஸ்திரத்திருடினவன் சிச்சிலியாக
 வும், வெண்பட்டுத்திருடினவன் தவளையாகவும், குதிரை-
 பூ, திருடினவன் குரங்காகவும், பயிர்திருடினவன் ஊர்க்
 குருவியாகவும், வைக்கோல்-புல் திருடினவன் புல்லட்டை
 யாகவும், பாய்-கட்டில்-தலையணை- வாகனம் - பல்லக்கு இ
 வைகள்திருடினவன் பாரஞ்சுமக்கும் ஒட்டகமாகவும், தே
 வாலயங்களிற் சேவகத்துக்குடுத்து நஷ்டம்வீளைத்தவன் பி
 சாசாகவும், வீழ்தி-ருத்திராஷ்டம்- வஸ்திரம் திருடினவன்
 குஷ்டரோகியாகவும், பொய்சொன்னவன் மழைகாலத்தவ
 னையாகவும், தாய்தந்தை- தமையன்- குரு-வேதியர்-வெ
 தாந்தி- சந்தியாசி-சந்திரசூரியர்கள் - பிரம் - விஷ்ணு-ருத்தி
 ராள் இவர்களை நிந்தித்தவனும், வேதம்- இதிகாசம் -
 புராணம் - யாகம் இவைகளை நிந்தித்தவனும், தேள், பா
 ம்பாகவும்; பிராமணதானத்தைத் தடுத்தவனும் - சந்தியா
 சிகளுக்குப்பிச்சை செய்பாதவனும் - அன்னங்கிடைக்காத
 தரித்திரனாகவும், பிராமணனுக்குத்தருகிறேனென்றுசொல்
 விப்பின் மராதவன் தூரமாம்சநாற்றமுள்ள மூக்கையு
 டையவனாகவும், விதியைவிட்டு விலக்கையனுசரிப்பவன்
 மரம்-கல்-கொடி-செடி - முள்ளாகவும், தேவாலயம்-சாவ
 டி, குளம்-கிணறு இவைகளைக் கெடுதிகெடுத்தவனும், சிலம்ப
 ம்பழகல் - அழுக்குருட்டல் - காலமல்லாத காலத்திற் பு
 ணர்தல் - எண்ணெய்தேய்த்துக்கொள்ளல்-தூங்குதல்-சுவ
 ரஞ்செய்துகொள்ளல்- அதிகஅன்னமுண்ணல்- சூதாடிதல்

முதலானவைசெய்தவனும் நீர்ப்பாம்பாகவும், வேதியர்-பி
ர்ம விஷ்ணுவை நிந்திப்பதைக்கேட்பவன் மண்ணுழிப்
பாம்பாகவும், அத்துவிதத்தைநிந்திப்பவன் முகத்திற்சீயொ
முகம் ரோகமுடையவனாகவும், அத்துவிதத்தை நிந்திப்ப
தைக்கேட்பவன் காத்திற்சீயொமுகம் ரோகமுடையவனாக
வும், சூத்திரமாதருடன் புணர்ந்தபிராமணன் முதலை-மீ
ன்-நீர்க்காகம்-ஆமையாகவும் பிறப்பார்.

இப்பாதகங்களைநிவர்த்திசெய்துகொள்ள வேண்டினா
ற் பஞ்சநதஸ்தலத்திற் பத்துவருஷந்தங்கி துலாமாசத்திலு
ம், மகரமாசத்திலும், காவேரிஸ்நானஞ்செய்து கோமுகத்தி
ரத்தாற் சமைத்தஅன்னத்தை யொருவேளைபுசித்து வந்தா
ல்விமோசனமாகுமென்றார். அதைக்கேட்ட அனவத்தியர்
தேவிசுவாமி! பிரமகத்தி-குருதாரகமனம் - கராபர்னம்-
பொன்நிருடுதல்-சேர்க்கையால்வருதல் ஆகியவிய்வைந்து
பாவங்கட்குச்சமானமானபாவங்களையும், அவைகளுக்குவி
மோசனத்தையுஞ் சொல்லவேண்டுமென, நாதசன்மா
வழிநடையைப்பேதிக்கின்றவன், தனக்குமாத்நிரம்சமைய
ல்செய்யச்சொல்கிறவன், பிராமணநிந்தை செய்கிறவன்,
அதிகபோசனன், வேதம்விற்கிறவன், பிராமணர்களைபிச
சைகாட்டியனமுத்துவந்து பின்னில்லையென்பவன், ஒருவ
ரிடத்திற் றருமசாஸ்திரங்கற்றுகொண்டு அவர்களுடன்
றுவேஷித்து அவமதிக்கின்றவன் ஆகியவிவர்கள் பிரமகத்
திசெய்தவனென டொப்பாவர். அவுபாசனம் வீடுதக்கவுண்
டுவாலின்னமுண்பவன், கட்டுடிக்குமாதருன்சேர்ப வ
ன், வேசியரன்னம்புசிப்பவன், கூட்டாஞ்சோறுதன்பவன்
சுசிப்பிரஷ்டனன்னமுண்பவன், வைசுவதேவம்-ஸந்தியர்,

வந்தனம்-செனசம்-காயத்திரிசெபம் விட்டவன், சாஸ்திரவி
ரோதமாகப் பற்கொம்பிட்டு ப்பல்கேய்ப்பவன் ஆகியவி
வர்கள் சுராபானஞ்செய்தவரோடொப்பாவார், கந்தமூலபல
ம்-கஸ்தூரி-கெந்தபொடி-வெல்லம்-சர்க்கரை-தானியம்-
எள்-அரிசி திருடினவன், வேதாத்தியானம் பண்ணாதவன்,
தருமம்-வேதம்-தீர்த்தம் விற்றவன், பசு-ஆக்கினி விக்கின
ம்பண்ணினவன், சிராத்தம் விட்டவன், அதிதிபூசைபண்
னாதவன், அனாததிரவியத்தை யபகரித்தவன், கோ-அசு
வம்-பிறர்விளையலம்-பயிர் இவைகளையபகரித்தவன் வெண்
கலப்பாத்திரம்-தேன்-நெய்-ருத்திராக்ஷம் திருடினவன் இ
வர்கள் பொன்றிருடரோடொப்பாவார்கள். சகோதரி-புத்
திரன்பாரியை-சினைகன்பாரியை-பாமாதர்-மத்தியபானஞ்
செய்பவன்-சாதிக்கெட்டவன்-கைம்பெண் இவர்களுடைய
ணர்ந்தவர், குருதாரகமனஞ் செய்தவரோடொப்பாவான்
இந்தநான்கு பேர்களுடன் சேர்ந்தவர் அவர்களோடொப
பாவார், இந்தப்பாவங்களை யறியாமற்செய்தாற் காவேரியி
ல் மாகமாசமுமுதும் ஸ்நானஞ்செய்து பஞ்சநதீசரைத்தெ
ரிசித்தாற் பாவப்பிராயச்சித்தமாகும். தெரிந்துசெய்தால்த
ற்குப்பிராயச்சித்தம் ஸ்மிருதிகூளிலில்லை.

ஆனாலும் மூன்றுவருஷகாலம் பஞ்சநதத்தில் வசித்து
சாத்திர விதிப்படி காவேரியில் ஸ்நானஞ்செய்து, தூற்
றெட்டுவீதிப்பிரதக்ஷணம்வகவாரபோசனஞ்செய்து, பஞ்
சநதீசுவரருக்கு தூற்றெட்டுப்பொன்னும், பிராமணாருக்
குதூற்றெட்டுப்பொன்னும் கொடுத்துவந்தாற் பிராயச்சி
த்தமாகும், இல்லாவிடினாகவாதனை யடையவேண்டிமெ
ன்றார், அதைக்கேட்டு அனவத்திராதேவி சுவாமி பாவஞ்

செய்தவர்களெவ்வித அடையாள முடையவர்களாக விருப்
பார்கள். அதையுஞ்சொல்லவேண்டுமென, நாதசன்மா பி
ரமகத்திசெய்தவன் க்ஷபரோகியாகவும், சுரரபானஞ்செய்த
வன் சொத்தைப்பல்லனாகவும், சொர்னந்திருடினவன் கை
விரல் கால்விரல்களில் ரோகியாகவும், குருதாரகமனஞ்செ
ய்தவன் சருமரோகியாகவும், பரதாரகமனஞ்செய்தவன்
நொண்டி-செவிடன்-வாயு ரோகமுள்ளவனாகவும், ஆசா
ரியரைநித்தித்தவன் காக்காவலிப்புரோகியாகவும், குருமொ
ழிகடந்தவன் நீரிழிவுரோகியாகவும், புழுவாகவும், வாயு
ரோகமுள்ளகழுதை யாகவும், சிவத்துரோகம் குருத்துரோ
கஞ்செய்தவன், துர்புத்தியுடையவன், அரணை - பல்லி - கோ
ழியாகவும், விஷ்ணுத்துரோகம் - விஷ்ணுநிரந்தைசெய்தவ
ன் சித்திரக்குள்ளன், ஓணன், நாவில்ரோகமுள்ளசண்டாள
னாகவும், வேதாந்தநிந்தனைசெய்தவன் மேகரோகமுள்ளமத
பேதப்பறையனாகவும், வேதாசாரநிந்தகன் உன்மத்தனாகவும்,
மாதவிடாய்மாதருடன்புணர்ந்தவன் மகோதரரோகமுள்ள
வனாகவும், நீசனாகவும், விஷ்ணுட்டினவன் தீமூட்டினவன்
குஷ்டரோகியாகவும், ஆயுதம்பிடித்தவன் தவளையாகவும்,
இரத்தநந்திருடினவன் ஒருதலைவலியனாகவும், வஞ்சனைசெ
ய்தவன் பொய்ச்சாக்கிசொன்னவன் இவ்விருவர்க்குமுடந்
தையாகவிருந்தவன் சூய்ரோகியாகவும், தாய்-தந்தை-சிறு
வயதுடையதன்புத்திரன்-மனையாள் இவர்களைத்தள்ளினவ
ன் நேத்திரரோகியாகவும், குளம்-தோட்டம்-கிணறு-சாவடி
இவைகளைப்பேதித்தவன் அங்கயினனாகியடிமைத்தொழில்
செய்பவனாகவும், எசுமான் துரோகஞ்செய்தவன் குன்ம
ரோகியாகவும், ஒட்டை-மாடு-கழுதை இவைகளிற்சவாரி

ஐடு-வது அத்தியாயம் ௬௬

செய்தவன் மேகரோகியாகவும், பதிவிரதையைக் கற்பழித்தவன் லிங்கப்புத்தூரோகியாகவும், பன்றியாகவும், பிறரையபவாதஞ் சொன்னவன்நரம்பில் வாயுரோகமுள்ளவனாகவும் பிறந்திருப்பார்கள்.

யசு - வது அத்தியாயம்,

முற்றிற்று.

ஐடு-வது மாணக்குறியுரைத்த அக்கியாயம்

அனவத்தியாதேவி தன் காதலனாகிய நாதசன்மாவைவணங்கிச்சுவாமியுமாணக்குறியையும்தற்குப்பிராயச்சித்தத்தையும் சொல்லியருளவேண்டுமென்றுகேட்க நாதசன்மா பெண்ணே! இராக்காலத்திற் சந்திரனைச் சூரியனைப்போல்உஷ்ணமாகக் கண்டாலும், சூரியகிரணங்கள் கண்ணுக்குத்தோன்றாதிருந்தாலும், ஆகாசஞ்சிவப்பாகவிடைவிட்டுத்தோன்றினாலும், எலிவளைபோலரசனத்துவாரமிருந்தாலும், காகக்கூடுபோற்றுர்க்கந்தந்தலையில் வீசினாலும், சீக்கிரத்தில் மரணமுண்டாகும் சூரியனிற்றுவாரமாகக்கண்டாலும், தன்னிழலிற்றுவாரமாகக்கண்டாலும், ஒருமாசத்திலுமரணமுண்டாகும். ஜலத்திலாவது கண்ணாடியிலாவது, தன்சிரம்வக்கிரமாகவுமற்றதாகவுங் கண்டால், எமன்றன்வீட்டில்வந்திருக்கிறான். கண்ணை மூடித்திறக்குங்காலத்திற் பூச்சிபறந்ததுபோலிருந்தால், உடனேமரணம், கா

தைப்பொத்திச்சத்தங்கேளாதிருந்தால் ஏமன்சமீபத்திலிருக்கிறான். நெருப்புமயிலின் கழுத்துப்போற்றேறான் றினாலும், மே கமில்லாதகாலத்தில் மின்னற்றேறான் றினாலும், மின்னற்காலத்திலொளிதோன்றாதிருந்தாலும், மேகத்திற்குரியகாந்திதோன்றினாலும், பதினெந்துநாளில்மரணம், பூமியிற்குவலேதோன்றினால், ஏழுநாளையில்மரணம். சந்திரகாந்தி-துருவநக்ஷத்திரம்- அருந்தநக்சத்திரம் -கண்ணுக்குத்தோன்றாதிருந்தால், ஒருவருஷத்தில்மரணம். கிரணமில்லாமற்குரியனையும், காந்தியில்லாமல் அக்கினியையுங்கண்டால், பதினொருமாசத்தில்மரணம். அகாரணமாகத்தன்னுடம்புபருமனாகவும், இளைப்பாகவும், கறுப்பாகவுங்கண்டால் எட்டுமாசத்தில்மரணம். புற-கழுகு-பருந்து-காகம், தலையிற்பட்டாலாறுமாசத்தில்மரணம். சலத்திலிந்திரதனுக்கண்டால்; இரண்டல்லதுமூன்றுமாசத்தில்மரணம், தேகத்தில் வேம்புவாசம்பிணவாசங்கண்டால், ஒருமாசத்திற்குமேல்மரணம். இருதயம்வரக்ஷியாகவிருந்தாலும், தலையிற்புகைச்சற்கண்டாலும், சரீரமுழுதுநடுக்கமுற்றாலும், பத்துநாளையில்மரணம். பிராணவாயுவேகமாக அறுந்தது போலிருந்தாலும், பகற்காலத்திலநக்ஷத்திரத்தைக்கண்டாலும் இராத்திரியிலிந்திரதனுசைக்கண்டாலும், சிவப்பு-கருப்புவர்ணமாகச்சந்திரசூரியர்களைக்கண்டாலும், சூரிய வுதையகாலத்தில் எதிர்சின்னநரிஊனையிட்டாலுஞ்சீக்கிரத்தில்மரணம். நா, அதிக்கறுப்பாகவும், முதம் அவலக்ஷணமாகவும், கன்னஞ்சிவப்புடன் கலந்த கருப்புவர்ணமாகவுங்கண்டாலும், மீழ்ப்பார்வைசிவப்பாகவுங்கருப்பாகவுமிருந்தாலும், சரீரத்தில் உஷ்ணமின்றியிருந்தாலும், எழுவீட்டில்வந்திருக்கிறான்.

நாபியிலும், மார்பிலும் ஓட்டையாகக்கண்டாலும், தணல்
பேரல்மூத்திரமிருந்தாலும், பல்கறுத்தநீரமாக, இருந்தா
லுஞ்சீக்கிரத்தில்மாணம்.

‘நித்திரையில் பன்றியாற்றாணடிபடுவதாகவும், குரங்குத
ன்றலையையசைப்பதாகவும், சுருக்குவாயுவி் சுவதாகவும்,
பொன்வாந்தியெடுப்பதாகவும், தேனைக்கடித்துத்தின்பதா
காவும், தாமரைக்கிழங்கைத்தின்பதாகவும்’ வெண்டாம
ரைப்பூவைத்தரிப்பதாகவும் கழுதை, பன்றிகட்டின வண்
டியிலேறிச்சுவாரிபண்ணுவதாகவும், கறுத்தபசுவின் மேலே
றுவதாகவும் விளாமிச்சம்வோர்மாலேதரித்துத் தென்றிசை
போவதாகவும் பூதப்பிரேதப்பிசாசங்களைக் கண்டதாகவும்
ஆகாயத்திற்கந்தர்வபட்டணத்தைக்கண்டதாகவும்விருஷ
ங்களைச் சிவப்புநீரமாகவும்தன்கால் வெட்டுப்பட்டதாகவும்
சேற்றிலாவது புழுதியிலாவதுதன்கா லகப்பட்ட றுந்ததா
கவும், தன்வஸ்திரஞ்சித்திரவர்ணங்கறுப் புவர்ணமாகஇருப்
பதாகவும்கருநிறமுடைய மொட்டை மனிதன் தன்னைவாதி
ப்பதாகவும், கற்கனாலடிபட்டதாகவும், தன்றலையை விரித்
துச்சிரித்து ஆடிக் கொண்டுதென்றிசையி லோடுவதாக
வும், கோமயமடுவில் விழுந்ததாகவும், எண்ணெய்க்கொப்ப
ரையில் விழுந்ததாகவுஞ் சொர்ப்பனங்கண்டாற்சீக்கிரத்
தில்மாணமுண்டாகும். அதற்குப்பிராயச்சித்தமாகப்பஞ்ச
ந்தசேஷத் திரத்தையடைந்து காவேரிஸ்நானம்பண்ணிச்
செப்பியேசுவரைத்தெரிசித்து மாணபரியந்த மங்குவசித்
தால் பமலோகமடையாமற் சிவலோகமடைவார்களென்
துசொன்னார்.

யடு - வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று

யசு-வது ஆலயவரலாறுரைத்த
அத்தியாயம்

சூரியவம்சத்திற்பிறந்து அயோத்தியிலரசுசெய்த ம
னுசக்கரவர்த்தி புதல்வனும் சத்தீவுக்கு அரசனுமானபி
ரியவிரதராஜன் தன்புத்திரரெழுவரையும் ஏழுதீவுக்கும
ரசராகவைத்து வாழங்காலத்திலோர்நான் கிழக்குயிருந்
தமேற்கேபோகையில் மனுபுத்திரனாகிய பிரியவிரதனே!
நீ யின்னங்கொஞ்சதூரம் போனாலோர் அற்புதத்தைக்கா
ண்பாயென்று ஆகாயத்திலசரீரி யுண்டாயிற்று. அரசன
தைக்கேட் டானந்தமடைந்து மேற்கேபோகையிற் பதினா
ன்குலகத்தையுமூடுருவிய சோதியையுடைய மகாலிங்கத்
தினின்றும் பரமசிவப்பெருமானெழுந்தருளிப் பிரியவிரத
ராஜனே! கற்பகாலத்திலுநாசமில்லாத வெம்மர்வவ்விட
த்திற்கற்ப சிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய அனேகங்கோடி பிரம்
மாக்களுங் கற்பபாலர்களாகியஅனேகங்கோடி விஷ்ணுக்
களுங்காணப்பட்டார்கள். எம்முடையமாயாசத்திவிசேஷ
த்தாற்செய்யப்பட்ட தாவர ஜங்கம சொருப ஜகத்காரண
னானயாமிவ்விடத்திற் பஞ்சநதீஸ்வரர் ஐம்பியேஸ்வரரெ
ன்னு நாமதேயத்தோடுவசிக்கின்றோம். எமதரலயம் ஜீரண
மாகவிருக்கின்றது. அதனை நீ ஜீரணைத்தாஞ்செய்யவே
ண்டியதென்றுசொல்லிமறைந்தருளிஞர். ஆச்சரியமடை
ந்துஜோதிலிங்கத்தினருகுபேரயினான். போனவுடனேப
தினான்குலகத்தையு மூடுருவிவின்ற வொளியையடக்கிச்சி
றுத்துமூன்றிரேகை யுடனும் அனேகத்துவாரங்களுடனு
ம்உருக்கியதங்கம்போலொளி யடைந்து தோன்றியசிவலி

(எ) யௌ-வது அத்தியாயம் எக

ங்கப்பெருமானையும், அச்சிவலிங்கத்தின்றுவாரத்தில் தூதர்
வாசர், கௌதமர், சதாநந்தர், ததீசி, வசிட்டர் முதலான சிவப
த்தசிகாமணிகளாகிய மகரிஷிகளையுங்கண்டு, மனதில் ஸ்ரீநந்த
மடைந்து, ஆலயத்தைப் பொன்னி னுற்சமைத்து, ஆபரணம்
கொடி-கொடை- விசித்திரவஸ்திரம்-சாமரை, சாந்தாற்றி-
சுவர்னதண்டம்-உபசாரச்சாமரங்கள் - அனேக கங்கிராமங்க
ளத்திரவியங்களுங்கொடுத்து, ஆலயத்திலும் வீதிகளிலுந்திருவி
ளக்கிட்டு, வேதபாராயணத்துடன் உச்சவ நடத்தி, வேதத்
திலுருத்திராத் தியாயத்திற் சொல்லியபடி ஸ்தோத்திரம்ப
ண்ணினான். அப்பொழுது பரமசிவன் பிரசன்னமாகிப் பிரி
யவிரதனே! நீ வரும்பிபதைக்கேட்பாயாகவேன்று திருவாய்
மலர்ந்தருளினார். பிரியவிருதன், சுவாமி! விரதசயாந்தசுகத்
தையடியேனுக்களித்தருளவேண்டுமென அவ்வாறே தந்த
னமென்று பரமசிவன் மறைந்தருளினார்.

கௌ-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

யௌ-வது நாதசன்மாருக்குப் பரமசிவ ன் பிரசன்னமான அத்தியாயம்.

நாதசன்மாவானவர்கலியுகத்தில் வருணச்சிரம தரு
மம், ஆசாரம், அதுட்டானம், சந்தியோபாசனம், காயத்திரிஜெ
பம், ஏகாதிவிரதம், பாதுவாரவிரதம் விட்டவர்களும், சூரியச
ங்கிராந்திகளிற் கர்மாறுஷ்டானஞ்செய்யாதவர்களும், அ
வுபாசனம் விட்டவர்களும், ஸ்மிருதிகளிற் சொல்லியபடி
காலங்களில் உபநயனஞ் செய்யாதவர்களும், நெடுங்கால

எசு பஞ்சந்தி மர்ன்மியம்

மரகக்காயத்திரிஜெபம் விட்டவர்களும், விடியற்காலத்தி
 லெழுந்து சவுசஞ்செய்யாதவர்களும், சுத்தாசமனஞ்செய்
 யாதவர்களும், திக்கறிந்துமலமுத்திரவிசர்க்கஞ் செய்யாத
 வர்களும், விதிப்படி வாய்கொப்பனியாத வர்களுமான மர
 னிடர்கள், சம்சாரமாவிகோட்டானுக்குச் சூரியனாகவும்,
 பாபங்களாகிய வித்தங்களுக்கு அக்கினியாகவும், நரகங்க
 ளாகிய சர்ப்பங்களுக்குக் கருடனாகவுயிருக்கின்ற இந்தப்ப
 ஞ்சுநதஸ்தலத்தையுத்தேசித்துச்சங்கற்பஞ்செய்து கொண்
 டி சிவஸ்துதிசெய்து, வீழ்துதுளிதராக உருத்திராக்ஷந்தரி
 த்து வீட்டை, விட்டுப்புறப்பட்டு மௌனவிரதத்துடன் திரு
 வையாற்றையடைந்து, கால்கைசுத்தம்பண்ணி, ஆசமன
 ஞ்செய்து தர்ப்பாசனத்திலுட்காந்து சங்கற்பஞ்செய்து
 கொண்டு காவேரிஸ்நானஞ்செய்து பவித்திரபாணியராக
 நித்தியகருமங்களைமுடித்துக்ஷைத்திரசிராதத்தீழும்பிதிர் தர்ப்
 பணமுஞ்செய்து திருக்கோவிலுன்வந்து, பஞ்சாக்ஷரசெப
 த்தோடு பரமசிவனைத்தொரிசித்துப் பிரதக்ஷணநமஸ்கரா
 ஸ்தோத்திரங்கள்செய்து, பஞ்சுநதத்தில்வரசஞ்செய்வார்க
 ளையாகில் பாவங்களெல்லாநசித்து மோக்ஷாநந்தத்தைய
 டைவதுசத்தியம். இதுபொய்யானாலென்சிரம் வெடித்து
 ப்போகக்கடவது. மெய்யாகிற் பரமசிவன் இப்பொழுதே
 பிரசன்னமாகக்கடவதென்றார். அப்பொழுது பரமசிவன்
 பிரசன்னமாகி நாதசன்மாவே! நீசொல்லியபரவு மெய்யே
 யன்றிப்பொய்யல்ல; நீ, யெமதவதாஹே; நீ சொல்லியவெ
 ல்லாம் நாம்சொல்லியவையேபென்று மறைந்தருளினார்.
 உத்தசன்மா ஈசுவரவாக்கியத்தைக்கேட்டு நான்ந்தமடைந்

யி-வது அத்தியாயம். ஏடு

து, பஞ்சநதத்திலெழுந்தருளி யிருந்தார்.

யி-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

யி-வது உண்ணத்தகாதபதார்த்த ங்களை உண்டதால்வந்த பாவவி மோசனமுரைத்தவத்தியாயம்.

உள்ளிப்பூண்டு. ஈரவெங்காயம்-கத்தரிக்காய்-முருங்கக்காய்-சுரைக்காய்-பீர்க்கங்காய்-முள்ளங்கி-அத்திக்காய்-மண்ணுப்பு-பன்றி-கழுதை-ஒட்டை-பூனை-காகம் இவைகளினுச்சிஷ்டம், ழாதர்முலைப்பால்-கழுதைப்பால்-பழஞ்சோறு-கன்சம்பந்தமான அன்னம்-எலிப்புழுக்கைவிழுந்த அன்னம்-நகத்தாற்செல்லிய பதார்த்தம்-வேர்வைவிழுந்த அன்னம்-புனற்பாக அன்னம்-தேங்காய்நீர்-கன்றுபோடி-பிப்பத்துநாளேக்கு-கறந்தபால்-கன்றில்லாத பசுவின்பால்-ஒட்டைப்பால்-காரரம்பசுவின்பால்-ஆட்டிப்பால்-யானை குதிரையால்முகர்ந்துதொட்ட பதார்த்தம்-சாதியின்ன்தொட்டபதார்த்தம்-செனைமரண ஆஞ்சர்கள் அன்னம்-மாதவிடாயமரதர்கள் அநுமதிக்கொடுத்துச் சமைக்கப்பட்ட அன்னம்-உபநயனமில்லாதவர்களின்னம்-சந்நியாசியின்னம்-அந்திகனின்னம்-சாதியின்ன் அன்னம்-வேதரத்தியானஞ் செய்யாதவனின்னம்-வேதங்கெட்டவர்களின்னம்-வேதநிந்தனன்னம்-வருணுச்சிஷ்டம் ஆசரம்கூட்டவனின்னம்-ந

ன்றிமறந்தவனன்னம்-பெருவியாழியான னன்னம்-விபசா
 ரஞ்செய்பவ னன்னம்-கோட்சொல்லுதிறவனன்னம்-சிரா
 ததஞ்செய்யாதவனன்னம்-மாமனஞ்சொத்தாற் சாப்பி டப்
 பட்டவனன்னம்-தரித்திர னன்னம்-பெரியோர்களைநிந்திப்ப
 வனன்னம்-தூஷகனன்னம்-கொடியபாவிக ளன்னம்-மூர்
 ககன னன்னம்-மரியாதை யில்லாதவனன்னம்-புரோகிதன்
 னம்-தூர்த்தனன்னம்-சாந்தகுணமில்லாதவனன்னம்-பா
 ஷண்டர்களன்னம்-சூத்திரானன்னம்-பகைவனன்னம்-நாட்
 கரன்னம்-தச்சனன்னம்-வைத்தியன்னம்-உழுதிறவன
 னம்-கூட்டாஞ்சோறு,தாசினன்னம்-வண்ணானன்னம்-க
 த்தியிடித்துச்சேவிப்பவனன்னம்-குஷ்டரோகி அன்னம்-பா
 டக னன்னம்-கொல்லனன்னம்-தட்டானன்னம்-தகாதவர்க
 ளுக்குயரகஞ்செய்துவைத்தவனன்னம்-வட்டிவாங்குகிறவ
 னன்னம், அனாதைகளன்னம்,பாலரன்னம், சித்திரககாரன
 னன்னம்-வேடர்களன்னம்,தேவதூஷகனன்னம்,உச்சிஷ்டா
 னன்னம்-பயந்தவனன்னம்-அழுகிறவனன்னம்-பசிதாகமுள்
 ளவனன்னம்-உலோபரன்னம்-தேவதுரோகனன்னம்-வீழ்
 திருத்திராஷ்ட துவேஷியன்னம்-பாகஸ்தர்களை மோசஞ்
 செய்தவன்னம்-ஊர்ததுவபுண்டரம்போட்டவனன்னம்-
 வெட்டுப்பட்டவனன்னம்-அம்பட்டனன்னம்-குயவனன்ன
 ம-ஊழியக்காரனன்னம்-மாதவிடரய்மாதர், சண்டாளன்,
 ஆசாமில்லாதவன் பார்த்த அன்னம்-வேசிகளன்னம்-பா
 ங்கியரன்னம்இவைகளையுண்டதால் வந்தபாவம்பஞ்சநதத்
 தையடைந்து,காவேரிஸ்நானஞ்செய்து,பஞ்சநதிகவாரை
 ததெரிசித்து,ஜெப்பியேசுவரமண்டபத்திலிருந்து ருத்திரா
 த்தியாயத்திற்சொல்லியழந்திரங்களை-ரிஷி-சந்தக-தேவதை

ஐசுவது அத்தியாயம் ஏள்

அங்கநியாசம் - கரநியாசத்தோடுசெபித்து மாணபரியந்தம்
ங்குஉசித்தரல் நீங்கிமுத்திடடையலாகும்.

யஅ - வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஐசுவது விரசப்பிராமணன்முத்தி யடைந்தஅத்தியாயம்.

பூர்வததிற காஞ்சிதேசத்திற்பிறந்தவிரசனென்னும்பி
ராமணன் தீர்த்தயாததிரைசெய்யப்புறப்பட்டு அனேகதீர்
த்தங்கவிலஸ்நானஞ்செயது பின்காவேரிதீரமடைந்து, ஸ்
நாநுஞ்செயது, ஆங்காங்குள்ள சிவாலயதரிசனஞ் செய்து
திருவையாற்றையடைந்து, தேவோதசமனாகிய பிரணதா
ர்த்திஹாரை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து, திருக்கோவிலைவலம
வந்து கமஸ்கரித்துப் பூசைசெய்து, தெற்குவாயலுக்குமே
லபுறம் பன்னகசாலையொன்றமைத்துத் தன்மனைபாளைய
ரவழைத்ததிலிருந்து இல்லறநடத் திவருகையில் தனுர்மாச
ம்பிறந்தது. பிறந்தவுடன் காவேரியிற் றிரிகால ஸ்ரீனஞ்
செய்து, முப்பதுநாளு முபவாசமிருந்து, உருத்திரஜபத்து
டன் பஞ்சாஷ்டர மந்திரத்தையுஞ்செபித்துத் தினநூறுபிர
தேஷணஞ்கெய்து, மாசார்த்தத்திற்காவேரிஸ்நானஞ்செ
ய்து, சந்தியாவந்தநக் காயத்திரிஜபம்- அபுபாசனம்-பிரம
வெக்கிடம்- சூரிபீரபாசனஞ்செய்து, சிவாலயமடைந்து,
பிரதக்ஷணரமஸ்காரஞ்செய்து, சந்திரிபிஹங்கார்துசுவாமி
ஐபுடேநாக்கி, ததிரிலோசனஞ் தேவதேவா, மதனந்தகாசங்க

எ.அ. பஞ்சநதமான்மீயம்

ரர-அந்தகாரந்தகர- ஓங்காராதிமந்திரசொருபா-அம்பிகர்
பதே, ஈசான-ஜபசித்திகார-திரிசியாதிரிசிய பிரபஞ்சசொ
ருபா, ஞேயஞான ஞானஞ்சொருபா- கருணைக்கடலே-சி
வலோகத்தியாகர-பிரணதார்த்திஹார- சத்தியோசாதாதி
பஞ்சமுகா! என்றுஸ்தோத்திரம்பண்ணி, யடியேனை நர
கலோகங்காணாதவண்ணங் சரத்தருளவேண்டுமென்று தி
யானஞ்செய்தார்.

செய்தவுடன் பரமசிவன் நந்திப்பிருங்கியாதி சிவகண
ங்களுடன் ரிஷபாருடராய்ப் பிரசன்னமாகி விரசனே! உ
ன்னுடையதோத்திரத்தாலுஞ் ஜபத்தாலும் ஆனந்தமடை
ந்தோம்; உன்னிடேயுடத்தைச்சொல்வாயென்றார், அதை
க்கேட்டு விரசன்கவாமி! காஞ்சிதேயத்தனாகியநான் தீர்த்
தயாத்நிரையாக இவ்விடம்வந்தேன்; வந்தயான் திரும்ப அ
ங்கேபோவதற்கு மனமில்லாதவன்; காஞ்சிதேயத்திலிருக்
கின்ற கம்பாநதியை இவ்விடத்திலழைப்பதோடு புத்திரசந்
தானமுமளித்து, மரணபரியந்த மிங்குவுசித்து, மரித்தபின்
முத்தியடையக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்றான். அதை
ப்பரமபதியானவர்கேட்டுப் பூமியினுள்வழியாகக் கம்பாந
தியையழைத்துத் தர்மஸம்வர்த்தனியம்பாள் ஆலயத்தின்
வடக்கில் நிலைபெறச்செய்து, விரசனுக்குத் தெரிவித்தம
றைந்தருளினார். விரசன் கம்பாநதியில்ஸ்நானஞ்செய்து பு
த்திரனடைந்து அப்புத்திரனுக்குப் பிரணதார்த்திகரனென்
றுநாமம்வைத்துச் சிலநாளிருந்துமரணமடைந்து சிவலோ
கமடைந்தான். பின்பிரணதார்த்திகரன் பஞ்சநதத்திலேயே
வசித்து, ஓர்புத்திரனைப்பெற்று, அப்புத்திரனுக்குப் பஞ்ச

உய்-வது அத்தியாயம்* எக

தேசானென்று பெயர்வைத்துச் சிலகாலமிருந்து சிவ
லோகபதியையடைந்தான்.

யுக-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

உய்-வது தத்சிமுதலானமகரிஷிக ள்முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

சிவபத்தசிகாமணிகளும், வீழ்ந்திரந்திராஷ்டாரும்,
வேதவேதாந்தபாரங்கதரும், பஞ்சாஷ்டாஜபமுள்ளவரும்,
ருத்திரபாராயணஞ்செய்பவருமரணத்தீசீமுதலானமகரிஷி
கள் இமயமலைச்சாரவிலிருந்து முத்திஸ்தலம் தெரியத் தபசு
செய்தார்கள்; அப்பேரிழுது பரமசிவன்பிச்சன்னமாரூர்-
ஆனவுடன் மகரிஷிகளெழுந்து நமஸ்காரஞ்செய்து, தே
வதேவா! முத்திசாதனமாயுள்ள சிவஸ்தலத்தைத்திருவாய்
மலர்ந்தருளவேண்டுமென்றார்கள். அதற்குப்பரமசிவன் எ
தாசத்தி தன தானத்தால்சம்சாரநாசஞ்செய்யத்தக்கதும், யா
கம்-தபசுஜபம் சித்திக்கத்தக்கதும், கௌதமர்-தூர்வாசர்-
சுதாநந்தர்முதலானமகரிஷிகளும், பிரமவிஷ்ணுக்களும்,
யக்ஷகின்னரகிம்புருடவித்தியாதா-கந்தர்வ-சித்தலாத்திய
சாரண-அப்சரகமுதலானவர்களுந்தவசித்தியடைந்த பஞ்
சுநதஸ்தலத்தையடைவீர்களாயின்தவசித்தியடைந்து முத்தி
ய லீடயலமென்றுசொல்லி மறைந்தருளினார். உட்னேம
கரிஷிகன் இமயபருவதச்சாரலவிட்டுப் பஞ்சகதத்தைய
டைந்து, காவேரிநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து, ஜாபாலஉப

அயி

பஞ்சநதமான்மியம்

நிஷத்திற்சொல்லியபடி வீபூதிருத்திராக்ஷர் தரித்து ஆஸையம் வந்துஜப்பியேசுவர மண்டபத்தில் நூறுவருஷகாலமிருந்து, சிவபூஜாதூரந்தரர்களாகத்தவம்செய்தார்கள். அப்பொழுதுபரமசிவன் பிரசன்னமாகிவந்தார். வந்தவரைமகரிஷிகள்நமஸ்கரித்ததுப் பரமபதியைநோக்கித் தோத்திரமபண்ணினார்கள். சிவபெருமான் மகரிஷிகளே! யுங்கள்தவத்தாலானந்தமடைந்தோம். மற்றஸ்தலத்திலனேககோடிகற்பகாலமிருந்துதவசுசெய்தாலுஞ்சித்தியாவதில்லை; இந்நிஸ்தலத்திற்கணப்பொழுது தவசுசெய்தாற் போதுமானது, அப்படிக்கிலலாமல் நூறுவருஷகாலமிருந்து தவஞ்செய்தமையால் நீங்கள்மோக்ஷ மடைவதற்கையமில்லை யென்று சொல்லிமறைந்தருளினார். அதன்பின் மகரிஷிகள் அனேக காலமவசிடத்துச் சித்திமுத்தி யடைந்தார்கள்.

உய - வது அ த் தி ய ர ய ம்

மு ற் றி ற று .

உக-வது பரமசிவனுக்குப்பிரணதார்
த்திஹரரென்றுபேர்வந்ததற்குக்
காரணமுரைத்த அத்தியாயம்.

கிருதயுகத்தில் எல்லாச்சாஸ்திரங்களையுங் கற்றவனுஞ்சகலமந்திரார்த்தங்களுந் தெரிந்தவனும், வேதாதுஷ்டாணந்தவருதவனுமான சிவசன்மனென்ற பிராமணன்க்ஷயரோகத்தாற்பீடிக்கப்பட்டோர் கர்மகாண்ட விதிப்படிஅனேகதருமங்களைச்செய்தும், நிவர்த்தியாகாமல் பிசுந்தவிசைந்

துடன் பஞ்சநதஸ்தலமடைந்து, கௌதமநந்தனரான சதாநந்தரைக்கண்டு, நமஸ்கரித்துச் சுவாமி! நான்வெகுநாளாக விபரத்யாபால்வாதனைபடைந்து, கர்மகாண்டவிதிப்படியானே கதர்மங்கள்செய்தும், நிவர்த்தியாகவில்லை. தேவரீரேன்மேற்கிருபைசெய்து, இதற்கேரர்நிவர்த்திசொல்லவேண்டுமென்றான். சதாநந்தர் ஞானதிருஷ்டியாலிவன் பூர்வகர்மத்தைத்தெரிந்து, சிவசன்மனே! நீ பூர்வசன்மத்திற்குரிய கிரகணபுண்ணியகாலத்தில் ஒருவண்டிதானியந்தானஞ்செய்கிறேனென்றோர் பிராமணனுக்குச் சொல்லிப்பின்கொடாததனும் பிர்மகத்திபாவத்தோடொப்பான இந்தக்ஷயரோகம்வந்தது. இதுமூன்றுசன்மம்விடாது ஆகையாலிப்பொழுதே கிவராதனமும், தினமொன்றுக்குப்பிரணவத்துடன்பதினாயிரம் பஞ்சாஷ்டசெபமும், வீதிப்பிரதக்ஷிணனாகும், ஆயிரநமஸ்காரமும், இந்தக்ஷத்திரததினீசெய்தால், விபரதீங்குமென்றுசொல்லியருளினார். சிவசன்மன்தன்குருவாகிய சதாநந்தர்சொல்லியவாறேயோர்மாதஞ்செய்து, கடைசிராளிராத்திரி நித்திரைசெய்கின்ற சிவசன்மனருகிற்சிவபெருமான் சர்வியாசியாகவந்து, கையிலிப்பூதியெடுத்துச் சீரகமுதற்கால்வரையிலுந்தடவி திருவடிதீகைசெய்து, மறைந்தருளினார். சிவசன்மாவிப்பூதிடையுங்காலத்திலறியாமல் தீகைசெய்யுங்காலத்தில் விழித்தெழுந்து, தன்றேகம்ரோகமில்லாமற் தங்கம்போலிருப்பதைக்கண்டு, ஆச்சரியமடைந்துவந்தவர்பரமசிவனையென்றுதெளிந்து, ஆலயமடைந்து, வேதங்கனாலும்ஸ்மிருதிபுராணங்களாலுந்தோத்திரஞ்செய்து, பிரணதார்த்திகரனே! பென்முன்வரவேண்டுமென்றான். உடனேபரமசி

அஉ பஞ்சநதமான்மியம்.

வன்பிரசன்னமாகிச் சிவசன்மனே! சென்றஇரவுச்சந்தியா
சிவோடமரகவந்து, விழுதிதடவித்திருவடிநீக்கைசெய்தது
நாமே; உன்னாற்பிரணதார்த்திகரனென்றழைத்த பெயரை
யிந்தஸ்தலத்தில் யாந்தரித்துஅந்தநாமத்தினால்நம்மையழை
க்கின்றவர்கள்பாபநாசஞ்செய்வோம். நீ யிந்தஸ்தலத்திற்கு
னேவசிப்பாயென்று சொல்லிமறைந்தருளினார். அதன்பி
ன்சிவசன்மாதிருவையாற்றிலேயே டெடுங்காலமிருந்து, ம
ரணமடைந்து, சிவலோகமடைந்தான்.

உஉ-வது அ த் தி ய ர ய ம் ,

மு த் தி த் து .

உஉ-வது சர்வவிஜயனைவதைத்த அத்தியாயம்.

இரணியாகூரன் பேரனும், பிரகலாதன்புத்திரனுமா
னசர்வவிஜயனென்னுமகூரன் தான் எல்லாவுலகத்திற்குமதி
பதியாகவேண்டுமென்று, இமயபருவதச்சார விலிருந்து பிர
மதேவனைகோக்கித்தவஞ்செய்தான். பிரமதேவன் அவன்
றவத்திற்கிரங்கி அம்சாருடனாகப்பிரசன்னமானார். உட
னையவ்வகரனெழுந்து நமஸ்கரித்துகின்று சுவாமி! பதினா
ன்குலங்களிலுமுள்ளவர்களாலும்கானமஜயமடையாதவரந்
தரவேண்டுமென்றான். அவ்வாதேதந்தோமென்று செரீல்
லிப்பிரமதேவன் மறைந்தார். உடனே யிமயபருவத்தை
விட்டுத்தன்னகரத்தையடைந்து, சொர்க்கலோகத்தை செ

பிக்கவேண்டுமென்று தன்மந்திரிகளுடனாலோ சித்துப்பதி
 னாயிரலக்ஷம்யானை, கோடிலக்ஷங்குதிரை, கோடிலக்ஷந்
 தேர், கோடிலக்ஷம்பதாதியுடன் புறப்பட்டு இந்நிரலோகம
 டைந்து காண்குவாயிலும்வளேந்துகொண்டார்கள். அதை
 பிந்திரனறிந்து தன்சேனைகளுடன் யுத்தத்திற்குவந்திருந்
 தச்சேனையுங்கலந்து போர்செய்யும்வேரது, சர்வவிஜயன்
 குந்தாயுதமெடுத்துத் தேவர்கூட்டத்திற்குட்புகுந்து, அடி
 த்தான். அதற்குற்றாமற்றேவர்கள் இந்நிரைநோக்கி மு
 றையிட்டார்கள். இந்நிரைஅக்கினியைநோக்கி அக்கினி
 தேவா! நீ சீக்கிரங்கவசம்பூண்டு, இரதமேறிச்சென்று, சர்
 வவிஜயனைவீஜயஞ்செய்து, வருவாயென்றுசொல்லினான்.
 உடனே அக்கினிதேவன் இரதமேறியுத்தகனத்திற்கென்று
 குலாயுதத்தைபெடுத்துப் பதினாயிரமசூரர்களைக்கொன்று
 சர்வவிஜயனுக்குகொடுப்போகும்பொழுது, சர்வவிஜயன் க
 ண்டொருகதாயுதத்தைபெடுத்து, அக்கினிதேவன்மேலேறி
 ருக்கினான். தாக்கினவுடன் அக்கினிதேவன் வாயால்ரத்தத்
 தைக்கக்கொண்டு, பூமியில்விழுந்து மரணமூர்ச்சையை
 டைந்தான். உடனேயசுரன் தேவர்கூட்டத்துட்புகுந்துதர்
 க்கினான்; அதைச்சகிக்கமுடியாமற் தேவர்கள்முறையிட்ட
 டார்கள். அதையிந்திரன்கேட்டுவாயுவைநோக்கிநீ அசுரனை
 ச்சம்மாரஞ்செய்துவாவென்றான். வாயுதேவன்ஊழிக்காற்
 றைப்போற்போர்களைத்தினுட்புகுந்து, ஐயாயிரம்அசுரர்க
 ளைக்கொன்றுகிரிசின்மையத்தில் அசுரன்வாயுவைச்சத்தி
 யாயுதத்தாலடிக்க, வாயுதேவன்மறைந்தோடிப்போய்விட்
 டான்; அதன்பின்மனையனுப்பினான்.

எமன்புகுந்துயுத்தம்பண்ணுங்காலே அசுரன் இருப்பு
லக்கையைச் சுழற்றியடிக்க அதற்காற்றாமல் எமனோடி
யொளித்தான். அதன்பின் வருணனையனுப்பினான்.

வருணன்வந்துயுத்தஞ் செய்யும்பொழுது அசுரனபரி
கரயுத்தரலடிக்க அதற்காற்றாமற் சமுதகிரத்துனோடி
யொளித்தான். அதன்பின் இந்திரன். குபேரன், அஷ்டவ
சுக்கள், சததமருததுக்கள், கெந்தருவர் முதலானானேகா
களைக்கூட்டமாகவனுப்ப அவர்கள்வந்து யுத்தத்தினுட்புகு
ந்து யுத்தம்பண்ணுகையில் அசுரன் தன்சேனைகுறைவதை
ககண்டு, அதிகககோபத்துடன் உலக்கையைக்கையிலெடுத
துக்கிறுகிறென்று சுழற்றியடித்தான். அதைப்பொறுக்க
முடியாமல் வந்தவராகத் திசைகள்தோறு மோடியொளித
தார்கள்; பின்தேவேந்திரன் ஏகனாகிற்பதை யசுரன்கண்
டு இந்திரன் சமீபத்திற் போயினான். ஷோனவுடன் இந்திரன்
வச்சிரபாணியாக அயிராவதத்திலேநிபனேகமகார்களைக்
கொன்று, தன்கையிலிருந்த வச்சிராயுத்ததாலஅசுரன்றலை
யிலடித்தான். அந்தஅடியினால் சர்வவிஜயன் இரண்டுநா
ழிகைபளவு மூர்ச்சையைடைந்து பூமியிற்கிடந்து பின்னெ
ழுந்துகையைமடித்து இந்திரன்மார்பிற்குத்தினான். குததி
னவுடன் இந்திரன்யானையினின்றங் கீழேவிழுந்து காயம
டைந்து மூர்ச்சையையடைந்தான். அத்தருணத்தில் ஷாத
லி மாயையால்மறைத்து இந்திரனைத்தூக்கிக்கொண்டு அ
மராவதிபடைந்தான். அப்பொழுதே சர்வவிஜயன் அம
ராவதிப்பட்டணத்துட்புகுந்து, தேவமாதர்களைச்சினையி
டிப்பதோடு காமதேனு கற்பகவிருஷமுதலான இந்திர
ன்செல்வங்களை பெல்லாங் கொள்ளையடித்துக்கொண்டு

(அ) ௨௨-வது அத்தியாயம். அநு

தன்னகரமாகிய இரணியபுரத்தையடைந்தான். இந்திரன் இறந்தவர்கள் பேராக இருந்தவர்களோடு சததிய வுலகத்தைய டையத்தேவருலகம்பாவருலகமாயிற்று. சததிய லோகத்தை யடைந்த இந்திரன், தக்ஷப் பிரசாபதி-நாரதர் - சனகர்-சனர் தனர்-சனர்க்குமாரர்-சனச்சுசாதர் முதலான யோகிகள் சூழ் ச்சரஸ்வதி சமேதராகவீற்றிருந்த சகலலோக சிருஷ்டிகர் ததாவாகிய பிரமதேவரைக்கண்டு நமஸ்கரித்தேழுந்து நி ன்று சுவாமிகமலயோனியே ! பிரகலாதன்புத்தி னுண் டர் வவிஜயன் தாங்கள் கொடுத்த வரத்தின்பலத்தால் மிகுந்த கருவங்கொண்டு, தேவர்கள் - பிராமணர்கள் - மகரிஷிக ள் முதலான பெரியோர்களுக்கஞ்சுகிக்கமுடியாதவிடிகளுண் செய்வதுந்தவிர என்னையும் அமராவதிப்பட்டணத்தைவிட் டிததுரத்திவிட்டான்; நான் வசிப்பதற்கோவிடமில்லை, யடி யேனையிரக்ஷித்தருள வேண்டுமென்றான். அதைக்கேட் டபிரமதேவர் இத்திரன்முதலான தேவர்களைப்பார்த்து பூ மியிற் பஞ்சநதமென்கின்ற சிவசேஷத்திரமிருக்கின்றது. அதில்வசிப்பவர்களுக்கஞ்சர்வசததுருநாசமும், சகலரோக நிவாரணமும், சம்சாரநிவர்த்தியும், சென்னமாண பயக்கி லேசநாசமுமுண்டாகும். அன்றியும்பிரமசிவன்காலபைரவ ரீரற்றுஷ்டநிகிரகஞ்செய்கின்றார். அசுரர், திராஷ்டர், பிசாசு, துஷ்டக்கிரகங்களும், அந்தவிடத்திலணுகக் கூடா து. ஆகையால், அந்தசேஷத்திரத்திலதேவரோடு நீ வசிப் பாயேல் அதையறிந்துசர்வவிஜயன் அங்குவந்து அஞ்சா யுஞ்செய்வான். அப்பொழுது காலபைரவரால் மரணத் தையடைவானென்றுகொல்லினார். கொன்னவுடன் இந் திரன்மேவரோடு திருவையாற்றையடைந்து, சிவபூஜாது

அசு பஞ்சநதமான்மியம்

ஈந்தாகுபுநீருத்திரத்தால் ஸதேதேத்திரம் பண்ணினான். ப
 ரமசிவன்பிரசன்னமாகி இத்திரனே ! கீ பம்மடையாதே இ
 ந்தஸ்தலத்தில் பரவிகளாகியவிருஷங்களுக்குக் கோடெறி
 யாகநமதுகங்கரானுகாலபரவாரிருக்கிறார். அவராச்சர்
 வலிஜயன் மரணமடைவான். என்றுசொல்லிமறைத்தரு
 ளினார். பிரமதேவர்-இத்திரன், பஞ்சநதத்தைபடைத்தபின்
 நாரதரைநோக்கி நாரதரே! நீர்தீர்த்தயாத்திரைக்குப்பேர
 வதுபொற்பூமியையடைந்து, சர்வலிஜயனைக்கண்டு, இந்
 திரன்பஞ்சநதத்திலிருக்கிறானெனசொல்லி, அந்தவிடத்திற்
 குசர்வலிஜயன்போகும்படிசெய்துவாராமென்றார். அவ்
 வண்ணபேநாரதர்பூமியில்வந்து, அனேகதெய்வநதிகளி
 ல்ஸ்நானஞ்செய்து, திருவையாற்றையடைந்து, காவேரி
 ஸ்நானஞ்செய்து, ஆலயத்துட்புகுந்து, பரமசிவனைத்தெரி
 சித்து, ஸ்தோத்திரம்பண்ணினார். அப்பொழுதுபரமசிவ
 ன்பிரசன்னமாகி நாரதரே! உமக்குவேண்டியவாங்களைப்
 பெற்றுக்கொள்ளுமென்றார். நாரதர் ஐயனே! தேவரீர்பா
 த்தெரிசனத்தையன்றி யடியேனுக்குவேறென்றும்தேவன்
 டெவதில்லையெனப் பரமசிவன்மறைத்தருளினார். நாரத
 ர்திருக்கோயிலேவிட்டு வெளியில்வந்து, திருப்பழணத்தை
 யுத்தேசித்துப்போகுந்தருணத்தில் இத்திரன்நாரதரைக்க
 ண்டிநாரதரே! அசுராற்சொர்க்கத்தைவிட்டுப் பூமியில்வா
 சஞ்செய்வதெப்பொழுது கீங்குமென்று கேட்க நாரதர் ப
 பப்படாதேவிரையில் அசுர்கள் நாசமடைவார்களென்று
 சொல்லித்திருப்பழணத்தைபடைந்து, ஆபத்தகாயசைத்
 தெரிசித்து' த்திருச்சேற்றுத்துறையையடைந்து, ஒதனே
 ஸ்வாரைத்தெரிசித்து, த்திருவேதிருடியடைத்து' ஆதிவே

உஉ-வது அத்தியாயம். அள

தேசவாரைத்தெரிசித்து, திருக்கண்டியூரை யடைந்து, ண்டஸ்வரரைத்தெரிசித்து, த்திருப்பூந்துருத்தியை யடை து.புஷ்பவனேசுவாரைத் தெரிசித்து, த்திருநெய்த்தானம டைந்து, கிருத்தானேஸ்வரரைத் தெரிசித்து, த்திருவானைக் காவையடைந்து, செம்புநாதரைத்தெரிசித்து, த்திருசிராம லையையடைந்து, தரபுமானவரைத்தெரிசித்து, க்ஷிழக் கேதிரும்பிச்சுவரமிமலையையடைந்து, ஸ்வாமிநாதரைத் தெரிசித்து, சும்பகோணமடைந்து, சும்பேஸ்வரரையும் உ மாபாகேசுவரையுஞ்சோமநாதரையுந்தெரிசித்து, மத்தி பரர்ச்சுனத்தையடைந்து, மகாலிங்கேஸ்வரரைத்தெரிசித் து, இராமேஸ்வரர்தெரிசிக்கவேண்டுமென்று. இராமேஸ் வரத்துக்குச்சமீபத்தில் போகையில் சர்வவிஜயனைக் கண்டு தான் அவனருகுபோய், சர்வவிஜயனே! நீ எங்குபோகின் றாயென்று கேட்டார். கேட்டவுடன் நாரதரை மஸ்கரித் து, என்சத்துருவாயி இந்நிரானே தேவர்களை யுந்தேடிப் போகின்றேனென்று சொல்லினான். அதைக்கேட்டு நாரத ர்சிரித்துத்தேவர்களை திருவைபாற்றிற் கால்பைரவர்காவ லால் நிர்ப்பயங்கராக வசிக்கின்றார்கள். நீயவ்விடம்போ னானனைக்கண்டு, கால்பைரவர் ஓடிப்போவார். கீட்கிர மங்குபோவாயென்று சொல்லிவிநாமநாதரைத்தெரிசித் து, அசுரன்பஞ்சுநத்தையடைவதற்குமுன் தான் பஞ்சுந தத்தையடைந்து, பரமசிவனை ஸ்தோத்திரத்தாற் பிரத்திய ஷ்டமாகவரவழைத்து, ஸ்வாமி! சர்வவிஜயன் இவ்விடத்திற் தேவர்களிருக்கிறார்களென்று மிகுந்தகோபத்துடன் வருகி றான். அவனைக்கொன்று தேவர்களைக்காத்தருள் வேண்டு மென்றார். பரமசிவன் நாராதரே! உம்முடைய வேண்டிதலி ன்படியவனைக் கொன்று, தேவர்களைக்காத்தருள்வோமெ

ஐந்துசொல்லி,க்காலபரவரையழைத்து, ப்ரைவரவோ! சர்
வ்விஜயனென்னுமசரன் தேவாகளோக கொல்லஇருவரு
கின்றான். அவனைக்கொன்று தேவர்களைக்காததருளவே
ன்றிமென்று சொல்லிமறைந்தாரா. அதன்பின், சர்வவிஜய
ன்ஜலக்ஷங்கோடிசேனையுடன் திருவைவர்றை படைந்து
தூலபக்கமுர்வனைந்து, அனைக பாணங்களைப்பெடுத்துத்
தேவர்கள்மேலும் பிராமணுள்மேலும் ரிஷிகள்மேலும் வ
ருஷித்தான். அதைப்பொறுக்கமுடிபாமற் காலபரவரை
நோக்கிமுறையிட்டார்கள். காலபரவரவர்குலாயுதத்தைக்
கையிலெடுத்திச் சுழற்றியசுரர்சேனைமேல்வீசினார். குல
மசனது அசுரர்சேனையுட்புகுந்து இரண்டிகழகைக்குள் சர்
வவிஜயனோடிசேனைகளையுங் கொன்றுதிரும்பியது. அதன்
பின் இந்திரன் பரமசிவனைவணங்கி விடைபெற்றுத் தேவர்
களோடு அமராவதிப்பட்டணமடைந்து, வாழ்ந்திருந்தான்

உரு-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உரு-வது சுசிகரப்பிராமணனுக்குக்க
விநீங்கியதையுரைத்த அத்தியாயம்.

அனவததியாதேவி நாதசன்மாவை வணங்கிச் சுவா
மி!க்ஷியின்பாவததையும் அதைநாசஞ்செய்யும் விதத்தை
நீஞ்சொல்லியருள வேண்டுமென்றுகேட்க, நாதசன்மாபெ
ண்ணே!நாலாவது யுகமாகியகலியுகத்திற்கோடி ஜனங்களி

உரு-வது அத்தியாயம், அக

லொருவன் தருமவானாகி, ஆபாச தருமங்களைச் செய்தலு
 யிரத்திலொருவன் அபுபாசனம் சந்திப்பாவந்தனம் வேதாந்
 தியயனஞ்செய்தல், தருமவானைக் கண்டருயைப்படுதல், வி
 ரதம், ஆசாரம் எக்கியம், குளம் வெட்டல் இவைகள் விதித்தல்,
 பொருமை, டம்பரிமித்தமாசாரமாயிருத்தல், கொஞ்சம்வே
 தசாஸ்திரங்கற்றுகருவத்தாற்பாவஞ்செய்தல், கோட்சொல்
 லல், காரியமுடியுமளவும்கினைகளுகவும் பந்துவாகவும்ருதத
 ல்மாதர்முயகலிவாசை, சிராததம்விடுதல், பிதூர்துரோகம், புத்
 திர துரோகம், மனையான் துரோகம், நாயகன் துரோகம், கு
 ருத்துரோகம், சிவத்துரோகம், நம்பிக்கைததுரோகம், இர
 ண்டாசௌசம்விதித்தல். பிராமணர்குத்திராகட்குத்தாசராகு
 தல், குதிரை, யானை ரதமுடையவன், கத்திரியன், சண்டா
 ளன். குதகன், திரமாதா, குததிரன், சாதி கெட்டவன் இவாக
 ளைத் தொட்டு ஸநாநஞ்செய்யாதுருததல், சுவகு சக்கரத்தாற்
 குடுபடுதல், சுவகுசக்கரசு சினன முடையவர்களுடன் கலந்து
 விவாகஞ்செய்தல், அவாகளுடன் கூடி அத்தியயனஞ்செய்த
 ல், நான் றுனுயர்ந்தவனென்று சொல்லல், அதர்ம இசையா
 ல், அற்பாயுளாக மரணமடைதல், நான். தவருணத்தா ருஞ்ச
 றகரசாதிடாதல், காமக்குரோத அகங்காரத்தால்வயிராடை
 நதுபிறர்க்குவருத்தஞ்செய்தல், உததமர்கன்நீசராகுதல், நீசர்
 கன் உத்தமராகுதல், அரசர்க்கு திரவிய ஆசையடைந்த தருமம்
 செய்வதுபோற் தருமத்திரவிதகூத க்கவர்தல், அபகாரஞ்
 செய்துபிறர்க்குக் கெடுதி விளைப்பவரோடு கலந்திருததல், ஆ
 சார மில்லாதவனையும், வேதங் கற்காதவனையும், சிராதத
 திதிற்பிராமணனாகவைத்தல், "சிஷ்டப்பிராமணனுக்குக்
 டுகாடாதிருத்தல், குலமாதர்கள் வேசிகளைப்போல் அலங்கரி
 ததுக்கொள்ளல், ஓஷத்யற்படலதனதக்கொடுத்தல், மேசுஞ்

சுருக்கமாகவருஷித்தல், பால்நிமித்தமாகப்புகவைப்பரலன
 ம்செய்தல், நதிநீரங்களிற்பயிரிடுதல், தருமத்திற்கும், மூடாக
 னுக்கும், சாதுக்களுக்கும், வீதவைகளுக்கும், பாலர்களுந்
 கும் அபகாரஞ்செய்து நிரவியஞ்சம்பாதித்தல்; டம்பநிமித்த
 ம்பிநிர்எக்கியமுதற் பஞ்சுளக்கியங்களும் சோமாதியாகக்க
 னுஞ்செய்து உபரத்திரற்குத்தானங்கொடுததல்; சவுசம், ஸ்
 ரணம்விதிப்படி செய்பாதிருத்தல், அகாலத்திற்கருமஞ்செ
 ய்தல், குயுக்கிபால்வேதநிந்தனை விப்பிரகிந்தனைஎதிநிந்தனை
 பதிவிரதா நிந்தனை, பரமசிவனிடத்திற் பக்தியில்லாமல்
 காட்டேரி, கருப்பன், முதலான துர்த்தேவரிடத்திற் பக்தி
 செய்தல், தேவார்ச்சனைபண்ணுகிறவரைப்பரிசாகாஞ்செய்
 தல், இராஜசேவகர்கள் நிரவியநிமித்தம் பிராமணனைவாதை
 ப்படுத்தல், தானம், எக்கியம், செபம் இவைகளால்வருப்பல
 னைவிற்றல் சண்டானரிடத்தில் வாங்கியுண்ணல், சூத்திரா
 ன்னம்புகித்தல், தாசி-வீதவையிவர்களுடன் புணர்தல், கலி
 யுகமுதற்பாகத்தில் மாதர்களுக்கணவனைநிந்தித்தல், நாலாம்பா
 கத்திற்கடவுளை மறத்தல் முதலானகெடுதிகளுண்டாகும். இ
 ந்தக்கலியுகத்திலாதிகாலத்தில் வேதவேதாங்க பாரங்கதனு
 ம், தர்மசாஸ்திரமர்மத்தையறிந்தவனும், வருணசமதரும
 ந்தவருதவனுஞ்சிவத்தியானத்துடன் சிவபூஜாதூந்தானு
 ம், விபூதிருத்திராக்ஷதானம், பாவமில்லாதவனுமானசுகிகா
 னென்னும்பிராமணன்கிருஷ்ணன் லைகுந்தமடைந்தபின்
 கலிவாதையதிகரி த்தெந்தவிடங்களிலும் பாவிசனாகவிருப்
 பதைக்கண்டு இந்தியுகதர்மம் நம்மையும்பற்றி கரகமடை
 ய்ச்செய்யு மென்று உயந்துபரமசிவனைச் சரணமடைவேர
 மென்று தன்னிடம் விட்டுத் தீர்த்தபாத்திரை செய்துவரு

ங்காலத்திற்றனக்குப் பின்னாகக்கலிபுருஷன் கருகிறத்தைப்
டையவனு ய்க்கையிற்சுத்திபிடித்துக்கொண்டுதன்னையதன்
டுவனதக்கண்டுபயந்துபஞ்சாஷ்டாமந்திரத்தைச்செயித்தான்

அந்தஜெபசத்தத்தைக்கேட்டுக்கலிபுருஷன்மறைந்
தான். மறைந்தவுடன் இன்னுமவனம்மைத் தொடர்ந்து வ
ருவானென்று ஒருவிருஷத்தினடியி லுட்காந்து திரும்பி
ப்பார்த்தான். பார்த்தபொழுது நெடுந்தூரத்திற் கலிபுருஷ
ன்வருவதைக் கண்டிமேலிழுந்துமூர்ச்சையடைந்து தெ
ளிந்துமுன்பஞ்சாஷ்டாமந்திரத்தால்மறைந்தவன் இப்பொ
ழுதுகண்ணுக்குத்தோன்றுகின்றான். இன்னுமந்தப்பஞ்சா
ஷ்டாமந்திரத்தையேசெயிப்போமென்றுதியானத்துடன்செ
யிக்கக்கலிபுருஷனைக்காண னானான். அப்பொழுதுஆகாயத்
தில்ஒலிராமணனே! கலிபுருஷனுன்னைப்பிடிக்கவருகிறான்.
அன்றியும்பஞ்சநதேவீத்திரந்தவிர மற்மெல்லாவிடங்களி
லும்கலிபுருஷன் வியாபித்திருக்கின்றான். ஆகையால்நீகேக்
கிரத்திற்பஞ்சநதத்தை யடைவாயென்று அசுரீரி யுண்டான
து. உடனே பஞ்சாஷ்டாசெபத்துடன் பஞ்சநதத்தை
யடைந்து திரிகாலம் காவேரிஸ்நாகஞ்செய்து வேதமாதா
வாகியகரயத்திரி மந்திரத்தை ஆபிரத்தெட்டுருச் செயிப்ப
தோடுபஞ்சாஷ்டாமந்திரமுஞ் செயித்து பிரதேஷண நம
ஸ்காரத்துடன் பஞ்சதேவரைத்தெரிசித்து ருத்திராமந்திரத் து
டன் ருத்திராபிஷேகஞ் செய்துசதா ருத்திராமந்திரத் தாம்
றோத்திரம்பண்ணினான். பரமசிவன்பிரசன்னமானார். சுசி
கரணமஸ்கரித்தேழுந்துகின்று சுவாமி! என்னைக்கலியனு
கரதுகாத்தருணவேண்டுமென்றான். சுசிகரணே! பெம்மிடத்
திலுள்ளபயத்தாற்கலிபுருஷனின்தஸ்தலத்தில் வரமாட்டான்

அந்தப்பயமுனக்கில்லை. ஐப்பியேசுரபதி, பஞ்சநதீசர், பிரணதார்த்திகரர்! வென்றுநீசெயித்தரற்றுர்ச்சொர்ப்பணம்துஷ்டக்கிரகம், பூதப்பிரேதப்பிசாசம், விஷம் ஆபிசாரம், தாரித்திரம், துக்கமிவைகள் நரசமாகும். அர்த்தோதயம் மகோதயம் சூரியசந்திர கிரகணம் இந்தநாட்களில் பஞ்சநதகாவேரிஸ்நாநஞ்செய்பவர்கள் பரதிரவியாபகரம். இம்சைபரதாரகமனம் முதலான காயிக்பாதகத்தையும்; கோட்சொல்லல், மாறுபடப்பேசல், குரூரமாகச் சொல்லல், ஆனவாசிக்பாதகத்தையும்; பரதிரவியதகியானம், பிறருக்கு நஷ்டததையெண்ணல், வீணகங்காரப்படுத்தல், ஆனமானசிக்பாதகத்தையும் போக்கி க்கோடி கோதானஞ் செயதபலத்தையடைவார்கள். அன்றியுங்காவேரி ஸ்நானங் கங்காநதியிலு நூறுபங்கு அதிகப்பலததையுஞ் சமுததபூமிதானபலத்தையுங்கொடுக்கின்றது. பஞ்சநதேக்ஷத்திரத்திலிஸ்திரம் தானியம், இரணியம், இவைமுதலாகிய தானங்கள் செர்தீவர்கள், ஆயுர்விருத்தி துநதானியசம்பத்துபுத்திரபெனத்தீர்சம்புத்தராக அனேகசௌகரியத்தையடைந்து, பரத்திற்சிவலோகசாயுச்சியத்தை யடைவார்கள். வித்தியாதவசு வீரதமுள்ள பிராமணன் புண்ணியகாலங்களில் தானபாததிரனாவான். மகரசங்கிராந்திமுதலாகிய புண்ணியகாலங்களிற்காவேரிஸ்நானஞ்செய்து, கம்மை தெரிசித்தவர்கள் மோக்ஷமடைவதுசத்தியம்; ஆதலால் நீயிந்தஸ்தலத்தில்வசித்துப் புண்ணியகாலங்களில் காவேரிஸ்நானஞ்செய்து, கம்மைத் தெரிசித்தால் மோக்ஷமடைவாயென்று பரமசிவன் சொல்லிமறைந்தருளினார். அவ்வண்ணமே சுகிகரன்மரண டியிந்தந்திருவை யாற்றியில்வசித்துமோக்ஷமடைந்தான்.

உரு-வ து அ த் தி ய ர ய ம

மு ற் றி ற் று

தருமநாசன் சாருபபதவியை

யடைந்த அத்தியாயம் .

நீரேதாயுகததிந்கோதாவிரிதீரததில் முற்கலவம் சத்திப்பிறந்ததாமநாசனென்றபிரமணன்வருணசசிரம தம்மதைவிட்டு, விலககானகாரியங்களைச் செயதுவந்தான். அவனுக்குததர்மசாருபியாகவேர்புத்திரன்பிறந்தான். அப்புத்திரனுக்குத் தருமசேதுவேன்று பெயரிட்டுச் சரதகர் மமுதல் உபநயனபரியந்தம்வேறூர்பிரமணனாற்செய்வி தது, விவாகமுஞ்செய்விததான். பின்தருமசேதுபண்ணிய கீர்த்தியென்றுமீபிதூர்க்கடன்விடீமாசனென்றும் பிரசித்திய டைந்தான். அக்காலத்திலவன் தந்தையாகிய தருமநாசன் ம கோதரவியாதிபாற்பீடிக்கப்பட்டுத் தரன்சீககிரததில்மரண மடைவேனென்று நிச்சயிதது, ப்புத்திரனை யழைத்துதத ருமசேதுவே! நான்செனனமுதல்வருணசசிரம தரும த்னை விட்டுப் பாவத்தொழிற் களிற் பிரவேசித்துப் பாவஞ்செய தமைபால்; நரகமடைவேனென்றென்னிருதடம் நடுங்குகி ன்றது. நான்நரகமடையாமற்செயவதுன்கடமையென்ற னன். அதைக்கேட்டதருமசேது ஐயா! பூர்வததிற்பிதூர்வா க்கியத்தாற் பரசுராமன் தன்னுயைக்கொன்றா. இராமன் காட்டையடைந்தார். யயாதிச்சக்கரவர்த்தியின் வயோதிகத் தைஅவன்புத்திரனாகியபூருமகாராஜாவாங்கிக்கொண்டு தன் யௌவனத்தைத் தந்தைக்களித்தான். பீஷ்மர் தன்றந்தை சந்தனுமகாராஜா மச்சகந்தியைக்கலியாணஞ்செய்து, சுக த்தையடையும்பொருட்டுத் தரன்பிரமசரிபததை யடைந்தா ர். ஆதலாற்றந்தைவாக்கிய பரிபாலனஞ்செய்யவேண்டிய து புத்திரர்கடமைதான்; நான்செய்யவே ஸ்டியதைச்சொல்

கவேண்டுமென்றான். தருமநாசன் புத்திரன்சொல்லியதிற்
 சந்தோஷமடைந்து, தருமசேதுவே ! நான் பரணமடைந்த
 பின் என்னுடைய அஸ்திகளோ யெல்லாவற்றையும் தூரமசே
 துவில் ஸ்தாபனம்பண்ணினால் எனக்குத்தம் சென்மங்கி
 டைக்குமென்றான். தருமசேது தந்தைசந்தோஷிக்க அவ்
 வாறே செய்கிறேனென்று சொன்னான். சிலநாட்கென்ற.
 பின் மகோதரவியாதியாற் தருமநாசன் மரணமடைந்தான்
 அவன்மனையாரும் அனுமரணமடைந்தாள். தருமசேது
 தாய் தந்தையிருவரையும் தகனம்பண்ணி, அந்தியேஷ்டிமு
 தல் சவுண்டிகரணபரியந்தஞ் செய்ததுந்தவிர வருஷாப்
 திகபரியந்தஞ் சேஷதருமங்களையுஞ்செய்து, இருவர் அஸ்
 திபையும் ஓர்பெட்டியில் வைத்தெறி த்துக்கொண்டு சேது
 வையுத்தேசித்து, நியமத்துடன் புறப்பட்டு வருங்காலையிற் ப
 ஞ்சநதமடைந்து, சங்கற்பபூர்வமக்கக் காவேரிஸநானம்
 பண்ணிக்ஷத்தரசிராத்தம் தர்ப்பணமுதலியவைகளுஞ்
 செய்து சிவாலயமடைந்து பிரணதார்த்திகரணத்தெரிசித்து
 ப் பிரதக்ஷணமஸ்கார ஸ்தோத்திரத்துடன் பஞ்சக்ஷாஞ்
 செயித்து, அன்றைத்தினமுபவாசமிருந்து; மறுநாட்பாணை
 செய்து, தன்னுதமாவைக் கிருதார்த்தமாகவெண்ணி; ஸ்த
 லமான்மியத்தையுந் காவேரிமான்மியத்தையும் விசாரித்
 தங்கெழுந்தருளி, த் தூர்வாசர்-கௌதமர்-சதாநந்தர்-வசிக்ஷ
 டர் முதலான ஆறுகோடிமகரிஷிகளும், அநேகஞ்சந்திபா
 கிகளும், வானப்பிரஸ்தர்களும், பிரமசரியஆச்சிரமத்தர்க
 ளும். சோமயாகமுதல் மற்றயாகங்களையுஞ்செய்து முடிந்
 த தீக்ஷிதர்களுந் தவகசெய்வதைக்கண்டு, காமுமிந்தஸ்
 தஸத்திலொருமாதம் வசிப்போமென்றொருவீட்டில் அஸ்

உச-வது அத்தியாயம் ௬௫

திட்பெட்டியைவைத்துச் சுயம்பாகத்தாலேகவாரம் போச
னஞ்செய்து, பஞ்சாக்ஷரசெபத்துடன் வசிக்கின்ற நாங்க
ளில் ஓர்நாள் நித்திரைசெய்கையில் சொப்பனத்திற்றன்பிதர
வைச்சந்திரார்த்த சேகரனாகவும், சடாதாரியாகவும், முக்க
ண்ணனாகவும், விபூதிதரித்த சரீரமுன்னவனாகவும்கண்டு எ
ழுந்து நமஸ்கரித்துத் தருமநாசனை நோக்கி ஐடனே! யுனக்
கிந்தசிவசொருபம் வந்தகாரணத்தைச் சொல்லவேண்டு
மென்றான்.

தருமநாசன், நானிறந்தபின் எமதூதர்கள் இருப்புப்
பரசங்களாற்கட்டி, பெண்பத்தாரூயிரம் போஜனே தூரமு
ள்ள பயங்கரமான எமமார்க்கத்திற் கொதித்த சேற்றிலும்
கொதித்தமணலிலும், கல்லிலுமுள்ளிலும் எமதூதர்களால்
முசலாயுத்ததாலடித்திழுத்தும், கல்மழைடாலும் நெருப்பு
மழையாலும் வாதையடைந்தும் போகையில், பத்துநாட்,
சென்று பதினொரநாள் எமலேசகத்திற்கருகே போகையி
ற் பாவிகளாற்கடக்கக்கூடாத வைதரணியென்னுந் நெருப்
பாற்றைக்கண்டேன். அதிலிறங்கென்று எம்படாள்செர
ன்னதைக்கேட்டுப் பயந்தேன்; உடனே எமதூதர்கள் என்
னையகிற்பள்ளினார்கள்; நானதிலொருநாள் முழுதங் கிடங்
கித்தளித்தேன். பனிரெண்டாட்கள் பசுவொன்றுவந்து
தருமநாசனே! நீ வைதரணிநதியைத் தாண்டவேண்டி
யுன்புத்திரனாற்பனிரெண்டாநாள் சவுண்டிகாரணத்திற் ப்பி
ராமணனுக்குத் தானங்கொடுத்தபசு கான்; என்வரலைப்பி
டித்துக்கொள்ளு, உன்னைக் கரையேற்றுக் கிறேனென்று
சொல்லிற்று. அவ்வாறே நான் வரலைப்பற்றிக்கொண்டே
ன். உடனேயந்த வைதரணிநதி குளிர்தது முழங்கல வவா

னது.கரையேறினவுடனெமதூதர்களுன்னையெமன்முன்
கொண்டுபோயவிட்டார்கள். எமன் என்பாவகர்மததை
தெரிந்து, என்னைநரகத்திற் பதனம்பண்ணிவைக்கும்படி
யெமதூதர்களுக குததிரவுபண்ணினான். அப்படியே
யெமதூதர்கள் நரகத்திலிருந்தகிணர்கள். நானதிலொருவ
ருஷமிருந்து வாதையடைந்தேன்: ஒருவருஷமானபின்ன
ரகரு சுவாசகலோகம்போலானதுமன்றி யிந்தசசீரத்தை
யுமடைந்தேன். அடைந்தவுடன்தேவர்கள்புஷ்பமாரிபொ
ழிந்தார்கள்.அப்பொழுது எமதூதர்களுன்னருகிலவந்து
நமஸ்காரஞ் செய்தெழுந்து, அஞ்சலிபாதததுடனின்றி,
பிராமணோததமனே! நீ தவசிலையினை- உன்னைநரகத்தி
னின்றும்வெளிப்படுத்தி மரியாதையாகத தன்னிடமழைத
துவரும்படியெமன் எங்களுக்குத்திரவுகொடுத்தார்; ஆகை
யால்வரவேண்டுமென்றார்கள். நானவர்களோடு எமனரு
கிலவந்தேன். வந்தவுடன் எமனென்னைக்கண்டெழுந்து
அர்க்கியபாத்தியம் ஆசமனமுதலான உபசாரத்துடன்மஸ்
காரஞ்செப்து பிராமணோததமனே! யுன் புத்திரன் தரும
சேது உன்னஸ்தினை யெடுத்துக்கொண்டு சேதுக்குப்
போனவன் திருவையாற்றிலொருமாதம்வசித்தான். அங்
கவன்வசித்தபுண்ணியத்தால் நரகவாதை நீங்கிவிட்டது; இ
னிச சிவலோகமடைவாயென்று சொல்லியதோடு, உன்பு
த்திரனுக்கு நடந்தயாவுஞ் சொல்லவேண்டுமென்றான். அ
தைக்கேட்டுநானிங்குவந்தேன். நீசேதுக்குப்போகவேண்
டியதில்லை, யென்னைச்சிவலோகத்துக்கனுப்பும்பேர்து எ
மன்றன் தர்களுயழைத்து, வேறெங்கேயரவதுமீரித்தவர்
கள் தலைமயிராவது, அஸ்தியாவது, அல்லதுசாம்பலாவ

(சு) உசு-வது அத்தியாயம். சுள

து திருவையாற்றி லிரண்டு கடினகயளவு தங்குமாயின் அ வர்கள் சிவலோகபதவியை யடைவார்கள்; அவர்களிடத்தி ல் நீங்கள் போகக்கூடாதென்றுத்திரவுந்தான். பார்வதிரு பத்தைப்பெற்ற வுன்றுஞ்சிவருபத்தைப்பெற்ற யாஹுந் தேவவிமானத்திலேறிச் சிவலோகம்போகின்றோம். நீசுக மாகவாழக்கடவா டென்றதையுணர்ந்து, தருமசேது நித்தி ரைதெளிந்தேழுந் தாச்சரியமடைந்து, காவேரிக்குப்போ ய் ஸ்நானம்பண்ணி நித்திராமங்களைமுடித்துச் சிவாலம டைந்து, சிவதெரிசுஞ்செய்து, அங்கெழுந்தருளியிருக ளின்ற தூர்வாசர்-கௌதமர்-சதாநந்தர்-வசிஷ்டர்-அத்திரி- வியாசர்-சுகர்-பராசரர்-கண்ணுவர்-மேதா-திதி-சதகு- விசுவாமித்திரர்-பிருகு முதலானமகரிஷிகளைக்கண்டு நம ஸ்கரித்துத்தானிராதநிதிக்கண்ட சொப்பனத்தைச்சொன் னான்

அலாதக்கேட்ட மகரிஷிகளாச்சரியமடைந்துன்றுத்தந் தையஸ்திப்பெட்டியைக் கொண்டு வாவென்றார்கள். அவ் வாறேயவன் அஸ்திப்பெட்டியைக் கொண்டுபோய மகரி ஷிகள்முன் வைத்தான்; மகரிஷிகள் அதைத்திறவென்றா கள்; தருமசேது அஸ்திப்பெட்டியைத்திறந்தான். திறந்த வுடன் மகரிஷிகளைதப்பார்க்கும்போது அஸ்திகளெல்லா மிடதுபாகத்திற் பாவதிதேவியோடு சிவசொருபமாகவி ருப்பதைக்கண்டாநந்தமடைந்திருக்குந்தருணத்தில், அவ வஸ்திகள் பறந்துவெளியில்வந்து, சிவலிங்கத்திலேக்கிடமா யின. பிந்தருமசேது பஞ்சநதத்திற்குநேனவசித்துத்தவஞ் செய்தானென்றுசொல்லியநாதசன்மாநவநோகி, அனவ த்தியாதேவி சுவாமி! மகாபாபிகளாக யிருந்தாலுமவர்கள்ம

னையாள் அனுமரணத்தாற் புண்ணியலோகத்தை யடைகின்றார்களென்று புராணங்களாலும், ஸ்மிருதிகளாலுஞ் சொல்லப்படுகின்றன. நமசிவாயத்தின் பதிவிரதையான மாதர்கள் அககினியாரோகணஞ்செய்து, பாபியாகியதன் பதியைப் புண்ணியலோகமடைவித்தததாமுஞ்சுகததையடைவார்களென்று தேவரீராலும் சொல்லக்கேட்டிருக்கின்றேன். பாரதத்தில் மாடப்புறாவின் ஆககியானததி ல்லாண் பறவையிறந்தபின் பெண்பறவை அககினியிலனுமரணமடைந்து, அனேகவலங்காரத்தை யடைந்தவனாகத் தன்புருஷனைச் செய்து, சொர்க்கலோகத்தில் வாசஞ்செய்ததென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சங்கர்-அங்கிரிஸ் முதலான மகரிஷிகளால் அனுமரணஞ்செய்தமாதர்களுக்கு மூன்றரைக்கோடி கற்பகாலம் தன்பர்ததாவுடன் சொர்க்கத்தில் வசிப்பதுபலனென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆரீதமகரிஷியால், தன்னாயகன்சாதோஷமடையுங்காலத்திற்றனுஞ் சாதோஷமடைந்தும், துககமடையுங்காலத்திற்றனுதுக்கமடைந்தும், தேசாதிபிரமோசுங் காலத்திற்றனமுகருவஸ்திராதரித்துச் சுகத்தைத்திறந்திருந்தும், மரணமடைந்தாற்றனுமரணமடைந்துஞ் சுகததையடைகின்றார்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இவைகளுக்கூவிரோதமாகத்தருமநாசன் மனையாளனுமரணமடைந்திருந்துத் தருமநாசனொருவருவும் நரகத்தையடைந்தானென்றுசொல்லிவதென்ன காரணமென்றுகேட்க, 'நாதிசன்மா பெண்ணே ! தருமநாசன் துராசாரனும், வேசைமாதர்களைப்புணர்ந்து அவர்களுடனேகபாத்திரத்தி லுண்டவ

னும், சந்திராவர் தனங்காடததிரிஜபம்விட்டவனும், பிராம
ணனைக்கொன்றவனும், எனமுப்பிராமணனவீட்டிற்றொ
ள்ளையடித்தவனும், பிறருடையவிளைநிலங்களையும் மனை
யானையு மபகரித்தவனுமாதலால் அனைகங்கோடிகாவநர
கத்தை யனுபவிக்கவேண்டியவன் மனையாளனுபரணத்
தாலோர்வருஷநரகத்தை யனுபவித்ததுச், சிவலோகத்தை
யடைதானென்று சொன்னார்.

உசு-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உரு-வது கழுதை-நாய்-மான்-மு ள்ளம்பன்றி யுத்தமஜன்மத்தை யடைந்த அத்தியாயம்.

தீதீசமகரிஷியானவர் கந்தமாதனபருவத்திலி
ருந்துபுறப்பட்டுத் தனுக்கோடிக்குப்போய் ஸ்நானஞ்செய்
து, இராமலிங்கத்தைத்தொரிசித்துப் பஞ்சநதீசுவரரைத்
தொரிசிக்க மிகுந்தவிருப்பத்துடன் வருங்காலையில் தங்கள்
தங்கள் குறையைச்சொல்லிக்கொண்டிருப்பதை கழுதை-நா
ய்-மான்-முள்ளம்பன்றியைக்கண்டு நீங்கள்மானிடர்போ
ற்பேசிக்கொண்டிருக்கின்ற காரணம்பார்த்தென்றுகேட்டா
ர் கழுதை மகரிஷியினெதிரவந்து, ஐயா! நான்காசிபகோ
த்திரத்திற்பிறந்து, வேதாத்தியயனஞ்செய்த பிராமணன்:
குருமனையானோடுபுணர்ந்த பரபசேஷத்தால் நாய்ச்செ
ன்மமும், அக்காலத்தில் வீழ்ந்திருந்த புண்ணியத்தா

ல் மானிடவறிவுமுண்டானதென்று சொல்லிநின்றது. மா
ன் மகரிஷியினெதிர்வந்து ஐயா! நான்கெண்ணுடைய கோ
த்திரத்திற்பிறந்து புண்டரனென்னும்பெயர்பெற்ற பிராம
ணன். பதிதப்பிராமணனுக்கு வேதாததியயனஞ் செய்து
வைத்த பாவத்தால் மான்சென்மமும், அக்காலத்தில் நல்ல
றிவுடன் ஞானததைப்போதிததமையால் மானிடவறிவுமு
ண்டானதென்று சொல்லிநின்றது.

முள்ளம்பன்றி மகரிஷியினெதிர்வந்து, ஐயா! நா
ன் தரய்தந்தைகளையடித்த பாபசேஷத்தால் முள்ளம்பன்
றிச்சென்மமும், அக்காலத்திற் சதகருமங்கள்செய்தனமயா
ல்மானிடவறிவு முண்டானதென்று சொல்லினின்றது.

அதைக்கேட்டு ஆச்சரியமடைந்து நின்ற ததீசிமுனிவ
ர்காலில் நான்குமிருகங்களும்விழுந்து நமஸ்கரித்து, எங்
களை யுததமசென்ம மடையும்படி 'இரக்ஷித்தருள வேண்
டுமென்றன'. ததீசிமுனிவர் அவைகளைநோக்கி நீங்களெ
ன்னுடன் பஞ்சநதக்ஷேத்திரமடைந்தால் உங்கள் பாபம்
விமோசன மாகுமென்றுசொல்லித் தன்னுடனழைத்துக்
கொண்டு பஞ்சநதமடைந்து, அந்நான்குமிருகங்களுடன்
முனுங் காவேரிஸ்நானஞ்செய்து. மரவுரிவரித்து, விபூ
திநரித்து, உருத்திராக்ஷம் பரித்து, அவைகளை யாலபத
தின் வெளியினிறுத்தித் தானாலயத்தினுட்சென்று பிரதெ
க்ஷணம்வந்து, நந்திசங்கரர்மத்தியில் நமஸ்கரித்துப் பரமசி
வனருகிற்சென்றார். அப்பொழுதுபரமசிவனுக்கப்பேஷக
காலமாகையால் வேதபாராயணஞ் செய்துநின்று, நிவேத
னாதிகளானபின் உபநிஷதவரக்கியததாற் றேரத்திரம் பண்
ணிநார். அப்பொழுது பரமசிவன் பிரசன்னமாகித் ததீசி

உசு-வது அத்தியாயம். ௧௦௯

முனிவரே ! உமதிஷ்டத்தைத் தெரிவியுமென்றார். ததீசி முரிவர் பரமசிவனைவணங்கிநின்று சுவாமி ! யென்னுடன் வந்திருக்கின்றமிருகங்களை யிரகூழ்த்தருள வேண்டுமென்றார். பரமசிவன் ததீசிமுரிவரே ! யெமதுபாத தீர்த்தத்தால் மிருகங்களின் சரீரத்தைநனைத்தால் தீவ்விடதேகமுண்டாகுமென்றுஷொல்லி மறைந்தருளினார். உடனே ததீசிமுரிவர் ஓர்கடத்திற் பாததீர்த்தத்தைக்கொண்டுபொய்க்கோபுரவாயிலுக்குவெளியினின்றமிருகங்களின் சரீரத்தைநனைத்தார். நனைந்துவுடன் தீவ்விய தேகத்தையடைந்து, யாவரும்பார்க்கும்படி விமானத்திலேறித் தேவலோகமடைந்து, ஓர்கற்பகாலம்வரையில் இந்திரனாற்பூசிக்கப்பட்டங்குவசிந்தார்தன். இழிந்தசென்மத்தையுடைய மிருகங்களும்குஞ்சநதமடைந்தமாத்தீரத்திற் புண்ணியவுலகத்தையடையுமாயுல் உயர்ந்தபிறவிபடைந்து, நல்லறிவுடன்பஞ்சநதத்தில் வசிப்பவர்களடையும்பயனை நான்சொல்வதுயர்அ. இழிந்தபிறவிபிறக்கினும் பஞ்சநதத்தற்பிறக்கவேண்டுமென்றுகொன்றார்.

உரு - வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

உசு-வது ஜைகிஷ்வவியசந்தியா

சியுடன் தேவலர் பஞ்சநத

மடைந்த அத்தியாயம்.

மனோவாக்குக்காயங்களாற் பிறர்க்குத்துன்பமி

ல்லாதவரும், வருணசிரமம் ஆசாரமுதலானவைகளைப்
பாலனஞ்செய்பவரும், சிவபூஜாதூரந்தாரும், தருமசிந்த
னையுடையவருமான தேவலரென்னுமோர் பிராம்ணனி
ருந்தார். அவருடைய ஆசிரமத்தில் ஜைகிஷ்வவியரென
னும்மோர்சந்நியாசிவந்தார். வந்தவரைத் தேவலர்கண்டு, வந்
தன்ததுடனுபசாரஞ்செய்து, எப்பொழுதுமென்னுடைய
வாச்சிரமத்தில்வசித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தா
ர். அவரதற்கிசைந்தவ்விடத்தில்வதித்தார். தேவலரவருக்கு
வேண்டியவைகளைக்குறைவின்றி நடத்தியவரை விட்டுக்
காதிருந்தார். இவ்வாறுங்கூடநாள்களிலோர்நாள்களையெல்லாம்
வியருக்குத்தெரிவித்துக்கொள்ளாமற் சமுத்திரஸ்நானத்தி
ற்குப்போய் ஸ்நானஞ்செய்து, நீத்தியகருமங்களை முழுது
க்கொண்டு, கண்ணிவிழித்தெதிராகடபார்த்தார. பார்த்த
காலியில் ஜைகிஷ்வவியசந்நியாசிக் கொதிராகவிரும்பார்.
அவரைக்கண்டுவிடப்பட்டது தன்னாசிரமத்திற்குவந்தார்.
வந்தவர்தனக்குமுன்னாக ஆச்சிரமத்தில் வந்திருந்தசந்நி
யாசியைக்கண்டு, இவர்மிகப்பெரிபாஷன் நெண்ணியவ
ரைப்பரீக்ஷைசெய்வதற் காகாயத்திற் பறந்தார். அங்குந்
தனக்குமுன்னாகச்சந்நியாசியைக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்து
பின்சூரியாதி யுலகங்களிற்போனார். அங்குந்தனக்குமுன்
னாகச்சந்நியாசியைக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்துநின்றார். அப்
பொழுது சந்நியாசி யோகமாயையால் மறைந்தார். உ
டனேதேவலர் சித்தர்களோர்க்கிச்சித்தர்களே! ஜைகிஷ்
வ்வியர்போனவிடந் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றார். சித்தர்க
ள்தேவலரே! ஜைகிஷ்வவியர் தனது யோகப்பிரபாவத்தால்

ற்கருமகெதியாலடையக்கூடாத பிரமலோகத்திற்குப் போ
யிருக்கின்றார். உம்முடையகருமகெதியால் இந்தவுலகபரி
யாந்தந்தானடையக்கூடும்; பிரமலோகமடையக்கூடாது; ி
ரும்முடைய ஆச்சிரமத்தையடையலாமென்றார்கள். அதை
க்கேட்டுத் தன்னாச்சிரமத்தை யடைந்தார். அடைந்தவர் த
னக்குமுன்னோவந்து, யோசத்திலிருந்த சந்தியாசியைக்கண்டு
மஸ்கரித்தெழுந்துநின்று, கவாம்! இதற்குநையுடையயா
ன் தேவார்ப்பரீகைச்செய்ததைத் திருவுளத்திற் கொள்
ளாது சென்னமாகியராகரத்திற் காமமென்கொண்டினுலங்
தாபத்திரயமென்கின்ற முதலையாலும், விஷயமென்கின்ற
ஆலகளாலும், சோகமோகமென்கின்ற பாம்புகளாலும், கு
ரோதமென்கின்றசுழலாலும் வாதையடைந்து மூழ்க்கிட
க்கின்ற அடியேன ஆத்மஞானோபதேசமென்கின்ற தெப்
பத்தினுற்கரையேற்ற வேண்டுமென்றார். ஜைகிஷ்வவிய
ர் அந்தவார்த்தையைக் கேட்டுத்தேவலோ! மனனதயுநேத்தி
ரத்தையுமடைந்த அஞ்ஞான தீமிரத்ததச் சிவஞானமெ
ன்கின்ற அஞ்சனச்சலாகையா லொதுக்கவேண்டும். சிவ
ஞானச்சலாகையாவது; ஜப்பியேசுவரரைத் தியானிப்பதா
லும், மஸ்கரிப்பதாலும், ஸ்தோத்திரஞ்செய்வதாலும், பிர
தக்ஷணஞ்செய்வதாலும், தெரிசனஞ்செய்வதாலும், பஞ்ச
நத்திலிவசிப்பதாலும், காவேரிஸ்நானத்தினாலும், சர்ச்சங்
கத்தாலுமுண்டாவது, சர்வம் ஜப்பியேசுவரரென்கிற ஞா
னந்தான். தவசு, சித்தி, தனம் இந்தரகசியத்தை யறிந்தவ
ன்றான்ஞானி; ஞானத்தையடைவதற்குத் துக்கமாகியசம்
சாரத்தைநீக்குவதாவகம். ஆத்தம பின்னங்களிலாத்தம
ஞானமுண்டாவது சம்சாரமூலம்; அதைப்பேதிப்பதாய

க0௪ 'பஞ்சநத மாண்மியம்

ஆதமாவிலாதமுனடாவது டோக்ஷம், சீவனுக்கு
ம ஆததுமாவுக்குமபேத முனடாவது ஞானம், பரத்துவ
மாயிருக்கிற பஞ்சநதீசுவரரைச் சத்தியஞானந்தசோ
ருபியாகத்தியானிப்பதுமே ஷக்ரதனம். 'யோகமாகின்ற
சத்தியாற சமசாரவிஷ்ணுக்ஷத்தைச் சத்தித்து, ஆததுமா
விலாதமுனட யுள்ளவன யோகி இ த ஞானயோகத
தைபடைத்தவனதற்போதமுள்ளவனு கருமத்தைவிடப்ப
டாது, ஏகாந்தத்திலிருந்து தவசுசெய்யவேண்டியது- தவ
சுசெய்து வானசுருகமானவாகாரம் காவேரிஸநாநம், இடதி
நியங்கிரகம் நல்லறிவு, ஜபபியேசுவரரிடத்தில மனோல
பத்துடன் ஸோஹ பரமனைசெய்யவேண்டும். இடபொ
ழுதுயாமசொல்லியவாறு தவசுசெய்வோன் ஈசுவரனழ்ரு
வடிவையடைவதுசெய்யம். இ தரகசித்தத்தை யபககுடாக்
குபதேசிக்கலாகாது தேவலரே! ஷாபஞ்சநதத்தையடைந
துதவசுசெய்ய யாமுமங்குவருகின்றோம் நீ கவலையடை
பவேண்டாமென்றுசொன்னா. அதைக்கேட்ட தேவலர்
ஆசாரியருபதேசத்தாலஆசாபாசீவகி வயிராககியத்தோடு
சநியாசமடைத்து, ஐஐகிஷ்வரியருடன் திருவையாற
றைபடைந்தார்

உசுவது அ த தி ய ர ய ம் .

மு ற றி ற று .

0

உள-வது தேவலர் தவசுக் கிரம முரைத்த அத்தியாயம்.

தேவலர் ஜைகிஷ்வவியருடன் பஞ்சநதத்தை யடைந்தபின், காவேரிஸ்நாநஞ்செய்து பரமசிவனைத்தெரிசித்துச் செப்பியேச்சுரமண்டபத்தி லோர்காலினின்று, பழுவர்க்கங்களை பாகாரஞ்செய்து கொண்டு இந்திரியதிக்கிரகத்துடனும் காமாதிஷ்ட்குற்றங்களைநீக்கிச் சிலகாலந்தவசும், ஜலபக்ஷணத்துடன் சிலகாலந்தவசும், சருகுபக்ஷணத்துடன் சிலகாலந்தவசும், வாயுபக்ஷணத்துடன் சிலகாலந்தவசும், பிரஜாபத்தியக்கிரச்சிரம் - அதிக்கிரச்சிரம் - உஷ்ணகாலங்களில் தத்தக்கிரச்சிரம். சீதகாலத்திற்சீதக்கிருச்சிரம் - சாந்தபனக்கிரச்சிரம் - மகாசாந்தபனக்கிருச்சிரம் - அதிசாந்தபனக்கிருச்சிரம் - மகாபராகம் - சவுமியக்கிருச்சிரம் - வச்சிரக்கிருச்சிரம் - சாந்தராயணக்கிருச்சிரம் - வாருணக்கிருச்சிரம், பர்ணக்கிருச்சிரம் முதலானதுஞ் செய்துமுடித்துச் சித்த சுத்தியாகும் வரையில் முக்கிய பக்ஷத்தாலேயே சரீரசிரமமடைந்து, பிராயச்சித்தங்களாலு நீக்கப்படாத பாவங்களைப்போக்கி முத்திகொடுக்கும் பஞ்சநதத்திற் செய்தார். அக்காலத்திற் பரமசிவன் பிரசன்னமாகிச் சரீரமெலிந்து, வாடியிருந்த தேவலரைப்பார்த்துக் கையாற்றடவினார். பரமசிவன் ஸ்பரிசவிசேஷத்தாற் றவங்களால் வாடியிருந்தசரீரம் பருவதம்போல்வலிமையடைந்து, உடனே யானந்தத்துடன் பரமசிவனை நமஸ்கரித்துநின்றார். நின்றவரைப் பரமசிவன்பார்த்துத் தேவலரே ! கிருச்சிரங்களால் மிகச்சிரமமடைந்தீர். இவ்வாறு தவசு செய்தல் மிகவுமரிது; உமதிஷ்டத்தைத்தெரிவியுமென்றார். தேவலர் சுவாமீ! சம்சாரவாழைக்குப் பயந்தவென்னையதினின்றும் நீக்கி ஜை

கிஷ்வவியரை இரக்ஷித்ததுபோலென்னையும் இரக்ஷித்த
 றுளவேண்டும். என்குருவாகிய ஜைகிஷ்வவியர் பிரசாதத்
 தால் தேவரீரைச் சூணமடைந்தேன். அவருமெனக்குநற்
 போத முண்டாகும் வரையில் இங்கு வசிக்கின்றாரென்று
 சொன்னார். சித்தருணத்தில் ஜைகிஷ்வவியரும் பாமசி
 வனைப்பணிந்து, தேவலரை இரக்ஷித்தருளவேண்டு மென்
 றார். அதைக்கேட்டுப் பாமசிவன் தேவலரே ! ஜைகிஷ்வ
 வியராற் போதிக்கப்பட்ட தத்துவமெதாரீத்தம்; அது இப்
 பொழுது விளங்கக்கடவதாக. காஷாயமுதலான வேடங்க
 ளோரீக்கிக் கிரகத்தாச்சிரமத்தை யடைந்து, எமதுஸ்தானத்தி
 ல்வசித்தவர்களுக்கு மோக்ஷங் கிடைப்பதற் கையமில்லை.
 கிரஹஸ்தர்களுக்குத் தான் றருமாதிசாரம். இஃதன்றிஜை
 கிஷ்வவியருன்னாச்சிரமத்தில் வசிக்கு நாள்களிலோர்நாள் நீ
 வைசுவதேவபலி பண்ணாமல் அன்னமிட்டவன்று கிருமி
 யானவன்னத்தைத் தன்றவமகிமையால் அமிர்தான்னமா
 க்கியுண்டார். ஓர்நாள் வைசுவதேவபலி பண்ணாதவன்ன
 ம்புழுவாமேல், என்றும் வைசுவதேவபலி பண்ணாதவன்னம்
 புயாதாகும். ஆனதால் நீ ஜைகிஷ்வவியமுநிவரைச் சர்க்குரு
 வாகவெண்ணிப் பத்திசிரத்தையாக வணங்கக்கடவாயென்
 றுசொல்லி மறைந்தருளினார். உடனே தேவலர் தன்குந்
 வாகிய ஜைகிஷ்வவியரைவணங்கி, விடைபெற்றுத் தன்
 னாச்சிரமத்தை யடைந்து சிலகாலமிருந்துமுத்தியடைந்தார்

உளவது அ த் தி ய ர ய ம் .

மு ற் றி ற் று .

உ-அ-வது அவிணிதர்சாரன் முத்து யடைந்த அத்தியாயம்.

பூர்வத்தில் அவிணிதர்சாரனென்ற மகாபா
வியொருவனிருந்தான். அவனெப்பொழுதும் பிராமண
ளுக்குக்கெதிர் விளைவித்து, அவர்கள் திரவியத்தைப் பகரித்
து, விடர்-நடர்-கரமகர்-மூர்க்கர் முதலான பாவிகளுக்குக்
கொடுத்துவந்தான். இப்படிப்பட்டபாவத்தாற்பிரமராஷா
ஸால்பிடிக்கப்பட்டுவெகுவாதையடைந்தான். அவன்பிதா
காலவரென்பவர் புத்திரவாஞ்சையால்மிகுந்த நுக்கதையா
டைந்து, வசிஷ்டமகரியிஷிஞ்சசிரமம்போய் வசிஷ்டமகரி
ஷியைக்கண்டு நமஸ்கரித்துத் தன்புத்திரனடையுந்துன்பத்
தைத்தெரிவித்தார். அதைக்கேட்டவசிட்டமுநிவர் அனை
கள்ளோசித்துக் காலவரைநோக்கி ககாலவரே! பிரமபி
ஷ்ணுவாத்தேவர்களா எந்தியர் தெரிசிக்கப்பட்டதும் அ
னேகவிரத்தர்களாற் றவசுத்தியடைந்ததும், சர்வேரபத்திர
வநிவர்த்தியினபொருட்டுச் சங்கரரானிர்மிக்கப்பட்டதும்,
அற்பதானத்தரல் மகாதானபலத்தைக் கொடுக்கப்பட்டதும்,
தெரிசனத்தனவில் புத்திமுத்தியளிக்கப்பட்டதும், மஹா
பாவங்களை நீக்கப்பட்டதுமான பஞ்சநதஸதலத்தை யடைந்
துமார்கழிமாதத்தில் ஆருத்திரராஷாத்திரத்தில் உதயகால
த்திற்காவேரி ஸ்நானஞ்செய்து, பிரணதார்த்திகரையும்
தருமாம்பாளையுந்தெரிசித்தாற் பிரமராஷாசுநீங்கிவிடும். ஆ
கையால் நீர் உம்முடையபுத்திரனோடு பஞ்சநதத்தை யடை
யுமென்றுத்திரவுகொடுத்தார். காலவர்வசிஷ்ட முநிவரை
நமஸ்கரித்துத் தன்கிரகம்வந்து, புத்திரனோடு திருவையாற்
றையடைந்து மார்கழிமாதம் ஆருத்திரர் நஷத்திரத்திற்

௧௦௮ பஞ்சநதமானமியம்.

காவேரிஸநானஞ் செயதுதருமாமபாளோடு பிரணதார்
நதிகரரைத தெரிசனஞ்செயுங் காலததிற பிரமராக்கசக
காகீங்கிவிட்டது. அதனபின்னெடுங்காலம் பஞ்சநதத்தி
றறனேவசிதது மரணமாகி முரதிபடைந்தான்.

௨௮-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று

௨௯-வது துர்ப்பகனமுத்தியடை ந்த அத்தியாயம்.

பூவததிற றருமதூஷகனும், வேசியா நடபு
டைபடனும், பிராமணா திரவியத்தைக கொள்ளையடித்த
வனும், சுராபானஞ்செயகவனும், நித்திய கர்மாதுஷ்டா
னத்தைவிட்டவனும், தாயதந்தையர்வாரத்தை கேளாதவ
னுமான தூபபகனென்னுமோர் பிராமணனிருந்தான்
அவன் மகரசுகிராநதிபுண்ணியகாலக்காவேரி ஸநாநத்தி
றகுபபோன் சனங்களுடனச்சேர்ந்து பஞ்சநதமடைந்து
காவேரிஸநானஞ்செயது பிரணதாரத்திகரரைத தெரிசி
தது, வெளிவீதியிலவந்து நடந்துவந்தசிரமத்தாலோர் ம
ரத்தடியில் நித்திரைசெய்தான். அக்காலத்திலநித்திரைசெ
ய்த தூபபகனதலையிற் பெருமழையுடன் இடிவீழ்ந்தும்
ரணமடைந்தான் மரணமடைந்த துர்ப்பகனசரீரத்திலிரு
ந்து ஓர் ஜோதிவிளம்பித் திருக்கோயிலையடைந்து, பரம
சிவனுடன் கலந்தது. இறந்துபூமியிறகிடந்த சரீரம் திரி
நேத்திரம் - நானகுபயம்-மான்-மழு-ஞலம்- உடுக்கையுட
ன சந்திரசேகரனாகவெழுந்து திருக்கோயிலையடைந்து

(ஐ) கூடு-வது அத்தியாயம். ௧௦௯

வாரபாலகனாயினது. ஆகையால் மகரசங்கரார்தியிற் பஞ்
சந்தகாவேரிஸ்நரனஞ் செய்தவர்கள் சமஸ்ததேரஷங்கனா
நிவர்த்தியாகிச் சிவலோகமடைவது சத்தியம்.

கூடு-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

கூடு-வது ஆசாரவிக லன் முத்தி யடைந்த அத்தியாயம்.

கௌகிகோத்திரத்திற் பிறந்தவனும், உபநயந
காலமுதற் பிரமசரியவாச்சிரமததிற்கு யோக்கியமாகிய ஆ
சாரம்-தண்டம்-எக்கியோபவீதம்-கிருஷ்ணாசனம்-சௌச
ம்-முஞ்சை-வெண் மைவஸ்திரம்-பிச்சாசரணம்-திரிகால
சந்தியாவந்தனம் முதலானவைகளை விட்டவனும், பெரி
யோ-தாய்-தந்தைகளை வணங்காதவனும், ஈசுவாராரத
னஞ்செய்யாதவனுமான ஆசாரவிகலனென்னுமோர் பி
ராமணனிருந்தான். அவன் இல்லற தருமங்களுஞ்சூரிய
விவரகஞ் செய்துகொன்னாமல் தாய்தந்தைகளால் நீக்கப்
பட்டு, வேசியருடன்கலந்து மதுபானஞ்செய்து, தூர்த்த
ரைச்சினேகித்துப் பிறர்திரவியத்தைக் கொள்ளையடித்துத்
திரிந்தான். அந்தச்சமரசாரததை அரணறிந்து தந்தேசத்
தைவிட்டுத்துடித்திவிட்டான். அதன்பின் ஆசாரவிகலன் அ
ன்னிடதேசங்களில் நெடுங்காலந்திருடித்திரிந்துகடைசியாக
புஞ்சந்தம்வந்து, டம்பமாகத்திரிகின்ற தூர்த்தர்களோடு
விவசைமாதர்களைச்சேர்த்துக்கொண்டு மகரசங்கரார்தியிடு

ண்ணியகாலத்திற் காவேரியில்ஜலக்கீரிடைசெய்து, முழுவினையாடிக்கரையேறி, நிர்த்ததேவரத்திபத்துடன் மண்டபத்திலெழுந்தருளியிருந்த பரமசிவனைத்தொரிசித்து, நடகாயகர்களோடு வெளிவீதியில்வந்து, ஓர்திண்ணையிற்படுதது நித்திரைசெய்தான். அப்பொழுதவனுக்கு மரணகாலஞ்சம்பவித்ததால், பரமசிவன், அருகிலெழுந்தருளிப்பிரணவததுடன் பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தைவலதுசெவியிலுபதேசித்தருளினார். உபதேசித்தவுடன் மரணமடைந்து ஈசுவரேனாடக்கியமாயினான். ஆதலாற்பக்தியில்லாமல் மகாசங்கராங்கியிற்காவேரிஸ்நானம்பண்ணிப பரமசிவனைத்தொரிசித்தவர்களுக்கு சிவலோகமடைவது சத்தியம்.

ஈய-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

நகுவது வேதப்பிரியர்மோக்ஷம்

டைந்தஅத்தியாயம்.

பூர்வத்திற்கருமங்களிற் கிரத்தையுடையவரும், சாந்தமனதையுடையவரும், வேதவேதாங்க பாரங்கதரும் சுருதி-ஸ்மிருதி - புராண - இதிகாச- தர்மசாஸ்திரங்களிற் சொல்லியவருணாசசிரம பரிபாலகரும், சர்வஜீவனிடத்திலுந்தயவுள்ளவரும், மித்துருசத்துருவைச் சமமரகவெண்ணப்பட்டவரும், மானாவமானத்திலும்-லாபாலாபத்திலும்-சுகதுக்கத்திலுஞ் சமபார்வையுடையவரும், இந்திரியநீக்கிரகருமானவேதப்பிரியரென்னுமோர் பிராமண்ணிருந்தா

அவரினி த்தனக்கு வருஞ்ஜென்மம் எவ்வளவினேதோ
 அதைநம்முடையபுத்தியா லறியப்படவில்லையென்றுமி
 ஞர் ததக்கத்தையுடையவராய்ச சிவஸ்தலங்களைத்தெரிவித
 தும்புண்ணிய நதிகளில்முழ்கியுஞ்சஞ்சரித்து வருங்கால
 த்திற் சிவமகரிடுகளைக்கண்டு, ஐயாமசரிவிகளே ! யெ
 ன்செனனமுண்ணெம்பொழுது நீங்குமென்றுகேட்க அ
 வர்கள் விசுவசுவரூபி வேறொருவருந் சொல்லச்
 சாத்தியப்படாதென்றுசொன்னார்கள். அதைக்கேட்டுமிரு
 ந்துக்கமுடையவராய்ப் பஞ்சநமடைந்து, காசோரியிற்
 சடிகற்பபூர்வமாக ஸ்நானஞ்செய்து, செம்பொற் சோ
 திடாரைத்தெரிவித்து, அங்குவசிகயிற் றூர்வாசர்முதலா
 னமகரிஷிகளைக்கண்டு தன்கருத்தைத்தெரிவித்தார். அத்த
 றகவர்களை வேதப்பிரியரே! பரமசிவனன்றி வேறொருவ
 ருமறியமாட்டார்களா. நீரிந்தஸ்தலத்திலிருந்து அவையு
 ததேசித்துத்தவஞ்செய்தாற் பரமசிவன்பிரசன்னமாகித்தெ
 ரிவிப்பாரென்றார்கள். அவ்வாறே வேதப்பிரியர் தவஞ்
 செய்தார். அப்பொழுதுபரமசிவன் பிரசன்னமாக வேத
 ப்பிரியர்கண்டு, நமஸ்கரித்தெழுந்தபின்னுஸ்தோத்திரம்ப
 ண்ணினார். பரமசிவன் வேதப்பிரியரே ! உம்முடையவரி
 யதவத்திற்கானந்தமடைந்தோம்; உம்முடையவிஷ்டத்தை
 தெரிவியுமென்றார். வேதப்பிரியர் சுவாமியாமூர்த்தியே!
 இனியெனக்கு வருஞ்சென்மர்க ளெத்தனையிருக்கின்ற
 ன; அவையெப்பொழுதுவிவ்வித்தியாசுமென்றுகேட்கப்பா
 மசிவன் வேதப்பிரியரே ! உம்கின்ற னூறுசென்மமிருக்கி
 ன்றதென்றுசொல்ல, வேதப்பிரியர் மனநடுங்கிசுவாமி! இ
 ந்தசென்மத்தையேகடைசியாகவைத் தெனக்கறுக்கிரகம்ப

ண்ணவே ண்டிமென்று நமஸ்கரித்தார். பரமசிவன் தாரக
மந்திரமாகிய பிரணவத்துடன் பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தையுப
தேசித்து மறைந்தருளினார். அதனபின்வேதப்பிரியர் அம்
மந்திரத்தையனுகநாள்ஜெயித்து மரணமடைந்துமுத்தி
யடைந்தார்.

கக-வது அத்தியாயம் .

முற்றிற்று .

க௨-வது நாவஸ்திகப்பிராமணன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

பூர்வத்தில் நரஸ்திகனென்னுமோர் பிராமண
னிருந்தான். அவன் வேதம்-வேதாங்கம்-இதிகாசம்-புரா
ணம்-தருமசாஸ்திரங்களைப்பொய்யென்று சொல்லிப்பெ
ரியோர்களையு கிந்தித்தான். அவன்மாணமாகி நரகவா
தையடைந்து பாபசேஷத்தால்மாமரமாகப்பஞ்சநதக்ஷை
த்திரத்தில் வெளிவீதியில்முளைதது த்தழைத்திருந்தான். அ
ப்பெழுது,சங்கரனென்னு மோர்பிராமணைத் தமர் அ
னுகதீர்த்த யாத்திரைசெய்து பஞ்சநதத்தை யடைந்து,வ
ழிகடந்து வந்தசிரமத்தால் முன்சொல்லியமாமரத்தினிழவி
னுன்வந்துபடுததுக்கொண்டார். அததருணத்திலொரு குர
ங்குமாமரத்தின் கிளையையசைக்க அதிலிருந்தொருபழம்
சித்திரைசெய்தசங்கரப்பிராமணன் மார்பில்விழுந்தது. வி
ழுந்தவுடன் சங்கரப்பிராமணன்விழித்து, அந்தப்பழத்தை
பெடுத்துத்தின்று,பசுநீங்கிக் காவேரிஸ்நானஞ்செய்து, தி

௩௩-வது அத்தியாயம். • கக௩

ருககோயிலையடைந்து, செம்பொற் சோதியாரைத்தொரிசி
ததுச்சிலகலம்பஞ்சநதத்தில்வசித்து, மரணமடைந்து, சி
வலோகம்பெற்றனா, னாஸ்திகப்பிராமணன் பஞ்சநதத்தில்
மாமரமாகமுளைதததாலும், உத்தமராகியசங்கரப்பிரமண
ன்பழதைதபுசிதததாலும், சகலபாபங்களுநீங்கிச் சிவலோ
கமடைந்தான். குரங்குஞ்சிவலோகமடைந்தது.

௩௩-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

௩௩-வது விஜயச்சத்திரராஜன்

மோக்ஷமடைந்த அத்தியாயம்.

பூவததில் துமேரக்கிரிபருவதச்சராலி லரசா
கூழிசெய்த விஜயச்சத்திரனெனும் யவனராஜன் பரமசி
வனேசகுறித்துத் தவசுசெய்து யாவாராவந்தான மரணம்
டையாதவரதைப்பெற்று, எல்லாவுலகங்களை யுஞ்செயிக்
கவுத்தேசித்துப்பதினமூன்றுகோடியக குரோணிசேனையு
டனபுறப்பட்டு, உடோததி-வடமதுரை- துவாரகை-அஸ்தி
நாபுரி-காஞ்சீபுரமுதலான தேசங்களைப்பிடித்துக்கொண்டு
பஞ்சநதத்தில்வடைந்தான். அவனைக்கண்டு தூர்வச்சர்முத
லானமற்றரிஷிகளும்பயந்து, பிரணதார்த்திகராரோக்கி
முறைபிட்டார்கள். அப்பொழுது பரமசிவனானவர், விநா
யகர்-சுப்பிரமணியர்- நந்திகேசுவரர்- சதமாதர்கள்-பிரு
ங்கி-டைரவர்-சண்டிகேசுவரர்முதலான சிவகணங்களை யுத்

ககசு

பஞ்சநதமர்ன் மியம்

தத்திற்கனுப்பினார். அவர்கள்வந்து பவனராஜன்படைபு
டன்கலந்து யுத்தஞ்செய்யுங்காலத்திலிஜயச்சத்திரன் அதி
கோபங்கொண்டு தன்சேனையையுத்தஞ்செய்யும்படி உத்
தரவுகொடுக்க அவர்க்பயுத்தம்பண்ணும்பொழுது விநாய
கர்ஒருகோடிசேனையைமடித்தார். சுப்பிரமணியர் தன்
கையிலி ருககின்ற சத்தவேலால்இரண்டுகோடிசேனையை
மடித்தார். பைரவர் மூன்றுகோடி சேனையை மடித்தார்.
நந்திகேஸ்வரர் நாலுகோடிசேனையே மடித்தார். பாக்கி
நாலுகோடிசேனையே சத்தமாதா-பிருங்கி-கந்திகேசுவரர்
வீரபத்திரர்-இவர்கள் திருகுகள்தோறுமேரீடியொளியும்ப
டியடித்தார்கள். அத்தருணத்தில் விஜயச்சத்திரன்மிகுந்த
கோபத்துடன் இவர்கள்முன்வந்தெதிர்த்தான். எதிர்த்தவ
னே விநாயகர்துதிக்கையாற் பிடித்தப்பூமியிற்போட்டி த
தேயததுகொன்றார். அந்தயுத்தத்திலிறங்கேனையொரு
அரசனும்புண்ணிய சேனத்திரமரகிய திருவையாற்றிலிற
ந்தமையாற்சிவசாரூப்பியத்தைப்பெற்றுச் சிவலோகமடை
ந்தார்கள்-

ந க-வ து அ த் திய ர ய ம்

முத் த் தி ர் து

கசு-வது சத் தியவான்தீர்க்காயுள்

பெற்றஅத்தியாயம்.

புண்ணியகீர்த்தியெனனும் பிராமணன் சேனையு

ஈசுவது அத்தியாயம். ககடு

ன்னும்மனையாளோடுபஞ்சநதத்தில்வசித்து இல்லறநடத்
 திவருங்காலத்தில், அவர்மனைடாளோராரண குழந்தையெ
 யும், ஒர்பெண்குழந்தையையும், பெற்றனன். ஆண்குழந்
 தைக்குச் சத்தியவானென்றும், பெண்குழந்தைக்குச் சுந்த
 ராகிருதியென்றும் பெயர்வைத்துச்சிலகாலமிருந்து மரண
 மடைந்து சிவலோகத்தைப் பெற்றனர். சத்தியவான் அ
 வருக்குச்செய்யவேண்டிய உத்தரகிரியைகளைமுடித்து த
 ன்றாய்தங்கையுடனிருந்து வருடார்களில், சத்தியவானுக்
 கு இருபதுவயதும் அவன்றங்கைக்குப் பத்துவயதுமான
 து. அப்பொழுது கௌதமரிஷிசத்தியவான்வீட்டில்வந்து
 ஆதித்தியஞ்செய்துகொண்டு சுசீலையைநோக்கியுள் புத்தி
 ரனுக்கு முப்பதாவதுவயதில்மரணமும், உன்புத்திரிக்குரு
 பதாவதுவயதில் வைதவவியமும் உண்டாகுதென்று சொ
 ல்விப்போயினார். அவ்வார்த்தையைக் கேட்டசுசீலை மிகுந்
 ததுக்கமடைந்து ஆகாரமின்றியிருக்கச் சத்தியவானுஞ் சு
 ந்தராகிருதியுந்தன்றையப்பார்த்து அம்மா! நீ யேன்றுகக
 மடைந்திருக்கின்றயென்றுகேட்கச், சுசீலைகௌதமரிஷி
 சொல்லியதைச்சொன்னாள். அதைச் சத்தியவான் கேட்டு
 க்கலக்கமின்றித் தன்றையேநோக்கி அம்மா! பரமசிவப்பி
 ரசாதத்தால் அற்பாயுளைப்போக்கி தீர்க்காயுளைநான் அ
 டைவதுமன்றி, யென்றங்கைக்குண்டாகிய வைதவவியத்
 தையுரிக்குகிறேன்; நீ பயப்படாதேயென்றுசொல்லிச்சிவ
 தினைஷ்செய்துகொண்டு சிவபூஜையும், சிவத்தியானமும்,
 சிவகதாசிரவணமும், மாதிரூபூஜையும், வருணச்சிரமவி
 திப்படி நித்தியகருமாறுஷ்டானமுஞ்செய்து ஒருகாலினி
 ஷ்டுவகசெய்தான். அப்பொழுதுபரமசிவன் பிரசன்ன
 ராகிச் சத்தியவானே! புன்னரியதவத்தாலானந்த மடைந்

ககசு பஞ்சநதமான்மியம்.

தோம். உன்னபீஷ்டத்தைச்சொல்வாயென்றார். சத்தியவா
ன சுவாமி! கௌதமர் என்றாயிடத்தில் எனக்குமுப்பதுவ
யதில்மரணமும், என்றங்கைக்கிருபதுவயதில் வைதவ்விய
முமென்றுசொன்னாராம், அன்றுமுதலென்றாய்மிருந்தவிச
னத்தை யடைந்திருந்தாள். அதைநான்மெரிந்து என்மா
ணத்தையும், என்றங்கைவைதவ்வியத்தையும், பரமசிவப்
பிரசாதத்தால் பேர்க்குகிறேனென்று சொன்னேன். அ
வ்வாதே தெவரீர்பாலித் தருளவேண்டுமென்றான். அப்
பெழுது பரமசிவன்எமதருமராஜனை நினைத்தார். உட
னேஎமன்வந்து பரமசிவனைவணங்கிசுவாமி! அடியேனை
நினைத்தகாரியமின்னதென்று திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்
டுமென்றான். பரமசிவன் எமனே! சத்தியவானுககு முப்ப
தாவதுவயதினுண்டாமரணத்தையும், அவன்மங்கைக்கிரு
பதாவதுவயதி னுண்டாகும் வைதவ்வியத்தையு நீக்கியிரு
க்கிறோம். இதைநீயறியக்கடவாயென்றார். எமன்சுவாமி!
தேரிநதுகொண்டேனென்றுதன்னுலகத்தையடைந்தான்.
அதன்பின்பரமசிவன் சத்தியவானுக்கதுக்கிரகஞ்செய்தும
றைந்தருள்ளார். சத்தியவான்பரமசிவன் அநுகிரகஞ்செ
ய்ததைத் தனறாய்க்குத்தெரிவித்துத் தானுந்தங்கையும்பஞ்
சாதத்திற்குக்கமடக வசித்தார்கள்.

௩௪ - வ து அ த் தி ய ா ய ம்

மு ற் றி ற் று.

௩௫-வது மந்தமதிமுத்தியடைந்த.

அத்தியாயம்

மந்தமதிமென்னுமோர்காமுகபிரமணனிருந்தா

ன். அவன்சில வேசைமாதர்களுடன்பஞ்சநதம்வந்து அர்த்
தரத்திரியிற் றிருடவேண்டுமென்று வீடுவீடாகதுழைந்
தான். ஒவ்வொருவீட்டிலுஞ் சனங்கள் விழித்துக்கொண்
டிருந்தமையாற் றிருட்டகப்படாமல் மூன்றுசாமநோங்
கண் விழித்திருந்து நாலாவதுசாமம் திருக்கோயிலி
னுள்வந்தான். அவ்விடத்திலோர்வணிகள் அனேகஆபர
ணங்களைத்தீர்த்துக்கொண்டு சிவார்ச்சனையோடு சிவதெ
ரிசனஞ் செய்து வீட்டிற்குப்போகுங்காலையில் மந்தமதியி
ன்றொடர்ந்து தடியாலடித்து ஆபரணங்களை அபகரித்தா
ன். அப்பொழுது அவ்வணிகன்பெருங்கூச்சலிட்டதை இ
ராஜசேவகர்கள்கேட்டு ஓடிவந்துதடைய த்துடன்பிடித்து
க்கயிற்றூலிகக்கட்டிச் சிவாலயத்திற்சிவபூசை செய்து
கொண்டிருந்த அரசன்முன்கொண்டுபோய்விடுத்தார் கள்.
அரசன் தருமசிந்தையையுடையவனாதலாலும், சிவபூஜாச
மயமானதாலும் அவனைத்தெண்டிக்காமல், ஆபரணங்களை
மாத்திரம்வரங்கி வணிகனிடத்திற்கொடுத்து மந்தமதியை
விட்டுவிட்டான். அன்றுசிவராத்திரி புண்ணியகாலமாகை
யால் மந்தமதி இராத்திரிமுழுவதும் கண்விழித்துச்சிவதெ
ரிசனஞ்செய்தமையால் மரணமடைந்து கைவல்லியபதத்
தைப்பெற்றான். ஆகையால் சிவராத்திரி புண்ணியகாலத்
திற்போஜனத்தோடு நித்திரையில்லாமல் பத்திரிசுரத்தையுட்
ன் காவேரியிற்றிரிகால ஸ்நானஞ்செய்து இராத்திரி கா
லகாலமும் விவமுதலானபத்திர புஷ்பங்களாற் சிவார்ச்ச
னைபண்ணித் திருக்கோயிலுக்குச்சென்று திருவிளக்கிட்டு,
தருமாயிகையோடு செம்பொற்சோதியாரைத் தெரிசி
த்துப் பிரணவத்துடன்பஞ்சாஷ்டாமந்திரஞ்செயித்து வே
தபாராயணஞ்செய்து சூரியோதயத்திற்குமுன் காவேரி

ககஅ பஞ்சநதமான்மியம்

யில்மூழ்கிவீட்டிற்குவந்து சற்பிராமணாளுக்கன்னதானஞ் செய்து, பின்பாரணமுடிததுச் சீ வகதாசிரவணஞ் செய்த வர்கள், சென்றசெனமங்களிற்செய்திருந்த பாவங்களெல்லா நீங்கிச்சிவலோகமடைவதுசத்தியம்.

௩௫ - வ து அ த் தி ய ர ய ம

மு த் தி த் து

௩௬-வது மதுவெநனும்சூத்தியன்

முத்தியடைந்த அத்தியாயம்

முன்னோர்காலததில்கோஹ்ததி-பிராமஹததிசெய்தவனும், தருமசூனியனும், கோட்சொல்லினவனும், தேவதிரவியம பிராமணததிரவியந்திருடினவனும், கட்டுடியனுமரன மதுவென்னுமோர் சூத்திரனிருந்தான். அவன்றனபநதுககலால்நீகப்பட்டு அநேகதேசங்களிற்சஞ்சரித்து, மாசிமரதமகிருஷ்ணபக்ஷம் சதுர்தததினமாகிய சிவராத்திரிபுண்ணியகாலததில் வேசைமரதர்களுடன் கள்ளுண்டு, பஞ்சநதமடைந்து, திருக்காயிலினுள்வந்து, கட்டுடியமயக்கததரற் சந்நிதியினின்றுவிடியுமளவும் நிர்த்தனஞ்செய்து கட்டுடியமயக்கந்தெளிந்து கீழேவிழுந்து மரணமூர்ச்சையடைந்தான். அப்பொழுதுபிராமசிவன்தாரகமந்திரததுடன்பஞ்சாக்ஷரமந்திரததை வலதுசெவியில் உபதேசிக்க மரணமானான். உடனேசிவகணங்கள்வந்து விமரணத்திலேற்றிக்கைலாசங்கொண்டிபேராயிரண்டுகற்பம்வைத்திருந்து, வைகுந்தத்திற்கனுப்பினார்கள். வைகுந்தத்திலிரண்டு கற்பம்வைத்திருந்து, சத்தியபேரகத்திற்கனுப்பினார்கள். ச

த்தியலோகத்திலொரு கற்பம்வைத்திருந்து, சொர்க்கலோகத்திற்கனுப்பினார்கள். சொர்க்கலோகத்திலொரு கற்பம்வைத்திருந்து, பூலோகத்திற்பஞ்சாதத்திற்கனுப்பினார்கள். பஞ்சாதத்தில்வந்து, பூர்வஜன்மநினைவுடன் பிராமணனாகப்பிறந்து, வேதவிருப்பன்னென்னும் பெயர்பெற்றுச் சகலவேதசாஸ்திரங்களையுங்கற்றுச் சிவசந்நிதியில்வித்தியம் நிர்த்தனஞ்செய்வதுமன்றி, சிவராத்திரிபுண்ணியகாலத்தில் விசேஷநிர்த்தனஞ்செய்தான். அப்பொழுதவன் தந்தையாகிய யசுணகிதியென்னும்பிராமணன் புத்திரனைநோக்கி வேதவிருப்பனே! சகலதருமங்களுமிருக்க அவைகளைவிட்டு நீ நிர்த்தனஞ்செய்யவேண்டிய காரணம் யாதென்று கேட்க, வேதவிருப்பன் தந்தையைநோக்கி ஐயா! நான் பூர்வஜன்மத்தில் மதுவென்னும் பெயரையுடைய சூத்திரனாகப்பிறந்து, கட்டுடிமயக்கத்தால் சிவசந்நிதியில் சிவராத்திரிபுண்ணியகாலத்தில் மதுநாட்சூரிபோதயபரியந்தம் நிர்த்தனஞ்செய்துமயக்கந்தெளிந்து, கீழேவிழுந்துமாண மடைந்தேன். சிவராத்திரிபுண்ணியகாலத்தில் சிவசந்நிதியில் நிர்த்தனஞ்செய்தபுண்ணியத்தால் கைலாயத்திலிரண்டிகற்பமும் அவை குந்தத்திலிரண்டிகற்பமும் சத்தியலோகத்திலொரு கற்பமும் சொர்க்கலோகத்திலொரு கற்பமும் வசித்துப் பிறகு உமக்குபத்திரனாகப்பிறந்து பூர்வசென்மவாசனையால் நிர்த்தனத்திலென்மனம் பிரவேசித்து நிர்த்தனஞ்செய்தின்றே நென்றுசெல்லி மரணமடைந்து, சிவலோகம்பெற்றான்.

நக-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

௩௭-வது சிவராத்திரி மகிமை

யுரைத்த அத்தியாயம்.

முக்குற்ற நீக்கினவர்களும், சுவையொளி யூறு ஓசைநாற்றமென்னு மைந்தினவகைதெரிந்தவர்களும், வேதவிதிவருதவர்களும், சாபால உபநிஷதத்திற் சொல்லியவாறுவியூதிருத்திராஷ்டநதரித்தவர்களும், சிவலிங்கர்ச்சையுள்ளவர்களும் கித்தியகர் மாணுட்டான நெறியுள்ளவர்களுமாநதூர்வாசர்-கௌதமா-அத்திரி-சதாநந்தர்-ததீச-வசுஷ்டர்-பிருகு-குசசர்-காசிபா-ஆங்கிரசமுதலான மகரிஷிகள் முததியடையேண்டிய மார்க்கந்தெரிந்து கொள்ளப்பட்டுச் சந்தேஷத்திற் ததிலிருந்து, பரமசிவனைத்தியானித்து ததவஞ்செய்தார்கள். அப்பொழுது பரமசிவன் அவர்கள்செய்யுந்தவத்திலானந்தமடைந்து, நந்தி-பிருங்கமுதலான சிவசணங்கள்குழ உமாசமேதரா ரிஷிபத்தின்மேலாரோகணித்தும்கரிஷிகளுக்குப்பிரத்திடக்ஷமடிக, மகரிஷிகள் தெரிசித்துப்பிரதக்ஷணமஸ்கார ஸ்தோத்திராதிகள்செய்துவரயபொத்திக்கைகட்டி, கீன்றுபரமபதியே! நாங்கள்சமசாரவாதைநீக்கி முததியடையுமார்க்கத்தைச் சொல்லியருளவேண்டுமென, பரமசிவன்மகரிஷிகளே! மாசிமாதங்கிஷணபக்ஷம் சதுர்தசியிரவை எல்லவுயிர்களுங்கடையேறும்பொருட்டுச் சிவராத்திரியென்றெம்மால் கிரமிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அன்றைத்தினமுபவாசமிருந்து, காவேரியிற்றிரிகாலஸ்நானஞ்செய்து, வில்வமுதலானபத்திரங்களை மித்து, இராத்திரி கர்வசாமம்பூசைபண்ணி, நாலாவதுசாமத்திற்றிருக்கோயிலையடைந்து, நமதுசொருபமாகிய சிவலிங்கப்பெருமானை மல்லிகை சண்பகமுதலான வாசனாபுஷ்பங்களால் லுஞ்சித்து, சிவேதனாதிகள்செய்து, பரமசிவனு

(10) ஈ-வது அத்தியாயம். ௧௨௧

க்கும் பிராமணனுக்கும் லோபகுணமின்றிச் சொன்னதான
ங்கொடுத்து, ஊர்த்துவபுண்டார்த்தரித்தவர்-துலுக்கர் - ஸண்
டரணர்-சங்கராஜாடியார்-முதலானபாபிகளுடன் வார்த்தை
சொல்லாமல் மறுநாட்பாரணைசெய்து விரதத்தைமுடித்த
வர்கள், நாகவாதை-கொப்பவாதை- முக்கடமை-பஞ்சமகா
பாதகம் நீக்கிமுத்தியடைவது சத்தியம். இப்படிக்கில்லாம
லன்றுபோசனஞ்செய்து விரதமில்லாதிருந்தவர்கள் மஸ
போசனஞ்செய்துநிரிவின்ற தூர்ப்பீஜர்களைப்பதற்குச் சக்
தேகமில்லையென்றுசொல்லி மறைத்தருளினார். அதன்பின்
மகாஷ்டிகள் பரமசிவன்சொல்லியவாறே சிவரத்திரிவிரத
த்தைமுடித்துச் சிவலோகமடைந்தார்கள்.

ஈ-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

பஞ்சநதமான்மியம்

ஐப்பியேச்சுரமான்மியம்.

***(* ***)

புராணவரலாறு.

திருமாதுகதிருப்பிடமும், சிலப்பிராபதிககேகசா
தனமும், சகலபாபபிரசமனமும், கிலகாமபலதைககொ
மீப்பதும், தேரிசித்தளவில மோகூததைக கொடுபதும்,
புராதன தேவாகுராகளாற பூசிக்கப்பட்ட பரமசிவன், தன
னடியவாகளுக்கு முததிகொடுக்க வெழுத்தருளியதும், என
ஐப்பியேசுரத்தில, ஸ்ரீமானும், சிவடபிரியரும், சாவகளுரு
ம, மகரபேசியும், இரத்திரியநிககிரகரும், சகலஜீவாகளிடத
திலு மிரக்கமுள்ளவரும், சமுத்திரத்தை யாகமன ஞ்செயத்
வரும், வேதவேதாந்த-புராண-இதிகாச-தர்மசாஸ்திரமுதவி
யவைகளை ஐயத்திரிபறவுணாந்தவருமான அகஸ்தியமகா
முநிவாதவஞ்செயதுகொண்டிருந்தாரா அப்பொழுது பரம
சிவன் பிரசன்னமாக, அகஸ்தியர் அவரைத் தெரிசித்தானந்தத்
திரூலஅடிக்கடி நமஸ்கரித்தது, உபநிஷத்தாற் றோத்திரஞ்
செய்து, சூரியபுகாரணித்தீர்த்தத்ததாறபாதத்தைவிளக்கி, ய
த்தீர்த்தத்திலுண்டான புஷ்பங்களை வரச்சித்தது, அஞ்சலிபந
தணத்தடனெதிரின்று சுவாமி ! தேவரீர்திருவடியைத்தவி
ர வேறொன்று தெரியாதிருக்க வாமனருபதையும்து, புத
தி முததி சாதனமாகவுள்ள பத்தியையும், அடியேனுக்குள்ளி

த்தருளவேண்டுமெனப் பரமசிவன் அகஸ்தியரே! இந்தச் சூரியபுஷ்காணிதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்வீரேல் டாவு வ்விடக்குமென்று சொல்லி, மறைந்தருளினார். அதன்பின் அகஸ்தியர் பரமசிவன் சொல்லியவாறே சூரியபுஷ்காணிதீர்த்தத்தில் மூழ்கியெழுந்து, தான்கைலாசசிகரத்தினுள் சரியிலிருந்ததைக்கண்டு, மிகுந்த வரச்சரியமடைந்து, பரமசிவனைத்தெரிசிததுச் சுவாமி! அடியேனையிரகழித்தருளவேண்டுமென்றார். பரமசிவன் ஜீவன்முத்தித் திசையைக் கொடுத்தருளினார். அப்பொழுதுபரமசிவன், அகஸ்தியருக்கனுக்கிரகஞ் செய்வதைப்பார்க்க மூப்பத்துமுக்கேரடி தேவர்கள் நாற்புறத்தெண்ணாயிர மகரிஷிகள் சித்தவிர்த்தியாதாராதி சகலருமங்கு வந்திருந்தமையால் வடகிசைதாழ்த்து தென்றிசையுயர்ந்தது. அதைப்பரமசிவன் கண்டு, யுகப்பிரளய நேரிடுமென்று யோசித்து, அகஸ்தியரையருகழைத்து, தமியிலக்கணத்தை யுபதேசித்துப், பொதுகைமலைக்குப்போகும்படி கட்டளையிட்டருளினார்.

அவ்வாறே யகஸ்திடர் மலயாசலத்துக்கு வருமார்க்க மத்தியில் அனேகர்க்கிடையூருகவிருந்தவிந்தகிரியைப் பூமியீலழுத்தி, இவ்வலன் வாதாபியைக்கொன்று, கானவித்யைந்ருணரூன் பெரியவெனன்று விவாதப்பட்டுக்கொண்டிருந்த தும்புருநாரதாரூகிற்போனார். அவ்விருவருந்தங்கள்விவாதத்தைச்சொல்ல, அவர்கள் கையிலிருந்ததாளங்களிலொவ்வொன்றைஉரங்கித் தான்கணஞ்செய்து, அவ்விடத்திலிருந்த பனிங்குமலையருகச்செய்து, தாளத்தை யிவெரிததுகணத்தைநிறுத்தினார். உருகினபனிங்குமலையாளத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு கெட்டியாய்விட்டது. அப்பொழுது

கஉச ஐப்பியேச்சுரமான்மியம்

அசஸ்தியர் தும்புருநாரதரைரோக்கி நீங்கள் பாடி மலையை யுருகச்செய்து, தாளத்தையெடுத்திக் கொள்ளுங்கெ ளன் றசொல்லினார். அவ்வாறே தும்புரு நாரதரிருவருந்தனி த தனி பாட; மலையுருகாமையை அசஸ்தியர் கண்டு, நீங் களிருவருங் கானவிதையிற் சிறந்தவர்களல்லரென் றவர் ள்கள்கெரு வத்தைத்தணித்துத் தான்பாடி மலையையுருகச்செ ய்து, பலகையாகத் தாளத்துடன்பேர்த்துக்கொண்டுபோ ய் மதுரைமாகரத்திற் சாரதாபீடமாக விருத்தி;த் திருக்கு த்ருலமடைந்துஅந் குள்ளவிஷ்ணுவைத்தெரிசனஞ்செய்ய க்கோயிலினுள்ளேபோவதைச் சங்குச்சக்கர யோனிமுத்தி ரை தரித்தங்கிருந்த சில வைணவர்கள் அசஸ்தியர் தரித் திருந்த சிவச்சின்னங்களைக்கண்டு உள்ளேபோகக்கூடா தென்று தடுத்தார்கள். உடனேவெளியில்வந்து சற்றுநே ரமிருநதுவிஷ்ணுச்சின்னங்களைத் தரித்துக்கொண்டுகோ விலினுள்ளேபோவதை முன்றுடித்த வைணவர்கள்கண்டு விஷ்ணுபத்தொன்றுவிட்டுவிடஉள்ளேபோயப்பஞ்சாஷ்ட ஷமந்திரப் பிரபாவத்தால்விஷ்ணுவைச்சிவவிங்கமாக்கினார். அதைக்கண்ட வைணவர்கள் வயிற்றிலும் வாயிலுமடித் துக்கொண்டு அலறிபூரைவிட்டோடினார்கள்.

அதன்பின்அசஸ்தியர் மலயாசலத்தையடைந்து தன் மாணக்கர் பன்னிருவருக்குந் தமிழிலககணம்போதித்துச சிலகாலமிருந்து சமுத்திரதீரவழியாகச் சுவேதாரணியஞ் சென்றுஸ்வாமிதெரிசனஞ் செய்திருக்குங்காலத்திற் சமு த் திராராஜன்வந்து, அசஸ்தியரைவணங்கிவின்று தயாமூர்த் திடே! சைவசிகியிலிருக்கும் கவேராராஜபுத்திரியாகிய கா வேரியை அடியேனுக்குவிவாகஞ்செய்துவைக்க வேண்டும்

உ.-வது அத்தியாயம். ௧௨௫

மென்றுகேட்க, அவ்வாறே செய்கிறோமென்று சையகிரி
யையடைந்து, கவேரராஜரிஷியைக் கண்டு சமுத்திரராஜன்
சம்பந்தத்திற்குடன்படுத்திக் காவேரியோடு மூவரும்ப ளு
ந்தத்தைபடைந்து, சுவாமியெரிசனஞ்செய்துகொண்டு புற
ப்படுகையிற் சாவேரிப்ஞ்சந்தத்தைவிட்டு வரமாட்டேனெ
னறுசொல்லி, ப்பரமசிவனாற்காவேரிடைச்சமாதானப் படி
த்திடழைத்தக்கொண்டுபோய்ச் சமுத்திரராஜனுக்குவிவா
கஞ்செய்து வைத்துக் கவேரராஜரிஷியைச் சையகிரிக்கு
ப்டோகும்படி விடைகொடுத்திருக்கும்பொழுது சமுத்திர
ராஜன் வணங்கி நின்றுஸ்வாமி! தாங்கள் சையகிரிக்குப் போ
ய்வருவதற்கிவ்வளவு சாலந்தாமதமானகாரணம் அடியே
னுக்குச்சொல்லியருளவேண்டுமென்று கேட்க, அகஸ்தியர்
சமுத்திரராஜனே! காவேரிப்ஞ்சந்தத்தில்வந்திருந்து கொ
ண்டிவரமாட்டேனென்னுஞ்சென்னதால் இவ்வளவுகாலம்
தாமதமானதென்றுசொல்லச் சமுத்திரராஜன் சுவாமிமல
யமுனிவரே! பஞ்சந்தமானியத்திற் சில, அடியேனுக்கு
ச்சொல்லியருளவேண்டுமென்றுகேட்க அகஸ்தியர் சமுத்
திரராஜனுக்குச்சொல்லத்தொடங்கினார்.

க.-வது புராணவரலாறுரைத்த அததியாயம்

முற் றிற் று.

உ.-வது சிலாதமுதிவர்புத்திரனடை
ந்த அத்தியாயம்.

சிலாதமுனிவரானவர், வசிஷ்டர் - வாமதேவர்

கஉக ஜப்பியேச்சுரமான்மியம்.

முதலானமகரிஷிகளால் ஜெபத்துக்குபேராகிய மென்று
 நிச்சயித்தஜெபபிய்யசுரத்தில் சூரியபுஷ்கராணி தீர்த்தத்தி
 லிருந்துதவஞ்செய்தார அப்பொழுதுபரமசிவனார்சூன
 மாகிமகாபிரளய காலத்திலுமழிவிலலாத நித்தியத்துவ த
 னையளித்தும்மறைநருளிஞா. அதன்பின்சிலாதர் ஁டுககா
 லஞ்செப்பியேச்சுரத்தில் வசித்துசுகவேசசையீற சொக
 கரதிபுலநங்களைப்பார்க்கவேண்டுமென்று, முதலநரகலோ
 கத்தைபடைந்து, அந்நவலகததரசனாகிய எமதருமரா ஜனே
 பபராததார பாரதத்துட னெமதருமராஜனேழுநது அர
 கியபாதகிய ஆசமனீயங்களுலுபசரித்துத் தாங்களிவகு
 வந்தகாரியந தெரிவித்தருள வேண்டுமென்றான். சிலாதா
 தருமராஜனே! நான் பிஷ்டு கப்பிரமணன்பலிப்பாததி
 ரத்திறகலலைப்போட்டேன். அந்நப்பாவததாறகற்களைப
 பொடிபண்ணிப்புகித்துத் தவமபண்ணினேன். அதனாற்
 சிலாதரெனறெனக்குப்பெயாவநதநதவிர உனபட்டண
 தனைநரன்பார்க குமளவுஞ்சிலாசனத்துவமெனக்கிருக்குமெ
 னறுபரமசிவன்சொன்னதா லுனபட்டணத்தைப் பார்க்க
 வந்தேனென்றுசொன்னா. தரு மராஜன மகரிஷியே! பா
 ரக்கச்சகிக்கமுடியாத வெனபட்டணத்தைத் தாங்கவெவ
 வாறு பாராககடபேரகிறீர்களை னறுசொல்லித் தூதாகளைய
 னைத்தநீங்கள் சிலாதமுநிவரை யழைத்துக்கொண்டு போ
 யென்னுலகவைபவங்கள் யசையுங்காட்டுவகொன்றுத்தி
 ரவுபண்ணினான். அவ்வாறே தூதாகள் சிலாதரையழைத்
 துக்கொண்டுபோய ஓவ்வொருநரகங்கனையுங் காட்டச் சி
 லாதாபாத்து, மிகுந்ததுக்கமடைந்து வேறொருநரகத்தை
 பபார்க்க அந்நரகத்திலிருந்து சயிக்கமுடியாத ஷரையை

டைகின்ற சனங்களைக்கண்டு, இதைப் பாரகமென்று தூத
ர்களைக்கேட்டார். அப்பொழுது துன்முகமென்ற தூதனைப்
த்திரரில்லாதவர்கள் டையுமபுன்மும நரகமென்று சொன்ன
ன். சொன்னவுடன சிலாதர்மனநடுங்கியிருந்ததுக் கததுடன்
நரகலோகத்தைவிட்டுப் பூமியிற்ஜப்பியேசுவர மடைந்நு,
சூரியபுஷ்கரீணித தீரத்ததில்லஸநானஞ்செய்து, நிடதிடநு
மங்களைமுடித்துத் திருக்கோயிலினுட் சென்று, பிரதக்ஷ
ணநமஸ்காரஞ்செய்துகொண்டு வெளியில்வந்நு, சூரியபு
ஷ்கரணிக்குரையிற் பஞ்சாக்ஷினிமத்தியினின்று நெடுநு
காலந்தவசுசெய்தார். அப்பொழுதுபரமசிவன் பிரசன்ன
மாங்க்சிலாதரேயென்றுவிளிக்கக் கண்ணைத்திறந்து பரமசி
வனைக்கண்டு, நமஸ்கரித்து, ஸ்தோத்திரம்பண்ணினார்.

பரமசிவன் சிலாதரே! யுமக்குவேண்டியதைச் சொ
ல்லுமென்றார். சிலாதீர் சுவாமிபரமபதியே! அபேரணிகம்ப
ந்தனாகவுஞ் சகலகலேக கிடானங் கருநம் தெரிந்தவ னாகவு
மேரா புத்திரனை நானடையும்படி யனுக்கிரகம்செய்யவே
ண்டுமென்றார். அப்பொழுதுபரமசிவன் சிலாதரே! புத
திரகாமேஷ்டி செய்வீரேற்பதினாறுவயது பூரணயுளாக
வுள்ளவேரார் புத்திரனையெமதனுக் கிரகத்தா லடைவீரே
ன்று'சொல்லி மறைந்தருளினார். அதன்பின் சிலாதமுனிவர்
புத்திரகாமேஷ்டி செய்ய, அந்தணர் வாசஞ் செய்யுமக் கிர
காரஞ்சென்று ஸ்தவசுத்திசெய்வதற்குக் கலப்பையா லு
ழங்காலத்திற் கொழுமுனையில், நவரத்தினங்களின் முததத
ங்கீப்பெட்டிபொன்றகப்பட்டது. அதைக்கண்டு மிகுந்த
வரச்சரிமடைந்து பெட்டியைத்திறந்து பார்க்கையில்
சோதிமயமாகிய திருமேனியும்; திரிநேத்திரமும், சதுர்ப்

கஉஅ . ஜப்பியேச்சுரமான் மியம்

புயமும், சிரசந்திரனுமுள்ள பரமசிவனைக்கண்டு நமஸ்கரி
துவற்கையிற் சிலாதரே! பெட்டியை மூடித்திறந்தாலுமழு
டைய அபிப்பிராயப்படி புத்திரனாகத் தோன்றப்படுமென்
ருகாயத்திலசீரி யுண்டானது. அவ்வாறே பெட்டியைமூ
டித்திறந்து, சூரியோதயம்போ லோராண்குழந்தையைக்க
ண்டு, பேராந்தத்துடன் கையாற்றாக்கித் தன்மார்போட
ணைத்துக்கொண்டு கிரகமடைந்து, மனையாறாகிய சாருல
க்ஷணைகையிற் கொடுத்தனர்.

உ-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ-வது சைலாதிசிவகணாதிபத் திரயம்பெற்ற அததியாயம்

சிலாதமுநிவர்கொண்டுவந்துகொடுத்தகுழந் தைடைச்சா
ருலக்ஷணைவளர்த்தது, அருமைபுராட்டி வருங்காலத்திற்சி
லாதமுநிவர்ஜாதகர்மஞ்செய்து, சைலாதியென்று நாமமி
ட்டுஉடையனஞ்செய்துசகலவேதபுராணங்களுகைற் பித்து
வருகையிற், பரமசிவன்முன்சொல்லியபதினாவயதிற்குப்
பதினான்குவயதாயவிட்டது. இன்னுமிரண்டுவயதுதானே
யிருக்குதென்று யோசித்து மீருந்த துக்கமுடையவராக்வி
ருந்தார். அப்போது அவர்மனையாள் சாருலக்ஷணை சிலாத
ரைவணங்கிச் சுவாமி! தாங்கள்மிருந்ததுக்கமடைந்திருக்

இன்றகாரணத்தைத்தெரிவித்தருள வேண்டுமென்றுகேட்
கச்சிலாதர்பெண்ணே! நமதுசுமாரன் மரணத்திற்கின் னமி
ரண்டிவருஷந்தானிருக்கிறதென்று சொல்லினார். அதை
கேட்டிச் சாருலக்ஷணையுமிருந்ததுக்கமடைந்திருந்தாள்.
சைலாதிதாய்தந்தையிருவரும் துக்கமடைந்திருப்பதைத்
தெரிந்து, நீங்கள் துக்கமடைந்திருப்பது யாதுகாரண மெ
ன்றுவினவ, அவர்கள் கீழ்க்கீழ்நதைச்சொல்லப் புன்ன
கையுடன் தாய்தந்தையரைநோக்கி ப் பரமசிவனுக்கிரக
த்தாலென்றுஞ்சாவாவரத்தைப்பெறுகிறேனென்றுசொல்
லிச்சூரியபுஷ்கரணியைபடைந்து, கழுத்தளவுசலத்தினின்
றுசிரமேற்கைகளைக்கூப்பிவடதிகையைநோக்கி ப் பரமசிவ
த்தியானத்துடன் அக்ஷரலக்ஷமாகும்படி ஸ்ரீருத்திரமந்திர
த்தைசெபித்தார். அப்பொழுது உமாதேவியார் பரமசி
வனைப்பணிந்துகின்று சுவாமி! யாவராலுஞ் செய்தற்கரிய
தவஞ்செய்யுஞ்சைலாதிக்குக்காலதாமதமின்றி யனுக்கிரக
ஞ்செய்யவேண்டுமென்றுசொல்லப் பரமசிவனானவர் பி
ரமா-விஷ்ணு-இந்திரன்முதலான அஷ்டதிக்குபாலகர்-மூப்
பத்துமுக்கோடிதேவர்கள்-நார்பதெண்ணாயிரமகரிஷிகள்
சித்தர்-சாத்தியர்-கெந்தருவர்- உரகர்- அப்சரங்கள்-வித்தி
யாதர்புடைசூழ வீணை-வேணு-மிருதங்க முதலான பதி
னெண்வாத்தியங்கள்முழங்க ரிஷபாஸூடாகப் பிரசன்
னமூகிச்சைலாதிபருகில்வந்து, சைலாதியேயுன்னரிய தவ
த்தால்யாமானந்த மடைந்ததுமக் தியுனக்குச் சாரூபபதவீ
யையுமளித்தனமென்று சொல்லிச்சைவ தீகைஷ்யோடுப
ஞ்சநதியாலபிஷேகஞ்செய்துநந்திகேசுவர ரென்று தீக்ஷா

கடய ஜப்பியேச்சுரமான்மியம்

நாமம்வைத ஸ்ரீநந்திகேசுவரரோடுகைலாய மலையநதார்.

க-வது அத்தியாயம் .

முற்றறி.

ச-வதுநந்திகேசுவரருக்குமணம்புரி

அத்தியாயம்.

பரமசிவன் நந்திகேசுவரரோடுகைலாய மலைய
நதபொழுது பார்வதிதேவியார் இருவபையும்வேறுதெரி
யாமல்மயங்கஅதைபரமசிவன்மெறிந்து, பெண்ணையு
ன்மனதிலுண்டான சந்தேகத்தைச்சொல்லென்று கேட்க
ப்பார்வதிதேவியாரொன்று சொல்லாதிருந்தார்-அதைந
ந்திகேசுவர் தெரிந்து எழுந்தபரமசிவனை மெஸ்கரித்து நின்
றுசுவாமியடிபேணுக்குமுகத்தில்வானரூபத்தை யளித்தரு
ளவேண்டுமென்றுகேட்கப்பரமசிவன்நந்தியே! நீ ஜெப்பி
யேச்சுரமடைந்து சூரியபுஷ்கரணி தீர்த்தத்தில்முன்போ
ற்றவஞ்செய; யாமங்குவந்து வானரூபத்தைக்கொடுக்கி
ன்றோமென்றுசொன்னார். உடனே நந்திகேசுவராகைலா
யமலைபைவிட்டுச் செப்பியேசுவர மடைந்து, சூரியபுஷ்கர
ணிதீர்த்திலிருந்துதவஞ்செய்தனர். அப்பொழுதுபரமசி
வன் பிரசன்னமாகி நந்தியே இலங்கையரசனாகிய இராஜ
ணனுக்கும் பார்வதிதேவியாருக்கு முன்னுடையமுகம்
வானரூபமாகவும் மற்றவர்களுக்கெல்லா மெம்முடைய
முகம்போலவுந் தோன்றக்கடவதென்றுசொல்லி, உடை

வாரும் இரத்தினவேததிரமுங்கொடுத்து, எப்பொழுது
மெமதுசந்திரனத்தைவிட்டு நீங்காதிருவென்று நந்திகேச
வாரோடு கைலாயமடைந்தார். பரமசிவன் நந்திகேசவா
ருக்குச் சீவதீகைச் செய்ததைச் சனர்க்குமாரமகரிஷி
ஞானதிருஷ்டிபாற்றெரிந்து கைலாசம்வந்து நந்திகேசவ
ரானுயதிபாற்ற பரமசிவன்சந்தியையடைந்து நமஸ்கரித
தெழுந்துவின்றுபரமபதியே! அடியேனுக்குச்சைவதீகைச்
செய்தருளவேண்டுமென்றுசொல்லச் சுவாமியீர்திகேசவா
ரையழைத்து நந்தியே! இவருக்குக் கலாசோதனைச்
பது தீகைச் செய்பென்றுததிரவுகொடுக்க, ஆவவாதேதீ
கைச் செய்தவரை யனுபயிபிருக்குங்காலத்திற் பரமசிவன்
நந்திகேசவாருக்கு விவாகஞ்செய்ய வேண்டுமென்று பி
டையிலாரோகணிதது,வசிஷ்டாசசிரமமரகியதருமமுடாடி
யையடைந்து, வசிஷ்டரைக்கண்டு வசிஷ்டரே! உமதுப
வுத்திரியாகிய சுபசையை நமதுபகதனாகிய நந்திகுவிவாக
ஞ்செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்றுசொல்ல வசிஷ்டர்ம
ஸ்கரித்தெழுந்துவின்று, சுவாமி! தேவரீர்திருவாகுககெ
திருண்டோவென்றுசொன்னார். உடனே பரமபதியானவ
ர் கைலாயம்போய் நந்திகேசவாரை யழைத்துக்கொண்டு
திருமமுபாடிவந்து, பங்குனிமாசம்- சுக் கிபகஷம்- தசமி-
புனர்பூசகஷத்திரத்தில் நந்திகேசவாருக்குச் சுயசையை
விவாகஞ்செய்வித்தார்.

ச-வது அத்தியாயம்

மற்றிற்று

நு-வது நந்திகேசுவரர் திருமணப்ப வனிச்சிறப்புரைத்த அத்தியாயம்.

பரமசிவன் நந்திகேசுவரருக்கு விவாகமுடித்து
க்கொண்டு சிலாதமுரிவருடன் ஒப்பியேச்சரம்வகது நந்
திகேசுவரரைக் கௌசிகாதிமுரிவருக்கு க்காண்பிஷ்டுக்கும்
பொருட்டுநந்திகேசுவரரைமுன்விட்டுச் செப்பியேச சுரத்
தைவிட்டுப் புறப்பட்டுச் சகலவாத்திய கோஷங்களுடன்
கௌசிகாச்சிரமமாகிய திருப்பழனத்தை, உயடைய, அங்கெழு
ந்தருளிய ஆபத்தசகராயர் எதிர்வந்தழைத்துக்கொண்டுபோ
யுபசரிஞ்செய்துவழிவிட; அவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டுக்
காவேரிநதியைத்தாண்டிக் கௌதமாச்சிரமமாகிய திருச்
சேற்றுத்துறையை யடைய, அங்கெழுந்தருளிய ஓதனவ
னேசுவரரெதிர் வந்தழைத்துக் கொண்டுபோயுபசரித்துவ
ழிவிட; அவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டு ஷிடாச்சிரமமாகிய து
ருவேதி குடியையடைய, அங்கெழுந்தருளிய வேதநாயகரெ
திர்வந்தழைத்துக்கொண்டுபோயுபசரித்துவழிவிட அவ்விட
ம்விட்டுப் புறப்பட்டு உத்தமமரணபச்சிமத்துவாரசந்நிதியை
யுடைய திருக்கண்டியூரையடைய, அங்கெழுந்தருளிப் வீரட்
டேசுவரரெதிர் வந்தழைத்துக்கொண்டு போயுபசரிக்க சச
ற்றநேரம்வருந்துஞ் சூரியாபிமுகமாக வீரட்டேஸ்வார்வழி
விட; அவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டுத் திருப்பூந்துருத்தியடை
ய, அங்கெழுந்தருளிய புஷ்பவனேசுவரரெதிர்வந்தழைத்
துக்கொண்டு போயுபசரிக்க சச்சற்றுநேரம் புஷ்பவனே சு
வரமண்டபத்திலெழுந்தருளினாளு இவைபவங்களை யனுப
வித்துப் புஷ்பவனேசுவர்வழிவிட; அவ்விடம்விட்டுப் புற
ப்பட்டுக் காவேரிநதியையடைந்து அந்நதியின்மத்தியில் ம

(102) சு-வது அத்தியாயம். ,காடா

ந்தமாருதம்வீசக்கொஞ்சநேர மெழுந்தருளியிருக்கும்பொழுது திருநெய்தானத்திலெழுந்தருளியிருந்ததானே சுவாரெதிர்வந்தழைத்துக் கொண்டிபோயுபசரித்துவழிவிட, ப்பல்லாயிரங்கோடி தீவட்டிமத்தாப்புவாணங் களுடன் வேதியர்வேதகோஷமுழக்க, மூவர்திருவாயமலர்ந்தருளிய தேவப்பண்களையுடைய தேவாரங்களைத் திருக்கூட்டத்தார் முழங்கவுஞ் சகல வைபவங்களுடன்ஜெப்பியேச்சுரமாகிய திருவைபாற்றையடைந்தார். இந்தத் தேவவைபவவுச்சவ தினத்தில் காவேரிஸ்நானஞ்செய்து, தன்னுலியன்ற பொருளையுத்தமர்களுக்குத் தானாகக்கொடுத்து, மௌனவிரதத்துடன் பரமபதியோடு சத்தஸ்ஸத்தைப்பிரதக்ஷணமாகவந்தவர்கள் மறுவருஷத்திற்குள்ளாகப் புத்திரப்பேறுமுதலான செல்வங்களையடைவது சத்தியம்.

ரு-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

சு-வது நியமேசர் திருப்பணிசெய்த அத்தியாயம்.

பூர்வத்தில் நியமேசரென்னும் மகாயோகியொருவர் காவேரிநதித்தென்கரையிலிருந்தசிவாலயத்திற்கிவபணிவிடைசெய்துகொண்டிருந்தனர். அப்பொழுதுசூரியகுலதிலகீனாகிய ரிபுவென்னஞ்சோழராஜன் நியமேசரிடம்வந்து கவாமி! அடியேன்கிரகத்தில் மத்தியானப்போசனஞ்செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றுபிரார்த்திக்க அதற்கி

கநசு . ஐப்பியேச்சுரமர்ன்மியம்.

சைந்தனா, உடனேயரசன் கிரகத்துக்கேகிப் பேராசனஞ் செய்துகொண்டு வருவதற்குமுன் நியமேசர்யேசுத்திலி ருந்துவிட, அரசன்வந்து யோகிகள் கண்ணைத்திறவாமலி ருப்பதைக்கண்டு அனேககாலங்காத்திருக்க, அரசனுக்கும ரணகாலஞ்சமீபித்தது. அப்பொழுதுதன்முமாரணையழை த்துநியமேசர்கண்ணைவிழ்த்தவுடன்பேராசனஞ்செய்துவை யென்றுசொல்லி மரணமடைந்தான். அதன்பின் தந்தை சொல்லியவாறேஅனேககாலங்காத்திருந்தும்,நியமேசர் கண்ணைத்திறவரமையைக்கண்டு, தன்புத்திரணையழைத்துத தீந்தைசொல்லியபிரகாரம் புத்திரனுக்குச்சொல்லிமரணம டைந்தனன். அவனுமனேககாலங் காத்திருந்து மரணம டைந்தனன். நியமேசர் அனேககற்பகாலங் கண்ணைத்தி ரவாமலிருக்க, ஆலயத்தோடு நியமேசரையுமுடிக்கொண டிபுண்டிபனமரப்பிசமாணம் மேலிவர்த்துவிட்டது. அப் பொழுதாகசெய்திருந்த அசிதவசியென்னுஞ்சோழாஜ ன்சதுரங்கசேனையுடன் புறப்பட்டுத்திக்குவிசயஞ்செய்து கொண்டு, காவேரிநதித்தென்கரைவழியாக இரதத்தைந டத்திக்கொண்டுவருகையி விரதந்தடைபட்டுகின்றது. உ டனேயரசன் மந்திரிகளையழைத்து மந்திரிமார்களே! நமக்கி னுவரையிலும் பாநோரிடையூறுசேர்த்தில்லை. இன்றுயா துகாரணமே இரதம் பேரகாமற்றடைபட்டு நிற்கின்ற தென்றுசொல்ல, மந்திரிகள் அரசனே! ஈதோர்புண்ணிய னேகைத்திரமாகவிருக்க வேண்டுமென்றுசொல்ல, அரசன் சேனைகளைவிட்டுப்பூயியைவெட்டிம்படி புத்திரவுபண்ணி னான். அவ்வண்ணமே சேனைகள் பூயியைஇரண்டு பனை

சு-வது அத்தியாயம். ௧௩௫

மரப்பிரமாணம் பறிகை வேராலயத்திற்சிகரந்தோன்றி யது. அனதச்சகலருங்கண்டானந்தமடைந்துபின்னுஞ்சேர திகை ஆலயத்தோடு நியமேசர்வெளிப்பட்ட, அரசன் நியமேச ரைக்கண்டு, பூமியிற்புதைத்திருந்த சடை- நகங்களைப்பி ரித்தவிட்டு எதிரினான். அப்பொழுது நியமேசர்கண் ணைத்திறந்து அரசனே! காலேசொல்லியபடி போசனந்த யாராகவிருக்கின்றதா வென்றுவினா, அரசன்றிகைத்துகி ன்றான். ஞானதிருவழியால் நமக்குப்போசனஞ்சொண் னவரசனிவணல்; அவனிறந்துஅனேகயுகமாய்விட்டதெ ன்றறிந்து, பின்னுமரசனேநோக்கி யரசனே! நமக்குமிக வும்பசிபாகவிருக்கின்றது, போசனங்கொடுக்க வேண்டு மென்றுகேட்க, நியமேசருக்கு அப்பியஞ்ஞன ஸ்நானத் தோடுபோசனஞ்செய்துவைத்து இன்னுமென்னுலாகவே ண்டியதைச் சொல்லியருள வேண்டு மென்று கேட்க, நி யமேசர் கிருபாநோக்கஞ்செய்து அரசன்கையிலோர் கோ லைக்கொடுத்து அரசனே! நீ யெவ்விடஞ்சென்றாலும் யா தோரின-பூறுமின்றி யீவ்வுலகத்தை யாளக்கடவாயென் றுவிடைகொடுக்க அரசன்நமஸ்கரித்துத் தன்னகரம்போய் ச்சேர்ந்தான்.

அதன்பின் டோகேகவரர் சிவத்தியானத்திலிருக்க அ ப்பொழுது பரமசிவன்பிரசன்னமாக நியமேசரே! யென் றுவிளித்தார். நிடமேசர்கண்ணைவிழித்துப் பரமசிவனைக் கண்டெழுந்து நமஸ்கரித் தஞ்சலிபந்தனத்துடனின்னு; சு வாமி பரமகருணாநிதியே! அடியேனுக்கு ஸ்தூலதேகத்

கநக ஜப்பியச்சுரமர்ன் மியம்

தைநீக்கியருளவேண்டுமென்று சொல்லப் பரமசிவன் ஸ்
 தூலதேகத்தைநீக்கிச் சூக்ஷ்மதேகத்தையளித்தது, நியமேச
 ரே! பிரஸயகாலத்திலுநாசமில்லாத சப்தஸ்தலங்களில் மு
 தன்மையான காவேரிநதிவடகரைக கருகிலிருக்கின்ற ஜெ
 ப்பியேசுவரத்திற் றிரிசூலியென்னு நாமத்தையுடையநம்
 மைநீர்தெரிசித்து அந்தவாலயத்தை ஜீரணீததாரணஞ்
 செய்யவேண்டுமென்று சொல்ல, நியமேசர் சுவாமி! காய
 க்கிலேசஞ்செய்துகொண்டு, மூன்றாசையயுந்துறந்து, த
 வஞ்செய்கின்றவெண்ணிடத்தில்ஜீரணேததாரணஞ்செய்ய
 த்திரவியமில்லையே?பான்யாதுசெயவேனென்றார். பரமசி
 வன் நியமேசரே!அந்த ஆலயத்தில் எம்முடைய ரிஷபத்தி ன்
 காலகள் பதிந்து நாலு குண்டங்களாகவிருக்கினறன. அ
 வைகளில் ஒன்றிற்க்கருப்பஞ்சாறுழ்.ஒன்றிற்கற்கநீரும் ஒ
 ன்நிற்கணனுட்டிர், மற்றொன்றிற் சொர்னமுமிருக்கின்
 றன. அவைகளையெடுத்துத் திருப்பணி செய்யுமென்று
 சொல்லிமறைந்தருளினார்.

அதன்பின் நியமேசர் ஜெப்பியேசுவரமடைந்து, பா
 மசிவன்சொல்லியபடி நாலு குண்டங்களைக் கண்டானக்
 தமடைந்து, கெர்ப்பக்கிரகம் - ஆதிவீனாயகராலயம் - தெ
 கூபிணாமூர்த்தியாலயம் சத்தமாதராலயம்- ஜெபமண்டப
 ம்-மகிஷாசுரமர்த்தனியாலயம்-கேஜேந்திரலக்ஷ்மியால
 யம்-அமிர்தகூடம்-சண்டேசுவரராலயம்-சித்தேசராலயம்-
 நடராஜர்மண்டபம்- கால்பைரவர் அஷ்டபைரவராலயம்
 விக்கினேசுவரராலயம்- சோமாஸ்தந்தமூர்த்தியாலயம்-சுப்
 பிரமணியராலயம் - ஏமதன்வந்தியாலயம்-பள்ளியுறை-பிரி

எ-வது அத்தியாயம். ௧௩௭

ஷபமண்டபம் - அன்ன பூரணேசுவரிமண்டபம் - மடைப்
பள்ளி - நிர்ந்தனமண்டபம் - தென்கைலாயம் - வடகைலாய
ம் - மூன்றுகோபுரம் - தெற்குவாசல் - ஓலவிராயகராலயம் - வி
சுவேசராலயம் - பொக்கிஷமண்டபம் - ஆபரணதேவதை
யாலயங்களுடன் தர்மசம்வர்த்தனிபாலயம் - கம்பாந்திகூட
பமுதலானவை நூற்புதுக்கிக்கும்பாடுஷெஞ்செய்து, பா
ம்சிவன் சந்திராநந்திஸ்வந்து நமஸ்கராஸ்தோத்திரஞ்செய்
து பஞ்சாக்காரிசபத்துடன் பஞ்சநதத்தில் வசித்தார்.

சு-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

எ-வது அப்பாரசுவாமிகளுக்குக் கைலாச
தரிசனங்கொடுத்த அத்தியாயம்.

திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே, திருவாமூரிலே
வேளாளகுலத்திலே குறுக்கையர் குடியிலேபுகழனார் எ
ன்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் மனைவியார்பெயர் மா
த்னியார். அம்மாதிரியாரா வயிற்றிலேதிலகவதியார்என்
திறபுத்திரியார் பிறந்தார். அவர் பிறந்து லெவருஷஞ்செ
ன்றபின் னைவசமயம் அபிவிருத்தியாகும்படி, மருணீக்கி
யார் என்கிற புத்திரர் அவதரித்தார். அவருக்குத்தந்தையா
ர் உரிய பருவத்திலே வித்தியாரம்பஞ்செய்வித்தார். மரு
ணீக்கியார், தந்தையாருக்குப் பெருமகிழ்ச்சியுண்டாகுதி

கூட ஆ ஜப்பியேச்சுரமான் மியம்

படி, பலகலைகளையுங்கிரமமாகக்கற்றுப் பரமசிவானுக்கிரகத்தால் அப்பரென்றும், வரகேசரென்றும் பேர் டெற்று, அனேக சிவஸ்தலங்களிற் சென்று, தேவாரப்பதிகங்கள் பாடிவணங்கிக்கொண்டு, தென்கைலாசமாகிய திருக்காளத்திமலையையடைந்தார். அங்கே பொன்முகலியிலே ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டு, மலையின்மேல் ஏறி, சுவாமியைவணங்கித்திருப்பதிகம்பாடி, அவருடையவலப்பக் கததிழைநிற்கின்றகண்ணப் பநாயனருடைய திருவடிகளைவணங்கி,ச் சிலநாள் அந்நலத்திலே வசித்தார்.

பின் உத்தரகைலாசத்திலே பரமசிவன் வீற்றிருக்கின்ற திருக்கோலத்தைத் தரிசிக்க விரும்பி, திருக்காளத்திமலையினின்று நீங்கி, உத்தரதீசையிலிருக்கின்ற திருப்பருப்பதத்தை அடைந்து வணங்கி, திருப்பதிகம்பாடிச் சென்று, காசியைவணங்கிக்கொண்டு, அதற்கு அப்பாவிருக்கின்றகற்சுரத்திலே சாகமூலபலங்கள் பொசித்தலையும் ஒழிந்து, திருக்கைலாசத்திரிசனஞ்செய்யவேண்டு மென்னும்பேரரசையால் இராப்பகல் விடாது நடந்தார். அதனால்வருடையபாதங்கள் பரடுவரைக்குந்தேயந்தன. தேய்ந்தும், ஆசைமேலீட்டினால்தம்முடைய இரண்டிகைகளையும், ஆதரவாகக்கொண்டு தாவிச் சென்றார். அந்தக்கைகளும் மணிக்கட்டு அசைந்து கரைந்து சிதைந்தன. பின்னும் ஆசை நிறுங்குன்றுதலின்றி மேலிடுதலால், கொடிய நெருப்பைப் பொத்த வெவ்வியபருக்கைககற்கள் பெருந்நியமார்க்குத் தில்மார்பினுல்ககந்து, போயினார். மார்பும்தசையுநைந்து சிந்தளலும்புகளும் முறியவற்றன. பின் புரண்டு புரண்டு போனார். அதனால்தேக்குமுதும் அநாய, நாயனார் திருக்கை

லாசகிரியினிடத்தே பதித்த அன்பின் உறுதியினால் மெல்ல நகருதற்கு முயன்றும், கூடாமையால் வழியிலே கிடந்தார். அப்பொழுது பரமசிவன், அப்பமூர்த்தியை மீளவும் தமிழ்நாட்டிற் செலுத்தி அந்நாட்டிலுள்ளோர் உய்யும் பொருட்டுத்தமிழ்வேதமாகிய தேவாரப்பாடுவிததற்கும், அவ்வப்பமூர்த்தியுடைய கருத்தையும் மாநின்ற முடிப்பதற்கும், திருவுள்ளங்கொண்டு, அவ்விடத்திலொரு தடாகத்தை யுண்டாக்கி, ஒருமுநிவர் வடிவங்கொண்டு அந்நாட்டினுக்கு முன்வந்துகின்று, நீர் அங்கங்களெல்லாம் அழிந்து போக வருததததோடும் இந்தக்கொடிய காட்டில் எதன் பொருட்டுவந்தீரென்று கேட்டார். அப்பமூர்த்தி யாவுரியாடையையும் எஞ்ஞாபவீதத்தையும் சடை முடியையும் விபூதிநீரணதையுமுடைய அந்தமுநிவரைக்கண்ட பொழுதே பேசுதற்கு அற்பசததியுண்டாக, அவரைநோக்கி, “முநிவரே, நமதுகடவுளாகிய பரமசிவன் உத்திரகைலாசத்திலுள்ள தேவீசமேதராய் வீற்றிருக்கின்ற திருக்கோலத்தைத் தெரிசித்தவணங்கும்பொருட்டு விரும்பிவந்தேன்” என்றார். அதற்குமுநிவர் “தேவானாஹம் அடையப்படுதற்கு அரிதாகிய திருக்கைலாசகிரி மனிதர்களால் அடையப்படாததெனினதா; நீரிந்தக்கொடுஞ்சுரத்திலே வந்து என் செய்தீர்? இனித திருமயிலிடுதலேயுததமம்” என்றார். உடனே அப்பமூர்த்தி திருக்கைலாசகிரியில் இருக்கின்ற சிவபெருமானுடைய திருக்கோலத்தைத் தெரிசித்ததன்றி அநித்தியமாகிய இந்தத்தேவதந்தைக்கொண்டு திரும்பேனென்று மறுத்தார். சுவாமி அவருடைய துணியைக்கண்டு மறைந்தருளி, ஆகாயத்தில் அசரீரியாகிவின்று, நரவுக்கரசு

கூறு ஜப்பியேச்சுரமான்மியம்.

னே! எழுந்திரு என்றார். உடனே அப்பமூர்த்தி அழிந்த உருப்புக்களெல்லாம் முன்பேரல் நிரம்பப்பெற்றுச் சிறந்திருமேனியோடும் எழுந்து, சுவாமி! தேவரீர் திருக்கைலாசகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்கோலத்தை அடியேன்தரிசித்து வணங்கும்பொருட்டு அருள்செய்யுமென்று பிரார்த்தித்து, நமஸ்காரம்பண்ணினார். அப்பொழுது பரமசிவன் “நீ இந்தத்தடாகத்திலே முழுக்கத் திருவையாற்றையடைந்து, நம்மைக்கைலாசகிரியில் வீற்றிருந்தபடி அந்த ஸ்தலத்திலே தரிசித்து வணங்கு என்று பணித்தருளினார்.

அப்பமூர்த்தி அப்பணியைச்சிரமேற் கொண்டு, ஸ்ரீபஞ்சாஷ்டரததை ஓதி, தடாகத்திலே முழுக்கத் திருவையாற்றிலிருக்கின்ற ஓர்வாவியின்மேலே தோன்றிக் கரையிலேறி வழியிலே அந்தத்திருப்பதியிலுள்ள சராசரங்கள் தங்கள் தங்கள் துணையோடும் பொலிதல்ககண்டு, அவைகளேச்சிவமும் சத்தியுமாகப்பார்த்து, வணங்கிக்கொண்டு, ஆலயத்துக்குமுன்னே சென்றார். அவ்வாலயம் திருக்கைலாசகிரியாக அதனிடத்தே, வேதங் களுஞ்சிவாகமங்களும் இருபக்கத்திலும் வாழ்த்தவும், தும்புரு-நாராதரெனனும் இருவரும் வாழ்வாசிக்கவும், பிரம விஷ்ணுக் களிருவரும் வஸ்திரத்தை ஒதுக்கி வாயைக்கையினாலே பொத்திச் கொண்டு ஒதுங்கி நின்று தத்தங்குறைகளைச் சொல்லவும், பூதகணங்கள்கண்டே தோறுங் காக்கவும், தேவர்-சித்தர்-அசுரர்-சாரணர்-காந்தருவர்-கிண்ணர்-இயக்கர்-வீஞ்சையர்-முதலாகிய கணத்தவர்கள் துதிக்கவும், திருநந்தி தேவர் கையிலே

பிரம்பைத்தரித்துக்கொண்டு பணிசெய்யவும், காருண்ணியஸ்வரூபியாகிய சிவபெருமான் ஒருதிவ்வியாசனத்தின்மேலேஅநந்தகோடி சூரியப்பிரகாசத்தோடும் பார்வதிசுமேதராய் வீற்றிருந்தருளினார். அப்படியிருந்தலை அப்பமூர்த்திகண்டமாத்திரத்திலே விழுநதுமஸ்கரித்து, உரைதடுமாற, உரோமஞ்சிலிர்ப்ப ஆனந்தவருவீசொரிய,கரையிறந்தஅருட்பெருங்கடலிலேஅன்புநதி ஈர்த்துச்செல்ல, மிதந்துபோய,தெவிட்டுதலில்லாத அளவிறந்த சிவானந்தாமிர்தத்தைப் பருகி, சந்திரானத்திலே ஆனந்தக்கூத்தாடித்திருத்தாண்டகங்கள்பாடினார். திருக்கைலாச பதியாகிய கடவுள் தம்முடைய திருக்கோலத்தை இப்படி அப்பமூர்த்திக்குத்தொரிசிப்பித்து, பின்மறைந்தருள, அவ்வப்பமூர்த்திமனம்வருந்தி பின் ஒருவாறு தெளிந்து,திருப்பதிகங்க ள்பாடிக்கொண்டு, அந்தத்திருப்பதியில் இருந்தார்.

சிலநாட்சென்றபின், திருவையாற் றினின்றும் நீங்கி, திருநெய்த்தானம் திருமழபாடிமுதலியஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, திருப்பூந்துருத்தியைஅடைந்துசுவாமிதொரிசனஞ்செய்து, திருப்பதிகங்கள்பாடி, அங்கே ஒரு திருமடங்கட்டிவித்து, பீல்வகைத்தாண்டகம் அடைவுதிருத்தாண்டகம் திருவங்கமலை முதலியதிருப்பதிகங்களை ப்பாடிக்கொண்டிருந்தார்.

இருக்கும்பொழுது, சீர்காழி என்னுஞ்சிவஸ்தலத்திலிருந்த சிவபாதவிருதயருக்குப் புத்திரராக அவதாரஞ்செய்தவரும், உமாதேவியார் திருமுலைப்பாலுண்டவருமான திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகள் அப்பமூர்த்தி திருப்பூ

ந்துருத்தியிவிருத்தலைக் கேள்வியுற்று, அதற்குச்சமீபத்தி
 லேவந்தருளிஞர். அதை அப்பமூர்த்தி அறிந்து மனம
 கிழந்து, அவரை எதிர்கொண்டு வணங்கும்படிசென்று அ
 வர்வரும் எல்லையையடைந்து, திருச்சின்னத்தின் ஓசை
 யைக்கேட்டு அவரைத் தரிசிக்கும்படிசூழ்ந்தஅடியார்க ளு
 டைய நெருக்கத்தினாலே தம்மை ஒருவரும் இன்னொரு
 னு அறியாதபடி உட்புகுந்து, அவர் ஏறிவரும் முத்துச்சி
 விகையைத் தாங்குகின்றவர்களுேடி தாமும் ஒருவராய் த்
 தாங்கிக்கொண்டு வந்தார். திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநா
 யனார் திருப்பூந்துருத்திக்குமிகச் சமீபித்தவுடனே ‘அப்பர்
 எங்குற்றார்’ என்றுவினவ, அதைக்கேட்ட அப்பமூர்த்தி
 “அடியேன் தேவாரைத்தாங்கிவரும் பெருவாழ்வைப்பெ
 ற்று இங்குற்றேன்’ என்றார். உடனே, திருஞானசம்பந்த
 மூர்த்திநாயனார் அதுசேக்கிரஞ் சிவிகையினின்றும் இறங்கி
 மனப்பதைப்போடி அப்பமூர்த்தியைவணங்க, இவரும் த்
 ம்மை அவர் வணங்குதற்குமுன் தாம்அவரைவணங்க அ
 துணை, அடியார்கனெல்லாரும் வணங்கி, ஆனந்தகே
 ஷஞ்செய்தார்கள். திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் வா
 சேசுரோடும் திருப்பூந்துருத்தியிற்சென்று, சுவாமிதெரிசன
 ன்செய்துகொண்டிருந்தார். அப்பர்கவாமிகள் யான்செ
 ய்யுஞ்சிவபணிவிடைக்கு இடைபூறுசெய்துகொண்டனே
 கம்பாஷண்டர்கள் இருக்கின்றார்களென்றுசொல்ல, த்தி
 ருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகன்பரமசிவத்திபானத்துடன்
 தள்ளத்தைக்கையிலெடுத்ததுத் தேவாரத்தாற்றுதிசெய்ய அ
 ர்த்தக்கேடுமையான கருணத்தைப் பரமசிவன் கேட்டுப்பா

அ-வது அத்தியாயம். க௭௩

தாளகெஹையைவிட்டுச் சிவநிந்தைர்களாகியபாஷண்டர் களைக்கொன்றனர். அவ்வெள்ளத்திலகப்பட்ட ஐந்து சிவ னடியார்கள் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்கண்டு அவ்வெ ள்ளத்தை அவர்களுக்கரையளவாக்கி, ப்பிழைக்கச்செய்த னர்.

அதன்பின், காவிரிநதிவடகரையில் திருநெய்த் தானத்திற்கும் ஜெப்பியேசுரத்துக்கும் மத்தியிலிருந்த சிவ க்ஷேத்திரத்தில் பாஷண்டர்கள் பிரவேசித்து விஷ்ணுவா லயமாக்கியதை திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் கேள்வியுற் று அப்பர்சுவாமிகளுடன் அவ்விடம் வந்து பாஷண்டர்க ளைப்போக்கிப் பரமசிவனைப் பரடிப் பழனம்போற் சிவா லயமாக்கித் திரு ஸ்வயாற்றிற்குவந்து, சிவதேரிசனஞ் செ ய்துகொண்டு திருப்பூந்துருத்தியை அடைந்தார்கள்.

எ வ து அ த் தி ய ர ய ம்

மு ற் றி ற் று

அ-வது சுந்தராமுர்த்திசுவாமிகளுக்கு
க்காவேரி வழிவிட்ட அத்தியாயம்.

திருக்கைலாச மலையினின்று பரமசிவனனுப்பத்தி ருமுனைப்பாடிநாட்டிலே திருநாவலூரிலே ஆதிசைவப்பி ராமணகுலத்திலே சடைபனார்க்கும் இசைஞாடிகார்க்கும் புத்திரராக அவதாரஞ்செய்த சுந்தராமுர்த்திஸ்வாமிகள் சிவ

கச்ச ஐட்பியேச்சரமான்மியம்

சேஷத்திரங்க்ள்தோறுஞ் சென்று தெரிசித்துத்தேவாரப் பதிசம்பாடி சேரமான்பெருமானாயனாரோடு திருவாரூரி லெழுந்தருளியிருந்தார்.

பலநாட்சென்றபின், சேரமான்பெருமானாயனார் சுந்தரமூர்த்திநாயனாரை வணங்கி, த்தம்முடையவனுக்கு எழுந்தருளியவரும்படி பிரார்த்திக்க; சுகந்தரமூர்த்திநாயனார் அதற்கிசைந்து, சேரமான்பெருமானாயனாரோடும் எழுந்து போய், வன்மீகநாதரை வணங்கிக்கொண்டு, திருவாரூரை நீங்கி, மேற்றிசையை நோக்கிக் காவேரிநதியின் தென்கரைவழியேசென்று, திருக்கண்டியூரை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு புறப்பட்டார். அப்பொழுது வடகரையிலிருக்கின்ற திருவையாறுஎதிரேதோன்ற;ச் சேரமான்பெருமானாயனார் கண்டு வணங்கி, சுந்தரமூர்த்திநாயனாரைப்பார்த்து, சுவாமி! அடியேன் உனம் திருவையாற்றைவணங்க விரும்புகின்றது. நான் இந்நதியைக்கடந்துபோய்வணங்குவோம், என்றார். அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்திநாயனார், அக்காவேரிநதி இருகரையுமழிதது ஓடங்கள் செல்லாதபடிபெருகுநிலைக்கண்டு, பரவும்பரிசொன்றறியேனான் என்றுந்திருப்பதிகந்தொடங்கி, த் திருப்பாட்டினிறுதிதோறும் ஐயாறுடையவடிகளோ, என்றுசொல்லி அழைத்துப்பாடினார். அப்பொழுதுகடவுள், கன்று அழைத்தலைக்கேட்டுக் கதறிக்கனைக்கின்ற பசுப்போல, சாரத்தாங்கனெல்லாம் கேட்கும்படி ஒலம், என்று சொல்லியருளினார். உடனே காவேரிநதியின்றுவழிகாட்டியது. மேற்

அ-வது அத்தியாயம் ௧௪௫

நிசையினீர் டளி வகுமலைபோல்நிற்க, கழுதநிசையினீர் வங்
 டிகத நடுவழி மணநபரப்பாயிருந்தது. அதனைக்கண்ட
 அடியார்களெல்லாரும், உரோமரஞ்சனுகொள்ள, ஆனந
 தபடிவழிபுகுசொரிய, அஞ்சலிகொடதார்கள். சேரமானபெ
 ருமானுனா கூதரமூரத்திரநாடஞாடைய திருநகர்களை
 நமஸ்கரிக, கூதரமூரத்திரநாடஞாடும் அவனரவணங், க
 டவுள் உமக்கருளிபதன்றோ, என்றுசொல்லிக் கடவுளைத்
 துதித்துக்கொண்டு, அவரோடும் பரிசனங்களோடும் நதி
 யின மத்தியிலிருக்கின்ற மண்ட வாய்யே போகையிலு
 மூத்திருமயிப்பா கக்கூடாதென்று சிவனடியாரகளுக்கு
 கூட்டளைபிட்ட ருளிநா. அச்சென்ற அடியவா கூந்த
 மூரத்திரவா நிகள சொல்லியதைமறந்து திரும்பிப்பரந்து
 கூகாவேரி வெள்ளதலைகடப்பட்டு, உயிழிந்து ஆக்கினுபுர
 மென்னுதிட்டிலொதிருகினார்.

கூதரமூரத்திரவாமிகள் காவிரிவடகனரயிலவந்து,
 அடியவா களைப்பாராததார். அடபொழுது அச்சென்றவ
 ரிலலாதிருக்க வேராபதிகமபாடி அச்சென்றழைத்துக்கொ
 ண்டி திருக்கோயிலின மதில்களவணங்கிக்கொடுக்க உள்
 ளேசென்று பஞ்சநதிசுவரைத் தெரிசித்துக் கொண்டு தி
 ரும்பிக் காவேரியின முனசென்றபடியே நடுகுழியேவந
 து தென்கரைவிலைநீரா உடனேயிரிந்து மலைபோலநி
 னறாரே தொடர்ந்துபாயந்தது. அதைக்கண்டுகூதரமூரத்
 திரநாயனும் சேரமானபெருமானா னும் அதிசயித்துத்
 திருவ்ருளைத் துதிச்செய்துகொண்டு, மேறநினைசையே கோக

ஐப்பியேச்சுரமான்மியம்

வெழிக்கொண்டு, கொங்கநாட்டை அடைந்தார்கள்.

அவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று

கூ-வது மகரிஷிகள் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்

சிலாதர், விபாதர், சனாதர், சனந்தர், செனபதி, மாதேவர், சுங்கமர், சடரர், ஆருணி, விருத்தர், கருணர், பக்கர், பாரகர், பதுமநாபர், விசாலாக்கர், கல்லாதர் முதலான மகரிஷிகள் ஒன்றாகக்கூடி முத்தியடைவதற்கேதுவை யோசிக்கும்போது சிலர் காய்த்திரி ஜபம்செய்வது உத்தமமென்றார்கள்; சிலர் பஞ்சாஷ்ட மந்திரஞ்ஜயிப்பது யோக்கிய மென்றார்கள்; சிலர் பஞ்சசர்க்கினி மத்தியிற் றவஞ்செய்வது சிலாக்கியமென்றார்கள்; சிலர் ஆத்துமஞ்ஞமடைவது நன்மென்றார்கள்; சிலர் தீர்த்தயாத்திரை செய்வது நன்மை யென்றார்கள்.

அப்பொழுது நந்திகேசுவரர் அவர்களிடம் வந்தனர். மகரிஷிகளுபசரித்து முகமன்கூறி ஆதனத்திருத்தி காங்க ள்மேரகூழ்மடைவதற்கேதுவைப் போதிக்கவேண்டுமென்றுகேட்க, “நந்திகேவர், கைலாச ஸ்தானமாகிய ஜபியேசுவரத்தில் தக்ஷப்பிரஜாபதி யாகத்திற் பல்லுடைந்த சூரியனா துண்டிபண்ணப்பட்ட சூரியபுஷ்கரணி தீரத்திலி

ருந்து, தினமொன்றுக்குப் பன்னிராயிரம் பஞ்சாஷிரம்
ந்நிரஞ் ஜபித்துத் தவஞ்செய்தால் முத்தியடைவலாமென்
றுசொன்னார். மகரிஷிகள் அவ்வாறே ஜப்பியேச்சுமடை
ந்து, சூரியபுஷ்கராணி தீரத்திலிருந்து தவஞ்செய்து முக்தி
யடைந்தார்கள்.

கூவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

இந்தப்பஞ்சந்த மான்மியத்தையுஞ் ஜப்பியே
சுவர மான்மியத்தையும் எழுதினவர்கள், படித்தவர்கள்,
பிறருக்குப் போதித்தவர்கள், கேட்டவர்கள் இதெதென்புத்தி
ரன்முதலானசகல சம்பந்தையடைந்து, பரத்திற்றெவனோ
கமடைவதுசத்தியம்.

ஜப்பியே சுவர மான்மியம்

